

UNIVERZITA JANA AMOSE KOMENSKÉHO PRAHA

BAKALÁŘSKÉ PREZENČNÍ STUDIUM

2014-2017

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

MICHAELA SVOBODOVÁ

**Kriminální kauzy a jejich prezentace v českém a
zahraničním tisku**

Praha 2017

Vedoucí bakalářské práce:

Mgr. Michal Schuster MBA

JAN AMOS KOMENSKY UNIVERSITY PRAGUE

BACHELOR FULL-TIME STUDIES

2014-2017

BACHELOR THESIS

Michaela Svobodová

**Criminal cases and representation in czech and foreign
print**

Prague 2017

The Bachelor Thesis Work Supervisor:

Mgr. Michal Schuster MBA

Prohlášení

Prohlašuji, že předložená bakalářská práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracovala samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem při zpracování čerpala, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použitých zdrojů.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v univerzitní knihovně.

V Praze dne 15. 2. 2017

Michaela Svobodová

Poděkování

Děkuji vedoucímu práce Mgr. Michalu Schusterovi, MBA za trpělivost, velmi cenné rady a pomoc během konzultací v průběhu zpracování této bakalářské práce.

Anotace

Bakalářská práce se v teoretické části zabývá médii a kriminalitou, vysvětluje pojmy agenda setting, rámování a gatekeeping, také vysvětluje úlohu násilí a kriminality v médiích. Poté se práce věnuje mediálnímu produktu a jeho obsahu, reprezentaci v médiích a nárokům na mediální produkty. Ty dělí na objektivitu, předpojatost a stranění a bulvarizaci, uvedené pojmy vysvětluje. Dále práce shrnuje teorie o vlivu médií na publikum i na kriminální vyšetřování. Poslední kapitola teoretické části poukazuje na chyby novinářů při informování o kriminálních případech.

Praktická část pak demonstruje uvedená zjištění na známém americkém případě Orenthala Jamese Simpsona. Z vybraných článků z Los Angeles Times a New York Daily New uvádí příklady pasáží s prvky bulvarizace, předpojatosti a stranění. Nakonec sleduje v novinových článcích informace o vlivu mediálního pokrytí daného případu na publikum, vyšetřování i soudní proces.

Klíčová slova

Bulvarizace, informování o kriminálních případech, kriminální vyšetřování, Los Angeles Times, média a kriminalita, násilí v médiích, New York Daily News, O. J. Simpson, předpojatost a stranění, publikum, vliv médií

Annotation

The bachelor thesis is in theoretical part focused on media and criminality, explains concept of agenda setting, framing and gatekeeping, also explains role of violence and criminality in media and demands on media products. Thesis divides these concepts to objectivity, bias and siding and tabloidization, and describes them. Then this thesis summarizes theory of media influence on audience and criminal investigation. Last chapter of theoretical part points out journalists mistakes, when they are informing about criminal cases.

The empirical part then demonstrates those findings on well-known American case of O. J. Simpson. It states parts with signs of tabloidization, bias and siding from selected articles published by Los Angeles Times and New York Daily News. In newspaper articles it eventually monitors information about influence of this case on audience, investigation, even on the trial.

Keywords

Audience, bias and siding, criminal investigation, informing about criminal cases, Los Angeles Times, media and criminality, media influence, New York Daily News, O. J. Simpson, tabloidization, violence in media

ÚVOD.....	9
TEORETICKÁ ČÁST.....	11
1 MÉDIA A KRIMINALITA	11
1.1 Agenda setting, rámování a gatekeeping	11
1.2 Kriminalita a násilí v médiích.....	13
2 MEDIÁLNÍ PRODUKT A JEHO OBSAH.....	15
2.1 Reprezentace v médiích	16
2.2 Nároky na mediální produkty	17
2.2.1 Objektivita.....	18
2.2.2 Předpojatost a stranění	19
2.2.3 Bulvarizace	21
3 VLIV MÉDIÍ.....	23
3.1 Vliv médií na publikum	23
3.2 Vliv médií na kriminální vyšetřování	24
4 CHYBY NOVINÁŘŮ PŘI INFORMOVÁNÍ O KRIMINÁLNÍCH PŘÍPADECH.....	26
PRAKTICKÁ ČÁST	29
5 MEDIÁLNÍ REPREZENTACE PŘÍPADU O. J. SIMPSONA, VLIV NA PUBLIKUM A NA VYŠETŘOVÁNÍ.....	29
6 VYMEZENÍ VÝZKUMNÉHO CÍLE.....	29
6.1 Výzkumná metodika	30
6.2 Výzkumný vzorek.....	30
6.3 Harmonogram výzkumu	31
7 STRUČNÝ POPIS OSOBY O. J. SIMPSONA A SLEDOVANÉHO OBDOBÍ	32
8 INTERPRETACE VÝZKUMU.....	33
8.1 Los Angeles Times a jejich prezentace případu	33
8.1.1 Analýza článků.....	33
8.1.2 Prvky bulvarizace v člancích LA Times	36
8.1.3 Stranění a předpojatost v člancích LA Times	39

8.2	New York Daily News a jejich prezentace případu.....	43
8.2.1	Analýza článků.....	43
8.2.2	Prvky bulvarizace v článcích NY Daily News.....	46
8.2.3	Stranění a předpojatost v článcích NY Daily News.....	48
8.3	Mediální vliv na průběh vyšetřování a na publikum	53
9	ZÁVĚRY VÝZKUMU	57
	ZÁVĚR	59
	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	61
	SEZNAM ZKRATEK	65
	SEZNAM OBRÁZKŮ	66
	SEZNAM PŘÍLOH.....	67

ÚVOD

Autorka bakalářské práce se věnuje mediální reprezentaci kriminálních případů a jejich pachatelů. Cílem této práce bylo zjistit a popsat, jaký vliv mohou mít média na kriminální vyšetřování a na publikum. V praktické části tato zjištění autorka demonstruje na prezentaci známého případu O. J. Simpsona.

Pro zodpovězení stanovených výzkumných otázek byly určeny čtyři hypotézy, autorka chtěla potvrdit či vyvrátit, zda se ve vybraných člancích z deníků Los Angeles Times a New York Daily News objevovaly prvky bulvarizace, předpojatosti a stranění a zda-li měl zmíněný případ vliv na publikum a na vyšetřování případu, popřípadě na průběh soudního řízení, informace na toto téma autorka hledala také zejména v novinových člancích. Metody zkoumání daného problému poté byly obsahová analýza a rozbor.

Autorka si dané téma vybrala zejména z důvodu, že téma mediální prezentace kriminálních případů a jejich aktérů je stále aktuální. V médiích se stále objevují zprávy o kriminálních činech, které se udály. Podle informací zjištěných během tvorby teoretické části tento trend navíc neustále stoupá. S mediální prezentací těchto činů je také třeba počítat s přítomností nežádoucích prvků, jako bulvarizace zpráv, zobrazení či popsání násilí nebo vliv těchto zpráv na publikum. I když byl vybrán případ z let 1994 a 1995, dodnes se o něm mluví jako o případu století, je zmiňován v mnoha kontextech a v poslední době znovu nabyl aktuálnosti, když o něm byly natočeny dva u kritiků i u publika velmi úspěšné seriály. Stále na něm lze ukázat mnoho negativních prvků objevujících se v médiích dodnes.

Konkrétně na téma mediální reprezentace kriminálních případů byla napsána zatím pouze jedna práce, na Univerzitě Karlově, a to v roce 2009. Autorka zmíněné práce se v ní věnovala ale čtyřem případům z České republiky, Jiřímu Kajínkovi, Petru Zelenkovi, Václavu Novotnému-Urbanovi a Pavlu Pecovi. Další nalezené bakalářské a diplomové práce se zabývaly určitými částmi této bakalářské práce, například policejní a mediální interakcí, násilím v médiích, anebo nastolováním témat.

Bylo poněkud obtížné najít literaturu, která se věnovala přímo vybranému tématu, proto autorka musela pátrat zejména po spojitostech některých témat a dávala je za pomoci další literatury do kontextu probíraného tématu. Co se týče déle zkoumaných témat, jako je například nastolování témat či násilí v médiích, literatura byla velmi nápomocná, srozumitelná a snadno přístupná. Autorka vzhledem ke zmíněnému problému ale hojně využívala i internetu, na kterém byly informace více než dostačující.

Téma by mohlo pomoci alespoň z části ujasnit, zda lze v médiích nalézt chyby v jejich prezentaci pachatelů a trestných činů, které spáchali. Podle autorky by si dané téma zasloužilo mnohem širší analýzu, která by odpověděla na další otázky, které si společnost, popřípadě odborníci, kladou.

TEORETICKÁ ČÁST

1 MÉDIA A KRIMINALITA

V následující podkapitole 1.1 *Agenda setting, rámování a gatekeeping* jsou uvedeny definice těchto pojmů a jejich spojení s kontextem reprezentace kriminálních případů. Dále se autorka věnuje kriminalitě a násilí v médiích.

1.1 AGENDA SETTING, RÁMOVÁNÍ A GATEKEEPING

„Média zpracovávají a vybírají události, které zařazují do svých obsahů víceméně konzistentním způsobem. (...) Média nemusejí být schopna určovat, co si lidé mají myslet, ale jsou úspěšná v určování, o čem mají přemýšlet.“ (Trampota 2006, s. 112-113) Zpravodajství i publicistika se na prezentaci témat podílí z mediálních žánrů nejvíce. Výzkum nastolování agendy (agenda setting) vychází ze dvou premis – to, jak zpravodajská média filtrují a spoluvytváří realitu a důraz médií, který kladou na vybraná témata, způsobuje, že veřejnost tyto témata vnímá jako důležitější než ty ostatní. (Tamtéž, s. 113)

Na téma nastolování agendy se zaměřilo mnoho autorů, někteří se věnovali i zločinu. Například ve Spojených státech byly několikrát provedeny výzkumy, které ukázaly, že občané se obávaly kriminality i ve státech, v nichž podle statistiky počet trestných činů klesal. Zdrojem těchto obav se nejspíš stala média, to potvrzují obsahové analýzy tisku – počet zpráv o zločinech v daném období značně vzrostl. (McCombs 2009, s. 59) *„Špatné zprávy se prodávají mnohem lépe. (...) Průzkumy ukazují, že průměrní příjemci mají největší zájem o projevy zla, agresivity, o drastické scény, násilí a sex.“* (Ilowiecki, Žantovský 2008, s. 74)

Prostor věnovaný kriminalitě v médiích nadále narůstá. Britská studie Roberta Reinera porovnává počet kriminálních zpráv v denících *The Times* a *Mirror* a pojednává o tom, že

od 40. let do devadesátých let 20. století informace o zločinech vzrostly ze zhruba desetiny z celkového rozsahu deníků na více než pětinu. (Reiner 2002, s. 382-383)

Podle Jewkese je možné ve zprávách dokonce jasně identifikovat, jaké kriminální případy mají pro zpravodaje největší „cenu“. Případy, které lze takto označit, mají prvky násilí a sexu, dramatičnosti, neočekávanosti, možnosti personifikace a přisouzení skutku patologii pachatele, zapletení celebrit, dětí a mládeže (nehledě na to, zda-li jsou oběti či pachatelé), poukázání na chybu v systému a v neposlední řadě také blízkost publiku k události. (Jewkes: 2004, s. 38)

Stejná témata a události lze také zpracovat za pomoci různého rámování. „*V širším pojetí lze zarámování vnímat jako organizační principy, které jsou sociálně sdílené a časově setrvalé, které fungují symbolicky a významově strukturují sociální svět.*“ (Reese 2001, s. 11) Tematické rámování události může mít značný vliv na to, jak budou příjemci danou událost vnímat. Rámování představuje výběr atributů, které jsou zdůrazněny. Události rámuje jak média, což se projeví v jejich obsazích, tak příjemci. Zarámování lze vnímat i jako interpretaci události příjemci.

Zároveň také platí, že aktéři události se snaží prosadit své vlastní zarámování události tak, aby korespondovala s jejich potřebami. Aktéři disponují rozdílnými potenciály rámování událostí, usilují o moc definovat témata stejně jako diskurz. Jedním z pohledů na rámování je, jak lidé prosazují své úhly pohledu na události a jak se jim daří je prosadit do médií. Rámování se dále dělí na epizodické a tematické. Epizodické zarámování je založeno na uvádění příkladu, například problém nezaměstnanosti může být uveden na příkladu konkrétního nezaměstnaného. Tematické zarámování uvádí událost do širšího nebo popřípadě abstraktního kontextu. Na příkladu zmíněné nezaměstnanosti se zpráva o ní může objevit v podobě statistika nebo plánů do budoucnosti a podobně. (Trampota 2006, s. 122-123)

Gatekeeping jako pojem znamená regulace toku informací. Gatekeeper, „vrátný“, je zodpovědný za výběr a kvalitu zpravodajství. Výzkum výběru zpravodajství umožnil ustálit vlastnosti a pravidla, díky nimž zprávy získávají svoji hodnotu a přitažlivost. Pravidla a vlastnosti zpráv jsou například:

- Snadné vnímání – událost musí odpovídat obecnému průměru
- Překvapivost – událost nebyla očekávána
- Aktuálnost – pokud možno by měla být událost zpracována takzvaně „na živo“
- Blízkost příjemce – zpráva o události nejen co se týče zeměpisné blízkosti, ale i kulturní (neplatí pro události týkající se celého lidstva)
- Důležitost pro příjemce – rozlišení zpráv, pokud se týkají určitých skupin (učitelů), nebo většiny
- Spojení s jinými událostmi a důležitými jevy a procesy – odlišné zprávy mohou mít nakonec mnoho společného
- Výjimečnost – ta vždy dodává zprávě závažnost
- Koncentrace na osobnosti – informace se týká veřejně známých lidí
- Konkrétnost – ta zvyšuje věrohodnost informace
- Důvěryhodný zdroj – zpráva by se měla odkazovat na autority
- Drastičnost, negativismus – nejžádanější jsou zprávy, které obsahují alespoň jeden ze zmíněných znaků (Ilowiecki, Žantovský 2008, s. 72-74)

1.2 KRIMINALITA A NÁSILÍ V MÉDIÍCH

„Zvláště mediální produkty distribuované televizním vysíláním, v sítích kin a půjčovnách a prodejem videonahrávek a počítačových her podléhají v řadě zemí regulaci z hlediska toho, zda obsahují násilné výjevy, projevy psychického či fyzického násilí vůči druhým osobám apod.“ (Jirák, Köpplová 2015, s. 295)

U zobrazovaného násilí se rozlišuje především implicitní násilí, což je jen to, které si uživatel musí domyslet, od explicitního, které je dopodrobna popsáno či zobrazené, dále faktické násilí, to je inspirováno skutečností, je předvedeno např. ve zpravodajství, od fiktivního, které se nachází např. ve filmech nebo v kriminálních příbězích a je kompletně smyšlené. (Tamtéž, s. 295)

Pravidla a hlavně skutečnost se ale po světě značně liší. V České republice například legislativa zakazuje vysílat „*v době od 6.00 do 22.00 pořady, které by mohly ohrozit psychický či morální vývoj dětí a mladistvých*“ (§ 5 odstavec zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, dostupné z: <http://zakony-online.cz/?s136&q136=all>).

Ve Spojených státech je to se zákony o násilí v jakýchkoliv médiích poněkud složitější. Podle dostupných informací, návrhy zákonů nikdy nepřejdou přes Čtvrtý dodatek Ústavy, který pojednává o svobodě slova. Tím pádem je násilí v médiích prakticky neregulované. Podle Drbohlava v sobotním dopoledním vysílání, které je po celém světě obecně považováno za čas určený pro dětské pořady, je množství násilných podnětů dokonce vyšší než během hlavního vysílacího času. Tam je zobrazeno 3-5 násilných činů za hodinu, oproti tomu během sobotního dopoledne je to 20-25 činů. Obecně potom je ve zhruba 90% filmů zobrazeno explicitní násilí, dále v 68% počítačových her. (Drbohlav 2015, s. 74) Vzhledem k obrovské distribuci americké filmografie a počítačových her do celého světa, tato čísla jsou aktuální i v České republice.

„Násilí v médiích je nutné aktualizovat podle toho, jakou roli sehrává v kontextu, v němž je předváděno – je-li samoučelným „zpestřením“ děje, nebo dokonce prvním a jediným řešením jakéhokoliv problému, nebo je-li do děje zakomponováno jako krajní řešení, jako nepřijatelný způsob jednání apod.“ (Jirák, Köpplová 2015, s. 296) Jinými slovy stojí za úvahu, jaké násilí je kde „akceptovatelné“ a kde by naopak mohlo být eliminováno.

2 MEDIÁLNÍ PRODUKT A JEHO OBSAH

„Mediálním produktem rozumíme to, co je uživateli nabídnuto jako jednorázově zveřejněný či opakovaně zveřejňovaný celek, popř. součástí tohoto celku, pokud jsou identifikovatelné.“ (Jirák, Köpplová 2015, s. 237) Zveřejnění probíhá pomocí tiskovin, televize, rozhlasu a internetu. Buď si divák či čtenář produkt zakoupí nebo k němu má neomezený přístup. Mediálním produktem může být hraný či dokumentární film nabídnutý do televizního vysílání, televizní pořady, noviny a časopisy, webová stránka atd. Produktem může být i mediální kampaň, politická i reklamní. (Tamtéž, s. 237-238)

Jirák a Köpplová třídí mediální produkty podle několika kritérií. Významným rozlišením produktů je podle komunikačního média, v němž se objevují. Takto je možné odlišit televizní zpravodajství, zpravodajské časopisy, noviny a zpravodajské servery apod. To dovoluje rozlišit charakteristické rysy, které daná média mají, a pomůže ukázat, jak povaha komunikačního média ovlivňuje výsledný produkt.

Dalším podstatným třídícím hlediskem je odlišování produktů podle vztahu k mimomediální skutečnosti, což znamená rozlišování fiktivních obsahů (film, televizní inscenace) a těch faktálních (zpravodajství a publicistika).

Rozlišovat mediální produkty lze také podle rysů podobnosti ve vnitřní výstavbě, stylu, výrazových prostředcích a jejich užití, tematickém zaměření a způsobu prezentace. Tak je tedy možné identifikovat produkty různých žánrů, tedy textových vzorců. Textové vzorce se dělí na několik typů, některé se blíží spíše literární produkci, jiné kinematografické, televiznímu či rozhlasovému vysílání. Mohou se dále dělit i podle novinářských žánrů, jako jsou úvodníky, komentáře, sloupky nebo fejetony.

Dále lze mediální produkty třídit podle jejich cílů, rozlišují se podle toho, zda je jejich cílem poskytnout informace, získat, přesvědčit, pobavit nebo obohatit publikum. Tak se v médiích objevují produkty zaměřené na poskytování informací (zpravodajství), analýzu událostí ve společnosti (komentáře a publicistika), přesvědčování či manipulaci (reklama a marketingová sdělení všeho druhu), naplnění volného času (televizní pořady) a na nabídku hlubšího zážitku (povídky v časopisech apod.). (Jirák, Köpplová 2015, s. 238-244)

„Každý takto vymezený mediální produkt, ať je to novinová zpráva, výtisk časopisu, fotografie, hudební nahrávka, televizní soutěž, nebo film, se skládá z prvků, které jsou určitým způsobem vybrány a uspořádány a tvoří celek. Prvky, jež tvoří každý mediální produkt (informace, jednající postavy, témata) a způsoby jejich výběru a uspořádání představují „obsah“ mediálního produktu.“ (Tamtéž, s. 261)

2.1 REPREZENTACE V MÉDIÍCH

Reprezentace v médiích se v podstatě skládá ze dvou vzájemně se doplňujících jevů, fakt, že média publiku předvádí svět v podobě, v jaké ho je schopno akceptovat a skutečnost, že v tomto předvádění jsou abstraktním pojmům (válka, ženská otázka, vítězství apod.) dávány konkrétní podoby. (Jirák, Köpplová 2015, s. 271) *„Uvažujeme-li o mediální produkci jako o souboru reprezentací sociální skutečnosti v mediální komunikaci, vystoupí do popředí skutečnost, že jde o nekonečný proud předvádění obecných soudů a představ v podobě konkrétních výjevů či údajů – to je podstata mediální reprezentace.“ (Tamtéž, s. 272)*

Média mají sklon aktéry zpravodajských příběhů znázorňovat podobně, tak vytváří jejich mediální reprezentaci. Je potřeba ale nějakou dobu průběh reprezentace sledovat, jelikož se často liší od skutečné podoby daného aktéra. (Trampota 2006, s. 91) V této úrovni mediální reprezentace se objevují různé úrovně reprezentace – typ, archetyp a stereotyp. Typ je opakující se prezentace osoby či skupiny s důrazem na určité vlastnosti, kterou se vyznačují i další představitelé tohoto typu. Ve výsledné zprávě jsou pak osoby vykresleny na základě té společné vlastnosti, může se jednat o typ politika, který se poté objeví jako například zkorumpovaný politik apod. Typizovány mohou být také situace a události.

Archetypem se rozumí opakující se reprezentace, která je hluboko zakořeněna v kultuře. Týká se zejména základních lidských hodnot, jako jsou přežití, život, smrt atd., archetyp ve zpravodajském příběhu může být například souboj dobra se zlem a podobné. (Tamtéž, s. 92)

Stereotyp představuje zjednodušenou reprezentaci, která se objevuje po delší dobu. Jedná se o klasifikaci osob či skupin a jejich reprezentace pomocí zjednodušených a zobecněných znaků, jež přímo nebo nepřímo představují soubor hodnot a předpokladů týkajících se daných objektů a jejich chování, vlastností, historie apod. (Jiráková, Köpplová 2015, s. 281)

Trampota také rozebírá nástroje reprezentace, tvrdí, že se na mediální reprezentaci podílí znakové kódy. Kromě samotného jazyka jsou to vizuální kódy, jako fotografie či video, a rozhlas užívá auditivních kódů (hudební podkres, ruchy). Televizní zpravodajství má v tomto značnou výhodu – může kódy libovolně kombinovat, například dramatické záběry mohou doprovázet hudební podkresy či komentáře.

Mezi základní významotvorné kódy televizního zpravodajství řadí:

- Záběr kamery –závisí na úhlu a pozice kamery
- Střih – ten pomáhá řadit znaky za sebe
- Distribuce času – tím se chápe, kolik danému příběhu (a tudíž jeho reprezentaci) zpravodajství věnuje – určuje jeho důležitost
- Hudba a zvukový podkres – se v televizním zpravodajství na reprezentaci podílí jen omezeně
- Situace – aktér může být zachycen v nedůstojné či nelichotivé situaci, tím se nepřímo určí i jeho povaha a charakter
- Forma dialogu – aktér může být přerušován redaktorem, může mu být pokládána stále stejná otázka a podobně. (Trampota 2006, s. 100-101)

2.2 NÁROKY NA MEDIÁLNÍ PRODUKTY

Pro současnou společnost je důležité, aby měla přístup ke spolehlivým zdrojům informací, na jejichž základě by se mohli členové těchto společností orientovat ve světě a rozhodovat. Tyto společnosti tedy spoléhají na média a spojují s ním řadu očekávání, jak by měla média zpracovávat informace. (Trampota 2006, s. 143) Zmíněné nároky se

podepisují na podobě výsledných produktů. S ohledem na možné účinky médií je některým typům obsahů věnována větší pozornost, někdy jsou dokonce ošetřeny právními úpravami. Především zákony upravující fungování médií nebo reklamy kladou nároky na to, jaký má být obsah mediálních produktů. (Jirák, Köpplová 2015, s. 291) V následujících kapitolách jsou uvedeny tři požadavky, které jsou zkoumány i v novinových článcích v praktické části této bakalářské práce.

2.2.1 OBJEKTIVITA

V současné době je jedním z aspektů ovlivňující uspořádání mediálního produktu (zejména zpravodajství) požadavek na objektivitu jako postoje při manipulaci s informací. (McQuail 1999, s. 285) Informace, které novináři ve svých článcích prezentují, by měly být přesné a pokud možno názorově neutrální. „Objektivita“ tu je chápána jako „intersubjektivita“, to znamená, že si každý čtenář může informaci ověřit, aby mohli sledovat další průběh a aby každý, kdo sleduje stejnou cestu, došel ke stejnému názoru. (Jirák, Köpplová 2015, s. 292)

Pojem objektivita byl rozdělen na dvě další složky: faktičnost a nestrannost. *„Faktičnost se v tomto konceptu skládá z kritérií pravdivosti a z kritérií relevance.“* (Trampota 2006, s. 145) Pravdivostí se nerozumí jen pravdivost zpráv, ale také jejich úplnost. Pojem relevance v sobě skýtá zahrnutí všech aktérů a události ve zprávě a také to, zda je zpráva potřebná pro publikum. Nestrannost si potom všimá toho, zda jsou ve zprávě uvedeny názory a vyjádření obou stran a zda je zpráva nezkreslena. I tento pojem se dále dělí – na kritéria vyváženosti a kritéria neutrální prezentace. *„Vyváženost postihuje rovný nebo proporční přístup aktérů do zpráv a jejich rovnocenné předvádění a hodnocení. Neutrální prezentace pak postihuje nehodnotící zpracování, vyhnutí se explicitním i implicitním hodnotícím prvkům.“* (Tamtéž, s. 146)

Z pohledu novináře se za postupy k dodržování objektivitu považuje zejména oddělování faktů a názorů, vyvážený prostor k protichůdným názorům, odkazování se na vyšší autority a také formulace zprávy, například nepoužívání ich-formy. (Tamtéž, s.

146) Ovšem ani tento postup nemusí vždy znamenat, že výsledná zpráva bude objektivní.

Definice pojmu objektivita také souvisí se třemi směry, filosofie, ekonomika a technologický vývoj. „*Filosoficky otevřel možnost úvah o objektivitě žurnalistiky v 19. století pozitivistický výklad světa. Pozitivismus staví na možnosti oddělit pozorovaný jev od pozorovatele a na možnosti odhalit „pravdu“ jako součást pozorované skutečnosti. Objektivita zpravodajství tuto možnost rovněž předpokládá.*“ (Jirák, Köpplová 2015, s. 292)

Ekonomicky se dá objektivita vnímat jako výsledek přítomnosti zpravodajství na trhu. Média chtějí svým obsahem zaujmout co největší procento čtenářů či diváků, takže se snaží o univerzálnost, není potřeba zaujmout vybrané skupiny.

Z technologického hlediska lze na objektivitu pohlížet prostřednictvím nových vynálezů, kterými média dokreslují psané či mluvené slovo – tím jsou myšleny fotografie a videa. Na publikum obecně působí obraz, ať už zmíněné fotografie či videa, dojemem definitivnosti a nezkreslené reality. (Tamtéž, s. 292-294)

2.2.2 PŘEDPOJATOST A STRANĚNÍ

Předpojatostí (biasem) se v kontextu zpráv rozumí nevyvážené vybírání a zpracování zpráv samotných novinářů. Může to být záměrně, ale i nezáměrně. Jinými slovy předpojatost lze označit za pravidelné zkreslování reality, které vyplývá z podstaty sdělení, negativní zobrazování jakýchkoliv skupin, snižování pozice žen ve společnosti nebo zjevná preference politické strany, či její očeřování. (Jirák, Köpplová 2015, s. 294) Jak už bylo řečeno, může se to ale dít i nezáměrně, například v rozhovorech s politickými nebo jinými státními představiteli, kdy novinář v podstatě nekontroluje, co mu je řečeno. McQuail (2016, s. 155) popisuje cesty, jak se mohou znaky předpojatosti či stranění dostat do různých zpráv, takto: „*Záměrné pokusy o*

ovlivňování se mohou do médií dostávat těmito způsoby: manipulací událostí, účinným PR a managementem zpráv, zásahem vlastníka, ideologickou pozicí novinářů.“

Pokud je zpráva analyzována, jako jsou články v praktické části této bakalářské práce, lze nalézt několik znaků manipulace s publikem, které jsou zároveň i znakem předpojatosti novináře a stranění jedné či druhé straně. Podle Iłowieckiho a Žantovského jsou to následující znaky, ti je považují za „novinářské prohřešky“: zamlčování nepohodlných informací, zveřejňování neověřených informací, manipulace pomocí titulků a perexů – tyto znaky nepotřebují další vysvětlení. Další znaky jsou:

- záměrné obviňování – to je zjednodušeně očerňování druhé strany;
- invektivy a nálepky – novinář si vymyslí jednoduché definice na popsání osoby nebo skupiny, o které doufá, že si ji publikum lehce zapamatuje;
- metoda „překrytí“ – někdy označováno jako „červený sled“ (v anglickém jazyce „red slag“), jde o prezentování senzační informace ve správném čase, aby se publikum nesoustředilo na jinou událost;
- metoda zdánlivých autorit – tento znak souvisí s takzvanými opinion makers a jejich vytěsňováním z veřejného zájmu, příkladem může být Karel Kryl;
- propagování historické ztráty paměti – tím se chápe zneužívání dějin k politické propagandě nebo k očerňování jednotlivých osob;
- agresivita a sex na přání – to je spojením zvyšování sledovanosti prostřednictvím zmíněných aspektů a metody „překrytí“, tak totiž tyto zprávy mohou velmi dobře sloužit;
- využívání strachu – předávání zpráv ve velmi zveličené formě, velmi dobře slouží v politické propagandě;
- ovlivňování emocí – v tomto kontextu se tím rozumí vyvolávání negativních emocí proti nežádoucí skupině či osobě;
- simulace objektivit a neutrality – toto souvisí zejména s respondenty, novináři se ptají na oba názory, ale z rozličných táborů (na jedné straně například policie, politici, na straně druhé třeba řadoví občané, kteří nejsou „kompetentní“), dále to závisí na otázkách pokládaných samotnými novináři;
- objektivizace reality – neoddělování informací od komentáře, ať už přímo ze strany novinářů či respondentů;

- technika pochlebování – zde postačí uvést novinářský žargon – „masáž hlavy“ nebo „vymývání mozků“. (Ilowiecki, Žantovský 2008, s. 77-101)

Dalším znakem předpojatosti a stranění může být také power of publicity, neboli upoutávání pozornosti, tím mohou poškodit či znevýhodnit své politické nepřátele ti, kteří kontrolují orgány zajišťující publicitu. (McQuail 2016, s. 155)

2.2.3 BULVARIZACE

„V rámci žurnalistické profese i mimo ni se obvykle předpokládá, že publika více přitahuje obrazy a film, přehnané vyjadřování, personifikace, dramatické události často zahrnující násilí, skandály a sex. Pro popis všech těchto jevů se nejčastěji používají termíny jako senzacechtivost, tabloidizace či infotainment.“ (McQuail 2016, s. 148) V češtině se obvykle používá k označení těchto jevů pojem bulvarizace. Bulvarizací zpráv se chápá zaměření na konkrétní osoby či na takzvané soft news. (Trampota 2006, s. 160) Obecně se bulvarizace zpráv sleduje díky třem ukazatelům – způsobu oslovení, rozsahu a formě. *„Rozsah je tradičně vnímán z hlediska různorodosti obsahu. Bulvarizace se u něj projevuje věnováním méně místa informacím a menší pozorností takzvaným hard news (závažným aktuálním zprávám) a zahraničnímu zpravodajství.“* (Tamtéž, s. 160) Forma textu je zřetelná na větším prostoru pro vizuální prvky, než pro informace.

Dalšími ukazateli bulvarizace jsou zejména prvky personalizace, konkretizování zpráv na jednu osobu, zdůraznění emocionální a osobní stránky zpráv a uvádění informací ze soukromého života osob. Tyto atributy jsou zkoumány a vyhledávány v praktické části této bakalářské práce v novinových článcích týkajících se O. J. Simpsona.

Infotainment je dalším znakem bulvarizace – jedná se o prezentování zpráv zábavnou formou. Obecně se tento pojem vykládá jako snahy o nalákání publika na zajímavé, někdy až šokující, zprávy. *„U tištěného zpravodajství jde například o výběr*

fotografií, které zachycují aktéra zprávy v úsměvné (někdy až dehonestující) situaci, způsob vyprávění zpravodajského příběhu od překvapujícího a nedůležitého detailu po jádro události (které může být někdy dokonce zcela vypuštěno), zdůrazňování překvapivých informací a kuriozit.“ (Trampota 2006, s. 161) Prvky bulvarizace byly původně doménou pouze bulvárních médií. Seriózní média ale tyto prvky postupně začaly přejímat, zabývají se podobnými tématy a mají tendenci k emocionalizaci a zjednodušování zpráv. (Jirák, Köpplová 2015, s. 258)

3 VLIV MÉDIÍ

Vliv médií, zejména na publikum, se snaží odborníci popsat už od začátku 20. století. V následující kapitole autorka shrnuje základní zjištění o vlivu na publikum. Dále se věnuje vlivu médií na kriminální vyšetřování, zejména oboru investigativní žurnalistice, který vyšetřování může ovlivnit nejvíce.

3.1 VLIV MÉDIÍ NA PUBLIKUM

Vše od snah politiků o proniknutí do médií a lobbistů o ovlivnění médií, přes nakupování reklamních ploch a vysílacího času inzerenty, úsilí zákonodárců o regulaci, až k boji proti nadměrnému zobrazování násilí a sexu v médiích – to vše je založeno na názoru, že média značně ovlivňují jednotlivce i společnost, manipulují s názory a postoji publika, mohou ovlivnit spotřebitelské chování či v politickém rozhodování. Média mohou vzdělávat a zabavit, ale mohou také děsit a vyvolávat další nežádoucí emoce. (Jirák, Köpplová 2015, s. 301)

Vliv médií na publikum už se studuje dlouhá léta, zejména vliv násilí v médiích na děti a mladistvé. Podle Jiráka a Köpplové lze na vliv pohlížet z mnoha úhlů. Nejprve rozdělili předpokládaný vliv médií na neplánovaný vliv a ten plánovaný, přímý a nepřímý a nakonec na krátkodobý a dlouhodobý.

Podle hledisek krátkodobého a dlouhodobého vlivu na publikum lze rozlišit, zda reakce na daný mediální obsah je okamžitá, bezprostřední a také pomíjivá nebo dlouhodobá a postupně se prosazující. Krátkodobý vliv je pouze o pocitech (např. napětí či strach u hororových filmů či pocity pohoršení a zloby u zpravodajství o násilné kriminalitě), zatímco dlouhodobý vliv je spíše o postojích a názorech a představách o tématech, která jsou pro danou společnost zrovna významná.

Přímé a nepřímé působení médií na publikum závisí na tom, zda cesta od podnětu vede přímo k reakci nebo jestli mezi podnětem a reakcí stojí ještě například osoba

pojmenovaná opinion leader nebo tzv. významný druhý. Součástí úvah o dopadu přímého působení médií je i víra v možnost úspěchu plánovaného a záměrného působení médií a obavy z jeho možného zneužití.

Vzhledem k tomu, že šíření mediálních produktů se děje nepochybně s nějakým záměrem, je těžké odlišit, jestli působení produktu bylo záměrné či ne. Povahy produktů mohou být ekonomické (např. generování zisku), politické (oslabení či posílení pozice některého z politických hráčů) a v neposlední řadě také vzdělávací neboli osvětová. (Jirák, Köpplová 2015, s. 308-316)

Mimo nebezpečí, o kterých se už dlouho debatuje, jako jsou například zvýšení kriminality u mladistvých, je zde podle Trampoty ještě jedno velké riziko, pojmenoval toto nebezpečí jako nákazový efekt a panika. Tvrdí, že šíření různých informací může ovlivnit chování jednotlivců či skupin a přesvědčit je k různým činům, patří mezi ně různé typy nepokojů nebo vlny panického skupování zboží. Některé zprávy mohou podnítit rasové nepokoje, jakých zažily například Spojené státy mnoho, mezi nimi nepokoje během zatčení O. J. Simpsona, který je předmětem praktické části této bakalářské práce, nebo při rasistickém útoku čtyř policistů na Rodneyho Kinga, o čemž se autorka taktéž zmiňuje v praktické části. (Trampota 2006, s. 110)

3.2 VLIV MÉDIÍ NA KRIMINÁLNÍ VYŠETŘOVÁNÍ

Mediální pokrytí kriminálních případů může mít vliv nejen na publikum, ale na samotné vyšetřování daných případů. Novináři se během tvorby svých reportáží a článků často objevují na místě činu, mluví s policií, se známými či dokonce rodinami obětí nebo s dalšími zainteresovanými lidmi. I také díky tomu vznikl obor zvaný investigativní novinářina.

Lidé praktikující žurnalistiku by měli dodržovat několik základních zásad, mimo jiné i: závaznost pravdě a občanům, morální cit, disciplína při ověřování faktů, nezávislost vůči danému tématu, poskytnutí prostoru pro kritiku a vytvoření kompromisů a zveřejňování zpráv, které jsou vyvážené a pravdivé. (Kovach, Rosenstiel 2007, str. 5-6) Z těchto zásad samozřejmě musí vycházet i investigativní žurnalista.

Anderson a Benjaminson tvrdí, že investigativní žurnalistika je: „*informování o skrytých informacích. Někteří investigativci se zajímají o aktivity veřejně činných osob, jako například zkorumpovaných politiků; jiní se zajímají o aktivity obchodních společností, politických organizací, charit, a dokonce cizích vlád.*“ (Anderson, Benjaminson 1976, s. 5)

Název investigativní žurnalistiky vychází anglického „investigate“, který je přeložen jako „vyšetřovat, zkoumat, pátrat“, proto se také lze setkat s označení žurnalistika pátrací či vyšetřovací.

Nejznámější politickou aférou, o jejíž odhalení se zasadili investigativní novináři, je bezpochyby aféra zvaná Watergate. I když na aféře pracovalo několik novinářů z celých Spojených států, nejvíce se o zveřejnění celého obrazu kauzy zasadili dva novináři z Washington Post, Bob Woodward a Carl Bernstein, kteří následně napsali bestseller, jež byl i zfilmován, *Všichni prezidentovi muži*. Na toto téma se vyjádřil i známý americký investigativní novinář Clark R. Mollenhoffa, nepovažoval za největší úlohu tisku v přinášení a prezentování nových důkazů, ale spíše v klimatu, který média vytvářela a ve kterém mohli být vládní zaměstnanci zainteresovaní v této kauze postaveni před spravedlnost, i přes značný odpor. (Mollenhoff 1976, s. 102) Toto vyjádření by se do jisté míry dalo aplikovat i na ostatní kauzy „vyšetřované“ investigativními novináři. Samotné informování o kauze a její neustálé připomínání je totiž vděčným nástrojem při „dopadení“ viníka.

I když z obecných definic, včetně uvedené, vychází, že investigativní žurnalistika se zabývá spíše politickými kauzami, postupem času se začala promítat i do pole kriminalistiky. Jedním z příkladů, který se bezprostředně týká i tématu praktické části této bakalářské práce, je otištění článku a zejména fotografie, na níž má O. J. Simpson boty, o kterých u soudu později tvrdil, že je nikdy nevlastnil, a jejichž podrážky se shodovaly se stopami na místě činu. Článek a fotografii zveřejnil bulvární deník National Enquirer, nicméně až rok po propuštění Simpsona. Fotografie ovšem dopomohla rodinám obětí alespoň u civilního soudu, u kterého Simpson přiznal, že podobné boty asi měl. (*The photos that sent O.J. Simpson spiraling*, online, 2017-01-10)

4 CHYBY NOVINÁŘŮ PŘI INFORMOVÁNÍ O KRIMINÁLNÍCH PŘÍPADECH

Tato kapitola z části úzce souvisí s předchozí kapitolou, 3.2 *Vliv médií na kriminální vyšetřování*, zejména případ Černé Dahlie, který je zmíněn dále, jelikož chyby, jež se novináři při sběru informací dopouští, mohou také značně ovlivnit policejní vyšetřování.

Kromě negativních znaků články, které jsou uvedeny v kapitolách *Objektivita, Bulvarizace a Předpojatost a stranění*, se novináři dopouští dalších chyb, a to při samotném sběru informací a při jejich následném zpracování. Tyto chyby mohou značně narušit policejní vyšetřování.

Jednou ze zásadních chyb, kterou novináři dělají, respektive dělali zejména v minulosti, bylo navštívení místa činu před policií. Stává se, že očitý svědek, nálezce těla a podobně, zavolají médiím a úřadům. Stává se to ovšem zřídka. Zejména po slavném případu „Černé Dahlie“, který se dodnes po celém světě udává jako špatný příklad práce novinářů. Dne 15. ledna 1947 byla v Los Angeles nalezena brutálně zavražděná mladá žena, Elizabeth Shorty, přezdívaná Černá Dahlia. Policie přijela hned poté, co jim nálezkyňe těla zavolala. Když přijeli detektivové na místo, už tam bylo několik novinářů, kteří chtěli co nejlépe popsat, co vidí a udělat detailní fotografie. Podle všech expertů tak zřejmě zničili či alespoň znehodnotili všechny potencionální důkazy, které kriminalisté mohli najít. Následovala lavina neověřených informací, novináři otiskli cokoli, co se dozvěděli, nehledě na pravdivost informací. Jeden z novinářů Los Angeles Daily News dokonce zavolal matce oběti, informoval ji, že její dcera vyhrála soutěž krásy a jestli by mu nemohla poskytnout nějaké informace ze života Elizabeth. Matka zatím nebyla informována o smrti dcery, jelikož bydlela v jiném městě. Což je mimo jiné další hrubá chyba novinářů, které se dopouštějí, v žádném případě by neměli pozůstalé kontaktovat dříve než policie.

Policie dále marně pátrala po relevantních stopách, ale kvůli mediálnímu „šílenství“ musela ověřovat stovky dopisů a desítky falešných přiznání. Do doby, než policie zastavila přísun informací do médií, novináři se volně pohybovali po policejních

stanicích, mluvili s vyšetřovateli, odpovídali za ně na telefonáty a řadu tipů dokonce ani nepředali policistům, naopak začali vyšetřovat na vlastní pěst. „*Jak mnohem později sebekriticky přiznal jeden z redaktorů deníku Los Angeles Herald Express - nebude-li vrah dopaden, jednoznačnou vinu na tom bude mít bohužel tisk...*“ (Černá Dahlia, online, cit. 2017-01-10a) Skutečný vrah Elizabeth Shorty alias Černé Dahlie nebyl nikdy dopaden. (Černá Dahlia, online, 2017-01-10b)

V interakci s rodinami obětí vražd, nebo v dalších případech, novináři chybují velmi často. Zmíněný problém o kontaktování příbuzných dříve než policie se autorka krátce uvedla v předchozím odstavci. Zmíněný problém byl, že novinář píšící článek zneužil nevědomosti matky oběti vraždy a získal tak informace, ke kterým by se pravděpodobně později nedostal.

Další zásadní chybou podle Stevena Abella, který poskytl rozhovor pro britský magazín Journalism, je, když žurnalisté informují rodinu o smrti dříve než policie, zvláště pokud se jedná o vraždu. Novináři by se měli nejdříve informovat, zda rodina je obeznámena se situací, a s opatrností je případně kontaktovat. Pokud příbuzní nebudou souhlasit s rozhovorem, novinář by měl ustoupit a nenaléhat na pozůstalé. Abell se v tomto případě opírá o klauzuli číslo 5 v britském *Editors' Code of Practice*.

Ve stejném rozhovoru Sal Lalji uváděla, že by si novináři měli dávat pozor na interpretaci reakcí rodiny na smrt jejich blízkého: „*Jestli jedinec nevykazuje známky lítosti, či není na první pohled nešťastný, může se pouze vyrovnávat se smutkem jinak, každý na dané situace reaguje jinak, takže novinář si tohle musí uvědomit a nevykládat to jako nulovou emocionální odezvu nebo jako nestarání se.*“¹ (How to: report on death responsibly in a digital age, online, cit. 2017-01-10a) Dalším problémem je podle ní příliš detailní popsání spáchání sebevraždy, hrozí, že by mohl někdo postup zopakovat. (How to: report on death responsibly in a digital age, online, 2017-01-10b)

¹ "If an individual isn't showing signs of grief or no visible signs of distress it may be that they're dealing with their grief in different ways, it manifests in different forms in different people, so journalists must be aware of that and not interpret it as a lack of emotional response or caring."

Tento problém se nemusí vztahovat pouze na popisy sebevražd, detailní informace (nejen v žurnalistice, ale i ve filmech apod.) o vraždách mohou, a často vedly, k opakování postupu. „...je pravděpodobné, že představení si události bude přeneseno i do reálného života. Když máte celý příběh v hlavě, je jednodušší postupovat stejně, krok za krokem.“² (*The Media Needs to Stop Inspiring Copycat Murders. Here's How*, online, cit. 2017-01-10)

² „...imagined events are more likely to be carried out in real life. If you have a full story in your head, you are more likely to enact it, step by step.“

PRAKTICKÁ ČÁST

5 MEDIÁLNÍ REPREZENTACE PŘÍPADU O. J. SIMPSONA, VLIV NA PUBLIKUM A NA VYŠETŘOVÁNÍ

Praktická část této bakalářské práce se věnuje mediální reprezentaci případu O. J. Simpsona a jeho osobě. Cílem této části je potvrdit či vyvrátit stanovené hypotézy a vysvětlit tak na příkladech, jak byly články na toto téma v denících Los Angeles Times a New York Daily News bulvarizovány a zda se objevovaly znaky předpojatosti či stranění. Dále se také autorka věnuje vlivu na publikum a na policejní vyšetřování, případně na průběh soudního jednání. Hypotézy na toto téma jsou potvrzeny či vyvráceny za pomoci novinových článků, které informovaly o situaci ve Spojených státech během zmíněného soudního procesu.

6 VYMEZENÍ VÝZKUMNÉHO CÍLE

V rámci analýzy reprezentace O. J. Simpsona a jeho případu ve dvou amerických denících jsou stanoveny tyto výzkumné otázky:

- *Byla kauza v člancích LA Times a NY Daily News bulvarizována?*
- *Objevovaly se v člancích LA Times a NY Daily News nějaké prvky předpojatosti a stranění?*
- *Měla média vliv na vyšetřování případu O. J. Simpsona či na soudní řízení?*
- *Mělo mediální pokrytí případu vliv na publikum?*

Na základě výše uvedených výzkumných otázek jsou stanoveny čtyři následující hypotézy:

Hypotéza č. 1: V člancích LA Times i NY Daily News se objevily prvky bulvarizace.

Hypotéza č. 2: V člancích LA Times i NY Daily News se objevily prvky předpojatosti a stranění.

Hypotéza č. 3: Média měla vliv na vyšetřování případu O. J. Simpsona i soudní řízení.

Hypotéza č. 4: Mediální pokrytí případu mělo vliv na publikum.

6.1 VÝZKUMNÁ METODIKA

Pro ověření daných hypotéz a pro nalezení odpovědí na výzkumné otázky uvedené v předchozí kapitole si autorka bakalářské práce zvolila obsahovou analýzu a rozbor.

V rámci popisu reprezentace případu O. J. Simpsona ve vybraných denících jsou analyzovány zejména výpovědi a citace zainteresovaných osob a informace, které novináři podávali čtenářům. V samotné analýze autorka postupovala podle teoretické části této práce, v níž se v daných kapitolách věnovala atributům zkoumaných v praktické části. Konkrétně jsou to kapitoly *Mediální produkt a jeho obsah*, *Objektivita*, *Bulvarizace* a také *Předpojatost a stranění*. Zejména tyto prvky se zaměřují na personalizaci nejen tohoto příběhu, také i na zdůraznění emocionální stránky aj. Dále se autorka věnuje vlivu médií na vyšetřování případu a na soudní řízení a to na základě informací z novinových článků na toto téma, nakonec se věnuje informacím o vlivu na publikum.

6.2 VÝZKUMNÝ VZOREK

Pro analýzu mediální reprezentace tohoto případu a samotného O. J. Simpsona byly vybrány články, které se sledované kauzy bezprostředně týkaly. Články autorka

přeložila z archivů deníků New York Daily News a Los Angeles Times. Analyzovala období více než jednoho roku, od nalezení těl Nicole Brown Simpson a Ronalda Goldmana 13. 6. 1994 až do zproštění jeho viny 3. 10. 1995.

Pro výzkum mediálního vlivu na vyšetřování případu a na publiku si autorka vybrala články z deníku Washington Post a z internetového magazínu The Atlantic, dále také čerpala z rozhovorů pro americkou televizní stanici PBS.

6.3 HARMONOGRAM VÝZKUMU

a) Přípravná fáze

V přípravné fázi si autorka vyhledala a přeložila analyzované články. Dále si přesně stanovila, jaké znaky bulvarizace, předpojatosti a stranění v nich chce při rozboru hledat. Nakonec vyhledala informace ohledně vlivu mediálního pokrytí případu na vyšetřování a publikum.

b) Realizační fáze

Během realizační fáze autorka analyzovala a hledala stanovené znaky bulvarizace, předpojatosti a stranění ve vybraných člancích. Poté v dalších člancích hledala relevantní informace, na kterých byl možný demonstrovat vliv mediálního pokrytí na publikum a vyšetřování. Vše se odehrávalo během měsíce ledna roku 2017.

c) Vyhodnocovací fáze

V poslední, vyhodnocovací fázi autorka zhodnotila výsledky výzkumu a určila, zda stanovené hypotézy byly potvrzeny či vyvráceny, tato zjištění zaznamenala do kapitoly 8 *Závěry výzkumu*.

7 STRUČNÝ POPIS OSOBY O. J. SIMPSONA A SLEDOVANÉHO OBDOBÍ

Orenthal James „O. J.“ Simpson byl narozen 9. července 1947 v Kalifornii, kde později navštěvoval University of Southern California, kde započal svou kariéru v americkém fotbalu. Za školní tým vyhrál trofej Heisman, díky tomu si ho všimli ze známého profesionálního týmu Buffalo Bills. Později přešel k týmu San Francisco 49ers, za který hrál až do ukončení jeho kariéry. V roce 1985 byl uveden do Síně slávy amerického fotbalu. Po ukončení své atletické kariéry se několikrát objevil na televizních obrazovkách jako herec a stal se tváří mezinárodní půjčovny automobilů Hertz. Byl dvakrát ženatý, jednou s Marguerite L. Whitley, s níž má dvě děti, Arnelle a Jasona. Ještě během prvního manželství poznal Nicole Brown, kterou si krátce po rozvodu vzal za ženu. Mají spolu dvě děti, Sydney Brooke a Justina. Pár se rozvedl po sedmnácti letech manželství, v roce 1992. V roce 1989 čelil Simpson obviněním z domácího násilí, byl ovšem těchto obvinění zproštěn.

Dne 13. 6. 1994 byla nalezena před domem v Los Angeles dvě těla, Nicole Brown Simpson a jejího známého Ronalda Lyla Goldmana. Losangeleská policie médiím poskytla informaci, že nevyklučuje jako možného podezřelého nikoho, ani bývalého manžela zavražděné, O. J. Simpsona. Na základě nasbíraných důkazů byl Simpson obviněn ze dvou vražd a v následujícím soudním procesu těmto obviněním čelil. Dne 3. října 1995 byl shledán nevinným a propuštěn na svobodu.

Po tomto soudním procesu, stanul Simpson ještě před civilním soudem, kde byl shledán vinným a byl nucen zaplatit pozůstalým Goldmanovým kauci ve výši 33,5 milionu dolarů, ale k rodinám se dostal z této částky pouze zlomek.

V září 2007 byl O. J. Simpson zatčen v Las Vegas za podezření ze spáchání únosu, krádeže a za držení smrtící zbraně. 3. října 2008 byl shledán vinným a odsouzen k 33 letům ve vězení.

8 INTERPRETACE VÝZKUMU

Na základě interpretace výzkumu je možné říci, že díky stanoveným metodám autorka bakalářské práce dospěla k výsledkům, které jasně potvrzují či vyvrací stanovené hypotézy.

8.1 LOS ANGELES TIMES A JEJICH PREZENTACE PŘÍPADU

Pro analýzu článků vydaných deníkem Los Angeles Times byly vybrány ty, které pojednávaly o nalezení těl obětí vraždy a následném výslechu O. J. Simpsona, o útěku Simpsona před zatčením, o soudním jednání, o slavné scéně se zkoušením rukavic, které byly nalezeny na místě činu a nakonec o zproštění viny obžalovaného. Články jsou v originálním znění i s autorčiným vlastním překladem k dispozici jako přílohy A až E.

8.1.1 ANALÝZA ČLÁNKŮ

V LA Times 14. června 1994 vyšel článek s titulkem: *Bývalá manželka O. J. Simpsona a další muž byli nalezeni mrtví (O.J. Simpson's Ex-Wife, Man Found Slain*, online, cit. 2017-01-12a) Autoři Josh Meyer a Eric Malnic se ve svém článku věnují zejména tématu „Simpson jako podezřelý“, a to konkrétně v 883 slovech z celkových 1596. Kromě prvních dvou odstavců se samotnému nalezení dvou mrtvých těl věnují až v polovině článku. Objevilo se tam také několik svědectví od sousedů, například: „Ležela na boku, tak nějak zmačkaně,“ řekla Orchon. „Viděla jsem několik odřenin na její tváři... Na obou tělech byla spousta krve.“ (*O.J. Simpson's Ex-Wife, Man Found Slain*, online, cit. 2017-01-12b) Nakonec se ovšem autoři vrátili zpět k O. J. Simpsonovi, uváděli několik informací o jeho životě, které ale nesouvisely s případem.

Dne 18. června 1994 byl publikován obsáhlý článek, autoři Shawn Hubler a Jim Newton se v něm věnovali spíše případu a událostem bezprostředně před útěkem O. J. Simpsona s jeho kamarádem Alem Cowlingsem. Samotná policejní honička v tomto článku popsána nebyla. Informovali čtenáře hlavně o tom, kdy a proč zřejmě O. J. Simpson uprchl a objevilo se v článku i několik pasáží z dopisu veřejnosti, který napsal, například: „*Přemýšlím o životě a cítím, že jsem většinu věcí udělal správně,*“ říká dopis. „*Tak proč jsem skončil takto? Nemůžu pokračovat. Nehledě na vše, lidé se budou vždy dívat a ukazovat si. To nezvládnou. Nevystavím tomu své děti.*“ (*Simpson Flees Murder Charges*, online, cit. 2017-01-12) Dále se autoři zabývali informacemi od policie i Simpsonova právníka Roberta Shapira.

Dalším analyzovaným článkem je ten s titulkem: *Žalobci vypráví příběh o „tom druhém“ Simpsonovi (Prosecutors Tell Tale of 'Other' Simpson*, online, cit. 2017-01-12a) vydaný 25. ledna 1995. Autoři Jim Newton a Andrea Ford pojednávají o prvním odhalení soudního procesu televizím. Zejména se pak věnují žalobcům a jejich prezentování případu, důkazů a jejich teorií: „*Žalobci také poprvé popsali svůj arzenál fyzických důkazů, o kterých tvrdí, že spojují Simpsona s vraždami.*“ (*Prosecutors Tell Tale of 'Other' Simpson*, online, cit. 2017-01-12b) Článek byl dále rozdělen do tří kapitol, kde autoři popsali další průběh soudního líčení. Kapitoly jsou *Příběh žárlivosti a kontroly*, v níž se autoři věnují důkaznímu materiálu, který měli žalobci k dispozici. V textu jsou popsány i odpovědi právníků na tento nový problém.

V další kapitole *Prezentování motivu* je popsán další průběh soudního procesu, kdy žalobci prezentují svou teorii o tom, že Simpson spáchal vraždu z důvodu žárlivosti na svou bývalou manželku. Opět jsou zahrnuty reakce právníků. Zde se také autoři krátce věnovali reakcím rodin obětí i obžalovaného na soudní proces: „*Členové rodin Brownové i Goldmana se ale přestali ovládat, když žalobci odhalili fotografie z místa činu.*“ (*Prosecutors Tell Tale of 'Other' Simpson*, online, cit. 2017-01-12c) Celá tato kapitola je postavena na skoro hodinové řeči žalobce Christophera A. Dardena, který se věnoval zejména teorii o žárlivosti, kterou potvrzoval případem z roku 1989, kdy měl údajně Simpson svou tehdejší manželku Nicole Simpson napadnout.

V poslední kapitole *Protiútok obhajoby* autoři krátce informovali, co má obhajoba údajně v plánu na následující den u soudu. Poté se vrátili k problému, o kterém se

zmínili výše v článku, o soudci Itovi a jeho nápadu zakázat televizní kamery v soudní síni.

Dne 15. června 1995 se uskutečnilo soudní přelíčení, které obrátilo celý Simpsonův případ. Druhý den vyšla v LA Times obsáhlá reportáž ze soudní síně s titulkem *Porota zaujatě přihlíží, zatímco Simpson zkouší zakrvácené rukavice* (*Jury Rapt as Simpson Tries Bloody Gloves*, online, cit. 2017-01-12a) Autoři Stephanie Simon a Bill Boyarsky dopodrobna popisují průběh celého soudního přelíčení, nejdříve zkoušení rukavic samotným O. J. Simpsonem: „*Vypadal v klidu a sebejistě, jak vytahoval dvě latexové rukavice z krabice před ním a přiložil si je k rukám. Pak opatrně zvedl kožené rukavice s kašmírovým lemováním a zkusil si je – zvedajíc jeho obočí, křivíc rty a další neverbální řečí naznačoval problémy.*“ (*Jury Rapt as Simpson Tries Bloody Gloves*, online, cit. 2017-01-12b) Po popsání průběhu zkoušky se autoři v oddělených kapitolách *Živý den plný svědectví* a *Objevují se noví svědkové* věnovali svědkům vypovídajících u soudu dříve toho dne. V první jmenované se autoři věnovali výsledku koronera, v druhé potom výsledků ohledně samotných rukavic, oba vedla obhajoba.

Poslední analyzovaný článek vydaným LA Times se týká osvobození O. J. Simpsona 3. října 1995, článek byl vydán druhý den. Tento článek je velmi obsáhlý, událost autor Jim Newton popisuje v 3153 slovech. Na začátku se věnuje zejména bezprostředním reakcím hned po verdiktu, konkrétně reakcím rodin obětí i obžalovaného, žalobců i právníků. Uvedl také pasáže z dopisu O. J. Simpsona, který médiím přečetl jeho starší syn: „*Ulevilo se mi, že skončila tahle neskutečná noční můra, která se táhla už od 12. června 1994,*“ řekl Simpson. „*Mým hlavním závazkem je postarat se o mé dvě malé děti, tak jak jsme já a Nicole vždy plánovali.*“ (*Simpson Not Guilty*, online, cit. 2017-01-12a) Pak se autor blíže věnoval reakcím rodiny Ronalda Goldmana.

Článek byl opět rozdělen na tři kapitoly, v první s názvem *Žalobci jsou zarmouceni, obhajoba slaví* autor blíže popisuje reakce obžaloby i Simpsonových právníků. V další kapitole *Zvraty v případě* připomíná důležité události, které se v několika posledních měsících udály. Poté se kapitolou *Reakce byly rychlé a emocionální* vrací k reakcím na verdikt, tentokrát se věnuje široké veřejnosti, státním pracovníkům, kteří nebyli do případu nijak zainteresováni a dokonce samotnému tehdejšímu prezidentovi Clintonovi:

„Guvernér Pete Wilson tlumočil Clintonovu sympatii s rodinami obětí, dodal ale, že dlouhý a diskutabilní proces demonstroval potřebu pro soudní reformu.“ (Simpson Not Guilty, online, cit. 2017-01-12b) Dále se autor věnoval tomu, co bude následovat po osvobození O. J. Simpsona.

8.1.2 PRVKY BULVARIZACE V ČLÁNCÍCH LA TIMES

Pojem bulvarizace je definován v teoretické části této bakalářské práce, přesněji v kapitole číslo 2.2.3. Jsou tam uvedeny prvky, jimiž se bulvární články vyznačují, a které se mohou vyskytovat i v článcích v seriózních médiích. V této kapitole praktické části bakalářské práce se autorka snaží najít tyto prvky v analyzovaných článcích vydaných Los Angeles Times na téma případu O. J. Simpsona. Jak je již uvedeno v teoretické části, hledány jsou zejména znaky personalizace příběhů a zdůraznění emocionálních a osobních stránek článků, dále také snahy vyvolat ve čtenáři silné emoce či sklon informovat o soukromém životě.

V článku o nalezení těl s titulkem *Bývalá manželka O. J. Simpsona a další muž byli nalezeni mrtví* autorka našla hned několik prvků personalizace a zdůraznění osobních stránek příběhu. Hned v titulku se uvádí, že nalezená mrtvá žena je bývalou manželkou O. J. Simpsona. Jasnou personalizací a zároveň zdůrazněním emocionální i osobní stránky jsou nepochybně citace Simpsonova právníka Howarda Weitzmana, jako například: „*Nemá nic společného s touto tragédií,“ prozradil Weitzman novinářům. „Je v šoku.*“, dále také: „*Nikdo mi neřekl, že je podezřelý,“ prozradil Weitzman. „Nikdo mi neřekl, že může být nebo bude obviněn... Nevěřím, že by O. J. byl vůbec schopn něco takového udělat, ať už Nicole, nebo někomu jinému.*“ (O.J. Simpson's Ex-Wife, Man Found Slain, online, cit. 2017-01-12a) Dalším výrazným prvkem personalizace a zároveň informace o soukromém životě O. J. Simpsona jsou poslední dva odstavce, kde autoři píšou o dosažených úspěších v Simpsonově herecké a poté sportovní kariéře, v poslední pak větě uvádí: „*Simpson má dvě dospělé děti z prvního manželství, které také skončilo rozvodem.*“ (O.J. Simpson's Ex-Wife, Man Found Slain, online, cit. 2017-

01-12b), což jsou informace nesouvisející s případem vražd Nicole Simpson a Ronalda Goldmana.

Zdůraznění emocionální stránky příběhu a snahy vyvolat ve čtenáři vyvolat silné emoce autorka našla zejména v odstavcích pojednávajících o obětech. Například v těchto částech: „*Podle Goldmanových příbuzných ve Ventura County jen po práci vracel brýle. „Očividně byl zapleten do něčeho, co neměl vidět,“ prozradil jeho nevlastní bratr, Mike Glass, 16.*“ (O.J. Simpson's Ex-Wife, Man Found Slain, online, cit. 2017-01-12b), „*Ležela na boku, tak nějak zmačkaně,“ řekla Orchon. „Viděla jsem několik odřenin na její tváři... Na obou tělech byla spousta krve.*“ (O.J. Simpson's Ex-Wife, Man Found Slain, online, cit. 2017-01-12c) a „*Je blondátá, je opálená, je prostě krásná,“ řekla Goodfriend. „Jsem v šoku. Nemůžu tomu uvěřit.*“ (O.J. Simpson's Ex-Wife, Man Found Slain, online, cit. 2017-01-12d) Znovu se to tedy týkalo citací od konkrétních lidí.

Nakonec autorka v tomto článku také našla pasáž pojednávající o osobním životě oběti: „*...číšník – upravený a hezký mladík, který se objevil v reklamě pro Giorgio Armani – se dobře znal s Nicole Simpson. Prozradili, že chodili do stejné posilovny a vídali se v restauraci, ale není jasné, zda měli nějaký blízký vztah.*“ (O.J. Simpson's Ex-Wife, Man Found Slain, online, cit. 2017-01-12e)

V článku o útěku Simpsona jsem našla hned několik snah o zdůraznění emocionální a osobní stránky příběhu, zejména v těchto pasážích: „*Shapiro, který veřejně Simpsona prosil, aby se vydal „pro dobro jeho rodiny, pro dobro jeho dětí“, dále uvedl, že pár hodin před útekem Simpson upravil svou závěť, zavolal matce a dětem a dal kamarádovi tři zapečetěné obálky.*“ (Simpson Flees Murder Charges, online, cit. 2017-01-12a), dále v následujícím odstavci s citací ze Simpsonova dopisu veřejnosti, části z dopisu se objeví i dále v textu, další příklad: „*Zdroje z policie prozradily, že oba byli zabiti něco po desáté hodině večerní v neděli v noci, zatímco její dvě malé děti spaly uvnitř.*“ (Simpson Flees Murder Charges, online, cit. 2017-01-12b) a nakonec i zde: „*Kvůli Simpsonovu „křehkému“ emocionálnímu stavu...*“ (Simpson Flees Murder Charges, online, cit. 2017-01-12c)

V článku o soudním procesu, který byl pod taktovkou žalobců, byly nalezeny prvky bulvarizace zejména v částech textu, které se věnují rodinám obětí i O. J. Simpsona, jako zde, tam autorka identifikovala zejména zdůraznění emocionální stránky příběhu: „*Ale rodiny obětí se rozplakaly, i Simpsonova dcera Arnelle, která se přišla podívat na proces. (...) V momentu sdílení jejich smutku, Brownovi i Simpsonovi, konkrétně Juditha Brown, Nicolina matka a Simpsonova matka Eunice prohlížely fotografie dětí O. J. a Nicole.*“ (Prosecutors Tell Tale of 'Other' Simpson, online, cit. 2017-01-12a) V dalším odstavci je to také zjevné, tam se píše o symbolech, které rodiny nosí na podporu buď Simpsona, nebo obětí. Popis fotografií z místa činu autorka považuje za snahy o vyvolání silných emocí.

V článku o zkoušení rukavic autorka nenalezla žádný konkrétní prvek bulvarizace, kromě způsobu, jakým byl článek napsán. Byla to reportáž přímo ze soudní síně, ale vzhledem k četným citacím z projevů obou stran a z výslechů svědků, ve spojení s popisy reakcí přítomných na probíraná témata, článek se četl jako až nereálný příběh, vyňatý z knihy.

V posledním analyzovaném článku se objevují prvky zdůraznění emocionální a osobní stránky příběhu, lze to rozpoznat zejména zde: „*V soudní síni Fred Goldman, otec Ronalda, v bolesti sledoval strop, svoji ruku omotanou kolem jeho ženy, druhou kolem své dcery, obě plakající, když byl čten verdikt. V tiché soudní síni doprovázely čtení rozsudku pouze vzlyky Ronaldovy sestry Kim. „Můj bože,“ řekla Patti Goldman, otáčejíc se na svého manžela. „Vrah,“ pronesl, opakoval toto slovo, i když odcházel ze síně.*“ (Simpson Not Guilty, online, cit. 2017-01-12a), dále zde: „*Později Fred Goldman popsal den vražd jako „nejhorší noční můru v jeho životě“. „Tato,“ dodal, „je hned druhá.*“ (Simpson Not Guilty, online, cit. 2017-01-12b) a například i zde: „*Mladý žalobce, který vystoupil se závěrečnou řečí, řekl, že nemá vztek na rozhodnutí poroty, když ale začal děkovat svým kolegům, třásl se mu hlas: „Jsem poctěn, že...“ řekl. Potom se odmlčel. S odmávnutím na znamení rezignace, odstoupil od mikrofonu a objal se s Goldmanovou rodinou.*“ (Simpson Not Guilty, online, cit. 2017-01-12c)

Za prvek personalizace se dá označit věnování se zejména informacím o O. J. Simpsonovi a reakcím jeho rodiny, právníků i veřejnosti. Stejně jako v prvním rozebraném článku se autor věnuje spíše Simpsonovi a lidem kolem něj. Reakce byly

popsány velmi detailně s lehčím důrazem na emocionální stránku příběhu, rozpoznat to lze na částech: „*Verdikt, který byl přednesen napjaté soudní síni, k níž se někteří až třásli nedočkavostí, spojil porotce a Simpsona ve zvláštním triumfálním momentu. Simpson se usmál a tiše poděkoval, když byl přečten verdikt. Dva porotci se na něj také usmáli. Další, Lionel Cryer, zvedl levou ruku sevřenou v pěst v gestu solidarity.*“ (Simpson Not Guilty, online, cit. 2017-01-12d) a nebo: „*Matka Eunice uvedla, že nikdy nepřestala věřit v synovu nevinu, a její vnuk Jason přečetl otcovo vyjádření. (...) Simpsonova sestra Shirley Baker řekla, že celá její rodina je nadšena: „Mám chuť vykočít na stůl a zatancovat.*“ (Simpson Not Guilty, online, cit. 2017-01-12e) Reakce rodin obětí, žalobců i jejich podporovatelů byly popsány stejně detailně, v textu se jich ovšem objevilo méně.

8.1.3 STRANĚNÍ A PŘEDPOJATOST V ČLÁNCÍCH LA TIMES

V této kapitole budou uvedeny pasáže v článcích Los Angeles Times, na kterých autorka vyzorovala znaky předpojatosti, stranění či nevyváženosti informací. V teoretické části této bakalářské práce, přesněji v kapitole číslo 2.2.2, uvádí teoretická hlediska, podle kterých články zkoumala. Jak je také uvedeno ve zmíněné kapitole, stejná věta z textu může být označena zároveň jako znak bulvarizace i stranění či předpojatosti.

V článku o nalezení těl Nicole Brown Simpson a Ronalda Goldmana autorka našla několik znaků předpojatosti a stranění. V předchozích kapitolách zmiňovala rozsah článku, a jak se autoři věnovali spíše Simpsonovi než samotnému případu. Je potřeba to zmínit i zde, jelikož je to znak i předpojatosti, samotného upoutávání pozornosti na jeho osobu (*power of publicity* – blíže je tento jev upřesněn v kapitole *Předpojatost a stranění*). V článku je také několik zmínek o tom, jak Simpsonova strana trvá na nevině: „*Nemá nic společného s touto tragédií,*“ *prozradil Weitzman novinářům.*“ (O.J. Simpson's Ex-Wife, Man Found Slain, online, cit. 2017-01-12a), a že není podezřelý: „*Přivedli jsme ho z důvodu vyšetřování a zacházeli jsme s ním jako se svědkem,*“

prozradil policista Rigo Romero.“ (O.J. Simpson's Ex-Wife, Man Found Slain, online, cit. 2017-01-12b), což je ovšem v rozporu s předchozím tvrzením policejního kapitána Gascona: „Rozhodně nebudeme jako podezřelého nikoho vylučovat.“ (O.J. Simpson's Ex-Wife, Man Found Slain, online, cit. 2017-01-12c) Výrok právníka Howarda Weitzmana také svědčil v Simpsonův prospěch: „...Nevěřím, že by O. J. byl vůbec schopen něco takového udělat, ať už Nicole, nebo někomu jinému.“ (O.J. Simpson's Ex-Wife, Man Found Slain, online, cit. 2017-01-12d)

V další části článku lze ovšem nalézt zmínku o předchozím vyšetřování Simpsona: „...tři roky po jeho osvobození z obvinění, podle kterých údajně Nicole uhodil, kopl a řekl jí, že „ji zabije“.“ (O.J. Simpson's Ex-Wife, Man Found Slain, online, cit. 2017-01-12e) Svědectví od sousedů o místě činu, jako například: „Ležela na boku, tak nějak zmačkaně,“ řekla Orchon. „Viděla jsem několik odřenin na její tváři... Na obou tělech byla spousta krve.“ (O.J. Simpson's Ex-Wife, Man Found Slain, online, cit. 2017-01-12f), které donutí čtenáře představit si místo činu a mohlo by se to zdát jako snaha vyvolat negativní emoce mířené proti Simpsonovi, ovšem hned za tímto odstavcem následuje další, o kterém se autorka také už zmiňovala v předchozí kapitole, a to odstavec o vítězstvích a filmových rolích O. J.. Tím ve čtenáři, který tyto jeho úspěchy zná, připomene, jaký O. J. Simpson býval v minulosti.

V článku o Simpsonově útěku autorka našla hned několik znaků předpojatosti a stranění, konkrétně snahy o vyvolání sympatií k O. J., to zejména v první části, u citací z jeho dopisu veřejnosti: „Přemýšlím o životě a cítím, že jsem většinu věcí udělal správně,“ říká dopis. „Tak proč jsem skončil takto? Nemůžu pokračovat. Nehledě na vše, lidé se budou vždy dívat a ukazovat si. To nezvládnou. Nevystavím tomu své děti.“ Dále pokračuje: „Nelitujte mne. Měl jsem skvělý život, skvělé přátele. Prosím vzpomínejte na O. J., ne na tohoto ztraceného člověka.“ (Simpson Flees Murder Charges, online, cit. 2017-01-12a), nebo na popisu jeho duševního zdraví: „Kvůli Simpsonovu „křehkému“ emocionálnímu stavu Shapiro povolal několik lékařů,“ (Simpson Flees Murder Charges, online, cit. 2017-01-12b) Ovšem zhruba v polovině článku se „nálada“ obrací, objevil se poněkud barvitější popis místa činu, tentokrát nebyl od sousedů: „Koroner uvedl, že měli oba podřezaný krk a navíc měli několik bodných ran. Vyšetřovatelé dodávají, že se Goldman pravděpodobně zuřivě bránil, než

zemřel.“ (*Simpson Flees Murder Charges*, online, cit. 2017-01-12c) Výroky státního zastupitele také nemluvily v prospěch Simpsona: „*Mnoho z nás cítilo určité sympatie, do jisté míry,*“ uvedl zjevně rozezlený Gil Garcetti, zastupitel okresu Los Angeles. „*Viděli jsme pád amerického hrdiny... Ale nezapomeňme, že tu máme dvě brutálně zavražděné nevinné osoby.*“ (*Simpson Flees Murder Charges*, online, cit. 2017-01-12d), ani policejního kapitána Gascona: „*Je hledaný za vraždy,*“ řekl Gascon, „*a my ho najdeme.*“ (*Simpson Flees Murder Charges*, online, cit. 2017-01-12e) Policie také LA Times naznačila, že mohl být Simpson nebezpečný: „*Pokud se budeme moci vyhnout střelbě, uděláme to,*“ řekl Abney. „*Ale musíme předpokládat, že pokud má sebevražedné sklony, mohl by být nebezpečný i okolí.*“ (*Simpson Flees Murder Charges*, online, cit. 2017-01-12f) Dále publikování částí obžaloby je snahou o vyvolání negativních emocí proti Simpsonovi. Za velký nedostatek tohoto článku autorka považuje také otištění planého poplachu: „*Seržant Bob Brounstein řekl, že alespoň dvakrát volal muž, který tvrdil, že je Simpson, a vyhrožoval spácháním sebevraždy. „Půjdu za Nicole,*“ údajně volal. *Ale Simpson se nikdy v domě neobjevil. „Máme tu zmatek,*“ řekl seržant Doug Abney. „*Byl to planý poplach.*“ (*Simpson Flees Murder Charges*, online, cit. 2017-01-12g)

V článku o soudním procesu, kde obžaloba prezentovala svou verzi případu, autorka objevila několik znaků stranění. Hned v první větě autoři uvádí citaci, která Simpsona ukazuje ve špatném světle: „*...v úterý popsali 12 porotcům a milionům televizních diváků, jak se pod milým známým obličejem hvězdy skrývá manžel posedlý kontrolou, snažící se ovládat svou ženu, kterou zabil, když se mu to nepodařilo.*“ (*Prosecutors Tell Tale of 'Other' Simpson*, online, cit. 2017-01-12a) Za silné stranění obětí a snahy o vyvolání negativních emocí proti O. J. Simpsonovi lze považovat popis fotografií z místa činu: „*Jedna fotografie zobrazovala blízky záběr na Nicole Simpson, ležící na boku, stále oblečená do černých koktejlových šatů, které měla na sobě na večeři v den její smrti. Na té druhé byl Goldman, jehož triko bylo stále vytažené nahoru na jeho zakrváceném těle.*“ (*Prosecutors Tell Tale of 'Other' Simpson*, online, cit. 2017-01-12b) Citování žalobce Dardena při popisu nahrávky telefonátu na tísňovou linku je také tak motivován: „*Uslyšíte zvuky tohoto muže bijící tuto ženu,*“ řekl Darden. „*Uslyšíte zvuk jeho ruky dopadající na jeho tvář. Uslyšíte důkaz, že ji bil.*“. *Radši než by se omluvil za své jednání, když přijela policie, Simpson tvrdil, že už tuto ženu nepotřebuje, uvedl*

Darden. Citoval Simpsona: „Mám teď dvě ženy. Tuhle nepotřebuju.“. A když se ho strážníci pokusili odvézt na stanici, utekl ve svém Bentley, jak vypověděl Darden, uzavírajíc tuto řeč: „Další den šel na Rose Bowl.“. (Prosecutors Tell Tale of 'Other' Simpson, online, cit. 2017-01-12c)

V článku o zkoušení rukavic autorka našla známky stranění a předpojatosti zejména na částech, které neustále připomínaly, že rukavice Simpsonovi nesesedly, jedná se znovu o jev „power of publicity“. Dále bylo velkým nedostatkem popisování útoku na Ronalda Goldmana a poté uvedení známek domácího násilí, které se k soudnímu jednání ještě vůbec nedostalo. I když to bylo v rámci reportáže ze soudní síně, konkrétně útok na pana Goldmana byl popsán velmi barvitě. A svědectví o domácím násilí ještě nebylo oficiálně povoleno soudcem Item, jak je uvedeno výše, autoři si tedy tento popis událostí měli nechat, až budou obě svědkyně doopravdy předvolány. Takto by to totiž mohlo vyvolat další negativní emoce namířené proti Simpsonovi, stejně jako v případě popisu útoku na pana Goldmana.

Poslední článek byl z hlediska předpojatosti a stranění velmi sporný, informace byly relativně vyvážené, i když převažovaly reakce ze strany Simpsona, objevily se i detailní popisy reakcí rodin obětí, které měly stejně emotivní podtón. Za stranění Simpsonovi by se daly nicméně označit části: „...první anonymní porotce poskytl Timesům rozhovor, v němž řekl o fyzických důkazech obžaloby: „dostali jsme odpad a odpad jsme také odhodili.“ (Simpson Not Guilty, online, cit. 2017-01-12a), část, kde jeho syn četl z dopisu pro veřejnost a dále samozřejmě vyjádření rodiny a jeho příznivců.

Naopak se zde objevily, jak je řečeno výše, informace o reakcích rodiny, zejména rodiny Ronalda Goldmana, žalobců a odpůrců Simpsona. Hlavně části o rodině, například: „Později Fred Goldman popsal den vražd jako „nejhorší noční můru v jeho životě“. „Tato,“ dodal, „je hned druhá.“ (Simpson Not Guilty, online, cit. 2017-01-12b), nebo o žalobcích: „Clark, zatímco se jí třásl hlas a padala jí víčka únavou, vyjádřila soustrast a náklonost rodinám obětí a děkovala svému týmu za „skvělou práci“.“ (Simpson Not Guilty, online, cit. 2017-01-12c) byly popsány velmi detailně.

8.2 NEW YORK DAILY NEWS A JEJICH PREZENTACE PŘÍPADU

Pro analýzu článků vydaných deníkem New York Daily News byly vybrány ty, které pojednávaly o nalezení těl obětí vraždy, o výslechu O. J. Simpsona, o útěku Simpsona před zatčením, o soudním jednání ohledně vzorků DNA z místa činu a nakonec o zproštění viny obžalovaného. Články v originálním znění i s autorčiným vlastním překladem jsou k dispozici jako přílohy F-J.

8.2.1 ANALÝZA ČLÁNKŮ

V New York Daily News byla informace o smrti Nicole Brown Simpson a Ronalda Goldmana taktéž vydána 14. června 1994. Autoři Jonathan T. Lovitt a Laurie C. Merrill se v článku věnují výhradně vraždám, o spojení O. J. Simpsona s případem tam není ani zmínka. V textu je stručný popis ulice i domu Nicole Brown Simpson: *„Těla 35leté ex-manželky O. J. Simpsona a 25letého Goldmana byla nalezena včera něco málo po půlnoci v kaluži krve před dvoupatrovým domem ve španělském stylu Nicole Simpson v ulici Bundy v Brentwoodu. Drahý, tmavošedý dům s okolními palmami a exotickými barevnými květinami je zasazen mezi další bohaté rezidence na klidném předměstí.“* (O.J. Simpson's ex-wife, Nicole Brown Simpson and Ron Goldman murdered in 1994, online, cit. 2017-01-15a) Autoři hojně také využívali citace sousedů, ať už přímo: *„Je mi z té celé věci špatně,“ uvedla Lita Friedman, 31, floristka.“* (O.J. Simpson's ex-wife, Nicole Brown Simpson and Ron Goldman murdered in 1994, online, cit. 2017-01-15b) nebo nepřímo: *„Někteří z nich nahlásili, že slyšeli výstřely. Další zase slyšeli psi štěkot.“* (O.J. Simpson's ex-wife, Nicole Brown Simpson and Ron Goldman murdered in 1994, online, cit. 2017-01-15b)

Vzhledem k absenci informací o podezření O. J. Simpsona v předchozím uvedeném článku, vydal NY Daily News 14. června 1994 další článek, tentokrát na toto téma.

Autoři Gerard Evans, Jonathan T. Lovitt, Chris Oliver a Corky Siemaszko se v 912 slovech zabývali Simpsonovým předvedením k výslechu a důkazy, nalezených v jeho domě, které by mohly být důvodem k dalšímu šetření. Krátce se také věnovali případu vražd: *„Kolemjdoucí objevil dvě ležící těla na cestě k domu poblíž schodů vedoucí k luxusnímu domu Nicole Simpson něco málo po půlnoci v neděli, uvedla policie. Oba se doplazili na cestu, kde zemřeli, říkají.“* (O.J. Simpson grilled by police after the slaying of Nicole Brown Simpson and Ronald Goldman, online, cit. 2017-01-15a) Autoři se zabývali také tím, co údajně dělal O. J. Simpson v době vražd, zde citovali jeho právníka: *„Howard Weitzman uvedl, že hvězda amerického fotbalu nastoupila do letadla mířícího do Chicaga ve 23 hodin v neděli, po tanečním recitálu jeho dcery.“* (O.J. Simpson grilled by police after the slaying of Nicole Brown Simpson and Ronald Goldman, online, cit. 2017-01-15b) V posledním odstavci uvedli několik informací o manželství Nicole a O. J. Simpsonových.

Další analyzovaný článek New York Daily News byl vydán dne 18. června 1994, tedy den po Simpsonovu útěku před zatčením a pokusu o sebevraždu. Článek byl napsán Michaelem Carusem, Jonathanem T. Lovittem, Larrym Hackettem a Laurie C Merrill, ti popsali události předešlého dne. Věnovali se jak událostem před útekem: *„Shapiro tvrdí, že Simpson byl s ním a několika lékaři včera ráno, když volaly úřady s oznámením o zatčení. O. J. a Cowlings poté podle něj zmizeli.“* (O.J. Simpson surrenders to LAPD after chase in white Ford Bronco in 1994, online, cit. 2017-01-15a) tak i událostem během útěku. Popisovali průběh policejní honičky, jako například: *„Policie pronásledovala Bronco rychlostí zhruba 40 mil za hodinu, zatímco jiná skupina aut udržovala sinici před nimi čistou od civilních aut.“* (O.J. Simpson surrenders to LAPD after chase in white Ford Bronco in 1994, online, cit. 2017-01-15b) Informovali také čtenáře o zprávách, které O. J. posílali jeho přátelé či přihlížející u cesty. Nakonec se věnovali obviněním, kterým Simpson čelil.

Dne 23. srpna 1994 byl v NY Daily News publikován článek napsaným Michaelem Carusem a Jerem Hesterem, jenž pojednával o soudní bitvě o vzorky DNA. Žalobci v předchozím dni odhalili potencionálně kompromitující testy vzorků DNA z místa činu: *„Tato kapka a další vzorek získané na místě, kde Simpsonova bývalá manželka a její kamarád byli zavražděni, obsahují stejný genetický marker jako krev legendy*

amerického fotbalu, odhalili žalobci.“ (*O.J. Simpson's DNA is linked to the murder of Nicole Simpson and Ron Goldman in 1994*, online, 2017-01-15a) Autoři v článku vysvětlovali princip daného testu vzorků DNA a uvádí, na čem žalobci po tomto odhalení staví obžalobu proti O. J. Simpsonovi. Informují také o reakci obhájců: „*Obhájci nijak nereagovali na odhalení testů DNA, ale během výslechu svědka naznačili, že krev nalezená na místě činu mohla být už z dřívější doby.*“ (*O.J. Simpson's DNA is linked to the murder of Nicole Simpson and Ron Goldman in 1994*, online, 2017-01-15b) Dále se také věnovali odeslání dopisu médiím o kompromitování vzorků DNA obžalobou, který napsal právník Robert Shapiro. Uváděli také reakci samotného soudce Ita na tento problém.

Poslední analyzovaný článek se týká propuštění O. J. Simpsona na svobodu. Byl napsán Davidem L. Lewisem a Michelle Caruso v Los Angeles a Jimem Dwyrem a Jerem Hesterem v New Yorku. V článku se autoři věnovali zejména reakcím na verdikt a událostem bezprostředně po jeho vyhlášení. Popsali O. J. návrat domů: „*Po vystoupení z auta O. J. padl do náruče svému kamarádovi z dětství a „únikovému“ řidiči ve Fordu Bronco Alu Cowlingsovi.*“ (*O.J. Simpson is found not guilty in the slaying of Nicole Brown Simpson and Ronald Goldman in 1995*, online, 2017-01-15a) Poté uvedli několik reakcí, zejména od rodin pozůstalých a Simpsonovy rodiny, týmu obhájců i žalobců, soudce Ita, diváků i fanoušků O. J. a samotného prezidenta Clintona: „*Sledující prezident Clinton řekl „porota vyslyšela důkazy a vyřkla rozsudek. Náš právní systém vyžaduje respekt k jejich rozhodnutí. V tuto chvíli by naše myšlenky a modlitby měly být s rodinami obětí.*“ (*O.J. Simpson is found not guilty in the slaying of Nicole Brown Simpson and Ronald Goldman in 1995*, online, 2017-01-15b) Krátce také uvedli, kolik zhruba celý případ stál Simpsona i daňové poplatníky. Věnovali se také dopadu kauzy na společnost: „*Dva životy byly ztraceny, ale mnoho dalších bylo změněno s pohledem na celebrity a justici. A další hrozná, avšak skrývaná nebezpečí byla uvedena na světlo – domácí násilí a rasismus.*“ (*O.J. Simpson is found not guilty in the slaying of Nicole Brown Simpson and Ronald Goldman in 1995*, online, 2017-01-15c) Nakonec uvedli, proč byl O. J. Simpson vlastně podezřelý a poté shrnuli několik nejvýraznějších událostí případu.

8.2.2 PRVKY BULVARIZACE V ČLÁNCÍCH NY DAILY NEWS

V této kapitole autorka hledala v článcích New York Daily News stejné atributy jako v článcích Los Angeles Times a to znaky personalizace příběhů a zdůraznění emocionálních a osobních stránek článků, dále také snahy vyvolat ve čtenáři silné emoce či sklon informovat o soukromém životě.

Článek o samotném nalezení těl vydaný v New York Daily News by autorka označila za značně bulvarizovaný, vyznačoval se zejména velmi výraznými prvky zdůrazňováním emocionální stránky příběhu a vyvoláváním silných emocí ve čtenáři. Už v perexu lze najít oba jmenované atributy: *„Zakrvácené mrtvolky Nicole Brown Simpson a jejího mladšího známého Ronalda Goldmana byly nalezeny na dlážděné cestě přímo před jejím domem – to rozbíjí zdvořilý klid v její ulici.“* (O.J. Simpson's ex-wife, Nicole Brown Simpson and Ron Goldman murdered in 1994, online, cit. 2017-01-15a) Následuje citace: *„Je šokující, že se tohle stalo zrovna poblíž mého domu,“ řekla nervózní sousedka Kathie Matiniano. „Tohle je běžně velmi klidná oblast.“* (O.J. Simpson's ex-wife, Nicole Brown Simpson and Ron Goldman murdered in 1994, online, cit. 2017-01-15b), která se také vyznačuje výše zmiňovanými atributy. Stejně tak jsou na tom tři poslední odstavce článku.

Dalším odstavcem, kde je možné nalézt znaky bulvarizace článku je: *„Těla 35leté ex-manželky O. J. Simpsona a 25letého Goldmana byla nalezena včera něco málo po půlnoci v kaluži krve před dvoupatrovým domem ve španělském stylu Nicole Simpson v ulici Bundy v Brentwoodu. Drahý, tmavošedý dům s okolními palmami a exotickými barevnými květinami je zasazen mezi další bohaté rezidence na klidném předměstí.“* (O.J. Simpson's ex-wife, Nicole Brown Simpson and Ron Goldman murdered in 1994, online, cit. 2017-01-15c)

Článek vydaný ve stejný den, který se týkal předvedení O. J. Simpsona k výsledku se vyznačoval nižším počtem znaků bulvarizace než ten předešlý. První věta, kterou by bylo možné označit jako znakem bulvarizace, konkrétně zdůraznění emocionální stránky, je tato: *„Ron (Goldman) říkal, že ji zná z posilovny, že byli přátelé. Podle toho*

co vím, šel jen udělat dobrý skutek.“ (O.J. Simpson grilled by police after the slaying of Nicole Brown Simpson and Ronald Goldman, online, cit. 2017-01-15a) Dále je: *„Oba se doplazili na cestu, kde zemřeli, říkají. Vše, co zbylo z jejich utrpení, byly kaluže krve, které se táhly po schodech z domu ve španělském stylu.*“ (O.J. Simpson grilled by police after the slaying of Nicole Brown Simpson and Ronald Goldman, online, cit. 2017-01-15b), což by autorka označila stejným znakem, jako předešlou větu.

Článek se celkem vyváženě věnuje předvedení O. J. Simpsona k výsledku a informacím o případu. Ty se ovšem, jak už je naznačeno výše, vyznačují zdůrazněním emocionální a osobní stránky příběhu. Lze to objevit ještě v odstavci s vyjádřením od souseda: *„...ale soused řekl, že slyšel z domu Nicole Simpson hluk okolo desáté hodiny večerní v neděli. „Okolo desáté nebo tak jsem slyšel, jak jejich pes strašně vyvádí,“ prozradil spisovatel Fred Lieberman, 40, který žije vedle. „Řekl jsem své ženě, ‘Tam musí být někdo mrtvý’. Věděl jsem, že se něco děje.*“ (O.J. Simpson grilled by police after the slaying of Nicole Brown Simpson and Ronald Goldman, online, cit. 2017-01-15c), či ve větě: *„Včera byla zbylá krev na schodech vedoucích k domu vysušena bílými ručníky.*“ (O.J. Simpson grilled by police after the slaying of Nicole Brown Simpson and Ronald Goldman, online, cit. 2017-01-15d)

Informací ze soukromého života by se dala označit část posledního odstavce, i když byly tyto události později použity u soudu jako důkaz proti Simpsonovi: *„... Ale Nicole a O. J. Simpsonovi měli velmi bouřlivé sedmileté manželství. Hvězda amerického fotbalu byla dokonce před pěti lety obviněna ze zbití své ženy na Nový rok, údajně křičící, že ji zabije. Simpsonův kamarád prozradil místní televizi, že pár v poslední době mluvil o tom, že by to spolu znovu zkusili. ...“* (O.J. Simpson grilled by police after the slaying of Nicole Brown Simpson and Ronald Goldman, online, cit. 2017-01-15e)

V článku o Simpsonově útěku, často označovaným jako „Bronco chase“, autorka našla opět znaky zdůraznění emocionální a osobní stránky příběhu, hned v perexu v této jeho části: *„... miliony ohromených diváků v televizi sledovaly tragický průběh rozkladu velkého amerického hrdiny.*“ (O.J. Simpson surrenders to LAPD after chase in white Ford Bronco in 1994, online, cit. 2017-01-15a) Stejně se dá označit i fráze „brutální vražda“, která se dále v textu objevila. Dalšími částmi textu se zdůrazněním emocionální stránky jsou tyto: *„Nemohu vyjádřit svůj strach, že tato situace mohla*

dopadnout jinak," řekl Shapiro, který už dříve měl obavy, že by si Simpson mohl sáhnout na život. Dříve toho dne nechal Simpson tři dopisy, jeden pro svou matku, jeden pro své děti, ve kterých údajně napsal „už nemohu dál“ a věřil ve svou nevinu.“ (O.J. Simpson surrenders to LAPD after chase in white Ford Bronco in 1994, online, cit. 2017-01-15b), dále tato: „O. J. a Ale, jestli mě slyšíte, prosím zastavte. Zapněte blinkry a zastavte. O. J., nechceš být pamatován jako muž, co utekl. Prosím, kamarádi, zastavte.“ ... „O. J., prosím zastav. Máme tě rádi, chlape.“ (O.J. Simpson surrenders to LAPD after chase in white Ford Bronco in 1994, online, cit. 2017-01-15c), což jsou citace od přátel Simpsona, kteří ho prostřednictvím rádia přesvědčovali, aby se vydal policii. Dále se tento prvek objevil v odstavci, kde byl popsán duševní stav O. J. Simpsona, kde jeho psycholog říká novinářům: „Mám o něj strach.“ (O.J. Simpson surrenders to LAPD after chase in white Ford Bronco in 1994, online, cit. 2017-01-15d)

V článku o výsledcích vzorků DNA autorka nenašla žádný prvek bulvarizace.

Prvním znakem bulvarizace, konkrétně znovu zdůraznění emocionální a osobní stránky příběhu, v článku o osvobození O. J. Simpsona autorka našla v této části: „Po vystoupení z auta O. J. padl do náruče svému kamarádovi z dětství a „únikovému“ řidiči ve Fordu Bronco Alu Cowlingsovi. Ti dva se objímali asi 30 vteřin, než se odebrali do sídla, otírajíc si slzy z tváří.“ (O.J. Simpson is found not guilty in the slaying of Nicole Brown Simpson and Ronald Goldman in 1995, online, 2017-01-15), za stejný znak bulvarizace považují popis všech reakcí, zejména reakce rodin Simpsona i obětí. Kromě těchto informací autorka v článku našla spíše prvky předpojatosti, ale na toto téma je určena další kapitola.

8.2.3 STRANĚNÍ A PŘEDPOJATOST V ČLÁNCÍCH NY DAILY NEWS

V této kapitole budou uvedeny pasáže v člancích New York Daily News, na kterých autorka vyzorovala znaky předpojatosti a stranění. Vychází ze stejných teoretických hledisek, ze kterých čerpala při zkoumání článku z LA Times. Jak je také uvedeno

v obou zmíněných kapitolách, stejná věta z textu může být označena zároveň jako znak bulvarizace i stranění či předpojatosti.

V článku o nalezení těl Nicole Brown Simpson a Ronalda Goldmana autorka našla několik znaků stranění obětem a snahy o vyvolání záporných emocí proti viníkovi, zde jsou příklady částí či celých vět: „*Zakrvácené mrtvoly Nicole Brown Simpson a jejího mladšího známého Ronalda Goldmana byly nalezeny...*“ (O.J. Simpson's ex-wife, Nicole Brown Simpson and Ron Goldman murdered in 1994, online, cit. 2017-01-15a), dále „*...byla nalezena včera něco málo po půlnoci v kaluži krve...*“ (O.J. Simpson's ex-wife, Nicole Brown Simpson and Ron Goldman murdered in 1994, online, cit. 2017-01-15b), poté také zde: „*...Vypadala šťastně a těšila se z její dcery. Byla mojí zákaznicí už roky. Opravdu veselá a opravdu krásná žena.*“ (O.J. Simpson's ex-wife, Nicole Brown Simpson and Ron Goldman murdered in 1994, online, cit. 2017-01-15c)

V textu se také objevilo několik nepodložených informací, konkrétně: „*Někteří z nich nahlásili, že slyšeli výstřely. Další zase slyšeli psí štěkot.*“ (O.J. Simpson's ex-wife, Nicole Brown Simpson and Ron Goldman murdered in 1994, online, cit. 2017-01-15d) a „*Nemyslím si, že by to byla loupež. Myslím si, že to byl nějaký milostný trojúhelník nebo tak,*“ *spekulovala sousedka Joanne Hokyo...*“ (O.J. Simpson's ex-wife, Nicole Brown Simpson and Ron Goldman murdered in 1994, online, cit. 2017-01-15e)

V následujícím článku o výsledku O. J. Simpsona byly nalezeny prvky opět zejména snahy o vyvolání záporných emocí proti Simpsonovi a stranění obětem, zejména v této části: „*Goldman je šel vrátit, uvedl dále De Bello. „Ron (Goldman) říkal, že ji zná z posilovny, že byli přátelé. Podle toho co vím, šel jen udělat dobrý skutek.*“ (O.J. Simpson's ex-wife, Nicole Brown Simpson and Ron Goldman murdered in 1994, online, cit. 2017-01-15a), která byla uvedena v předchozí kapitole i jako příklad s prvky bulvarizace. Dalším příkladem se stejnými prvky, který byl také uveden v předchozí kapitole: „*Oba se doplazili na cestu, kde zemřeli, říkají. Vše, co zbylo z jejich utrpení, byly kaluže krve, které se táhly po schodech z domu ve španělském stylu.*“ (O.J. Simpson's ex-wife, Nicole Brown Simpson and Ron Goldman murdered in 1994, online, cit. 2017-01-15b)

Za stranění v prospěch Simpsona autorka považuje vyjádření jeho advokáta Howarda Weitzmana: „*Je přirozeně šokován a překvapen,“ řekl Weitzman,...*“ (O.J. Simpson's ex-wife, Nicole Brown Simpson and Ron Goldman murdered in 1994, online, cit. 2017-01-15c) Věta: „*Šokovaní obyvatelé krásného sousedství se shodli, že Simpson by to udělat nemohl, byl totiž „perfektní gentleman“.*“ (O.J. Simpson's ex-wife, Nicole Brown Simpson and Ron Goldman murdered in 1994, online, cit. 2017-01-15d) by se mohla zdát, že se nese ve stejném duchu, pokud by ovšem za ní nenásledovaly věty: „*Ale Nicole a O. J. Simpsonovi měli velmi bouřlivé sedmileté manželství. Hvězda amerického fotbalu byla dokonce před pěti lety obviněna ze zbití své ženy na Nový rok, údajně křičící, že ji zabije.*“ (O.J. Simpson's ex-wife, Nicole Brown Simpson and Ron Goldman murdered in 1994, online, cit. 2017-01-15e) Takto tedy první větu autorka považuje za tvrzení veřejnosti, kterou se autoři pokouší vyvrátit.

V článku o Simpsonově útěku už je menší počet vět se snahou vyvolat emoce namířené proti O. J. Simpsonovi, ovšem většina článku se nese v duchu „Simpson je vinen“, i když se to nemusí zdát na první pohled, protože informace jsou vyvážené. Tento jev je popsán v teoretické části v kapitole *Předpojatost a stranění*. Na jedné straně jsou zde informace o duševní stavu O. J. Simpsona, které by měly vyvolat ve čtenáři sympatie, zde jsou příklady: „*...jakmile rozrušeného Simpsona, držící revolver, vylákala policie...*“ (O.J. Simpson surrenders to LAPD after chase in white Ford Bronco in 1994, online, cit. 2017-01-15a) a poté je to zřejmé zejména zde: „*Nemohu vyjádřit svůj strach, že tato situace mohla dopadnout jinak,“ řekl Shapiro, který už dříve měl obavy, že by si Simpson mohl sáhnout na život.*“ (O.J. Simpson surrenders to LAPD after chase in white Ford Bronco in 1994, online, cit. 2017-01-15b) A zde: „*Doufám, že si neublíží,“ řekl bývalý nemocniční psycholog města New York Michael Baden, který strávil se Simpsonem několik hodin, než se měl vzdát. „Mám o něj strach.*“ (O.J. Simpson surrenders to LAPD after chase in white Ford Bronco in 1994, online, cit. 2017-01-15c) Další informace svědčící v Simpsonův prospěch jsou například citace z veřejného přesvědčování jeho přátel v rádiu, nebo připomenutí jeho staré přezdívky z dob největší slávy Juice, to čtenářům může připomenout O. J. Simpsona, kterého znali dříve. Ovšem všechny tyto informace a výroky jsou od lidí blízkých Simpsonovi, od jeho přátel či jeho týmu. Samotným tématem je neustálé připomínání O. J. slávy ve

frázích: „bývalá hvězda týmu Buffalo Bills“ nebo „jeden z nejznámějších sportovních hrdinů Ameriky“.

Informace, které by mohly v očích čtenáře O. J. očernit, jsou uvedeny s odkazy na autority, konkrétně na policejního kapitána Gascona či státního zastupitele Garcettiho, dále třeba na „zdroje z policie“. Proto se zdají relevantnější a objektivnější. Nejvýraznější je to na větě: „Zdroje tvrdí, že Simpson zavraždil svou bývalou manželku a poté i Goldmana, který se jí snažil pomoci.“ (*O.J. Simpson surrenders to LAPD after chase in white Ford Bronco in 1994*, online, cit. 2017-01-15d), která je napsána jako fakt. Dalším příkladem je citování z policejních zpráv, kde autoři uvádí výčet důkazů nastřádaných proti O. J. Simpsonovi.

Samotný perex toho článku je sporný, čtenáři sympatizující se Simpsonem mohou pocítit lítost, zatímco ti, kteří věří v jeho vinu, mohou zejména konec perexu považovat za lehkou kritiku: „Po držení si pistole u hlavy během automobilové honičky vyhrožujíc, že se zastřelí, O. J. Simpson se včera večer vydal úřadům, zatímco miliony ohromených diváků v televizi sledovaly tragický průběh rozkladu velkého amerického hrdiny.“ (*O.J. Simpson surrenders to LAPD after chase in white Ford Bronco in 1994*, online, cit. 2017-01-15e)

V článku o zveřejnění výsledků testů DNA autorka nenašla žádné pasáže, na kterých lze demonstrovat konkrétní prvky stranění či předpojatosti. Ovšem samotné napsání tohoto článku je určitým druhem stranění obětem, vzhledem k tomu, že článek na toto téma například v LA Times nevyšel. Autorka tedy zkoumala informace uvedené v tomto článku. Pojednává o výsledcích testů vzorků DNA, které byly nalezeny na místě činu a u domu O. J. Simpsona. Většina textu se zabývá samotnými testy a jejich dopady na případ, autoři použili několik odborných termínů.

V posledních odstavcích se autoři věnují obhajobě a jejich pokusu vyřadit vzorky DNA ze seznamu důkazů. Oproti předešlým odstavcům potom odpověď obhájců na výsledky testů zní poněkud paranoidně až směšně: „V dopisu doručeného Itovi během páteční noci Shapiro tvrdí, že obžaloba mohla kompromitovat krevní vzorky „špatným označením, smícháním s jiným, výměnou a dalšími nepravostmi.““ (*O.J. Simpson's DNA is linked to the murder of Nicole Simpson and Ron Goldman in 1994*, online,

2017-01-15) Poslední tři odstavce se věnovaly dopisu od obhajoby, který zaslali médiím. Autoři informují o rozhořčení soudce Ita i žalobkyně Clark, Simpsonovi právníci podle kontextu tohoto článku tedy vypadají, jako by se snažili očernit obžalobu, která se pouze opírá o skutečná fakta.

V článku o propuštění O. J. na svobodu autorka našla prvky stranění obětem, v tomto případě už spíše jejich rodinám, a snahy o vyvolání záporných emocí proti O. J. Simpsonovi. První jmenovaný znak je zřejmý zde: *„Goldmanova sestra Kim plakala a nařikala „ten kus h----.“ Goldmanův otec Fred zuřivě mumlal „vrah“, zatímco odcházel ze soudní síně. Rodina Nicole ukázala jen málo emocí, až na její mladší sestru Tanyu, která v náručí kamaráda plakala.“* (O.J. Simpson is found not guilty in the slaying of Nicole Brown Simpson and Ronald Goldman in 1995, online, 2017-01-15a) Za snahy o vyvolání negativních emocí autorka považuje následující citace: *„Ale zdroje uvedly, že O. J. byl po tolika měsících doma dezorientován a rušen helikoptéry přelétajícími nad nimi.“* (O.J. Simpson is found not guilty in the slaying of Nicole Brown Simpson and Ronald Goldman in 1995, online, 2017-01-15b) – touto větou autoři naznačili, že by Simpson nemusel být ještě duševně v naprostém pořádku, větami *„Verdikt poroty sestávající se z devíti Afroameričanů, dvou bělošských a jednoho hispánského obyvatele ukončil Případ století...“* (O.J. Simpson is found not guilty in the slaying of Nicole Brown Simpson and Ronald Goldman in 1995, online, 2017-01-15c) a *„Jeden z afroamerických porotců, který se na O. J. dříve usmál, 48, zvednul pěst v gestu „černá síla“, zatímco Simpson odcházel jako svobodný muž.“* (O.J. Simpson is found not guilty in the slaying of Nicole Brown Simpson and Ronald Goldman in 1995, online, 2017-01-15d) autoři poněkud naznačují svůj vlastní postoj k verdiktu, což potvrzují špatně zakrytou kritikou zde: *„A pravdivost tvrzení, že „peníze si kupují justici“, nikdy nebyla víc očividná.“* (O.J. Simpson is found not guilty in the slaying of Nicole Brown Simpson and Ronald Goldman in 1995, online, 2017-01-15e) I informace o tom, kolik celý proces stál, by mohl ve čtenářích vyvolat negativní emoce: *„Proces stál losangeleské daňové poplatníky více než 8 milionů dolarů a O. J. zhruba 10 milionů...“* (O.J. Simpson is found not guilty in the slaying of Nicole Brown Simpson and Ronald Goldman in 1995, online, 2017-01-15f)

Článek by autorka obsahem a myšlenkou přirovnala k článku o útěku, který je rozebrán o něco výše, zejména ohledně předstírání objektivitu. Zmínky o oslavách Simpsonovi rodiny samozřejmě v článku jsou, například: „*Příbuzní tančili a objímali se na trávníku a jeho sestra Shirley Simpson Baker plakala se slovy „Je doma!“ . Rodina a přátelé oslavovali do noci.*“ (*O.J. Simpson is found not guilty in the slaying of Nicole Brown Simpson and Ronald Goldman in 1995*, online, 2017-01-15g), ovšem věta o oslavách jeho podporovatelů už nezněla tak optimisticky: „*Venku před budovou soudu čekalo na O. J. několik fanoušků, kteří tak slavili, že je musela klidnit LAPD.*“ (*O.J. Simpson is found not guilty in the slaying of Nicole Brown Simpson and Ronald Goldman in 1995*, online, 2017-01-15h)

8.3 MEDIÁLNÍ VLIV NA PRŮBĚH VYŠETŘOVÁNÍ A NA PUBLIKUM

Na téma vlivu mediálního pokrytí případu O. J. Simpsona na americkou společnost bylo vydáno nespočet novinových článků a proběhly desítky debat a rozhovorů. Soudní proces byl také zfilmován v podobě dokumentů. Největší úspěch z dokumentů slaví hlavně hraný seriál s názvem *American crime story: The people vs. O. J. Simpson*, který byl natočen v roce 2016 a získal 9 cen EMMY. Tento konkrétní seriál byl natočen podle skutečných událostí a věnoval se pouze období od vražd Nicole Brown Simpson a Ronalda Goldmana až k propuštění O. J. Simpsona na svobodu. (*American Crime Story*, online, 2017-01-25) Další seriál ze stejného roku *O. J.: Made in America* byl nominován v roce 2017 na Oscara v kategorii dokumentů. V tomto počínu jsou kariéra a i oba soudní procesy O. J. Simpsona vsazeny do kontextu vývoje americké komunity Afroameričanů. (*O. J.: Made in America*, online, 2017-01-25) Oba dokumentární seriály a jejich ocenění a nominace, v neposlední řadě také oblíbenost u diváků, jsou důkazem, že je tato kauza stále aktuální.

Zejména kolem doby natáčení obou seriálů a jejich nominací a ocenění se znovu objevily články a televizní debaty o tomto případu. Média připomínala, co se v letech

1994 a 1995 dělo a vysvětlovala neznalým čtenářům a divákům, proč je toto téma znovu připomínáno a co tento případ znamenal pro americkou společnost, a nejen pro ni. Nutno dodat, že ve Spojených státech, zejména pak v Los Angeles, v komunitě Afroameričanů převládaly v té době negativní emoce mířené proti policejním složkám a celému právnímu systému obecně. Důvodem byl hlavně případ Rodneyho Kinga, kterého policisté během policejní honičky brutálně zbili. Tento akt násilí byl zachycen na video, byli na něm vidět čtyři policisté bijící ležícího muže. Všichni čtyři policisté byli v následném procesu osvobozeni, v Los Angeles po tomto verdiktu tři dny probíhaly protesty, které často vyústily i v násilí a nepokoje. (*March 3, 1991: Rodney King beating caught on video*, online, 2017-01-25)

Mnoho článků svědčí o tom, že tento případ rozdělil americkou společnost na dvě části: na podporovatele Simpsona a na jeho odpůrce. Jak novináři, tak i obě skupiny občanů čekali na verdikt, který byl vysílán živě v televizi. „*Novináři byli tehdy na ten velký moment připraveni – a americká společnost také. Miliony lidí v celé zemi se shromáždily u televizních obrazovek, aby sledovaly živý přenos.*”³ (*Here’s how big a news event the O.J. Simpson verdict was in 1995*, online, cit. 2017-01-25a) Jak bylo uvedeno v analyzovaných a rozebraných člancích v předchozích kapitolách, podporovatelé Simpsona neprodleně po verdiktu slavili úspěch. Z mnoha článků a paměti vyplývá, že většina z této skupiny byli Afroameričané: „*...během procesu, kdykoliv jsem šel ulicí Washingtonu D.C., viděl jsem Afroameričany vyjadřující podporu, jakoby byl jeden z nich. Prodavači nabízeli trička Uteč O. J. a Osvobodte O. J. Simpsona. (...) Když byl oznámen verdikt, televizní kamery dorazily na Howardovu právnickou univerzitu, aby zachytily to, z čeho se vyklubaly oslavy osvobození Simpsona*”⁴.“ (*What O. J. Simpson means to me*, online, cit. 2017-01-25a) Podle

³ „Journalists were ready for the big moment, then — and so was the American public. Millions of people across the country gathered around TV sets for the live broadcast.“

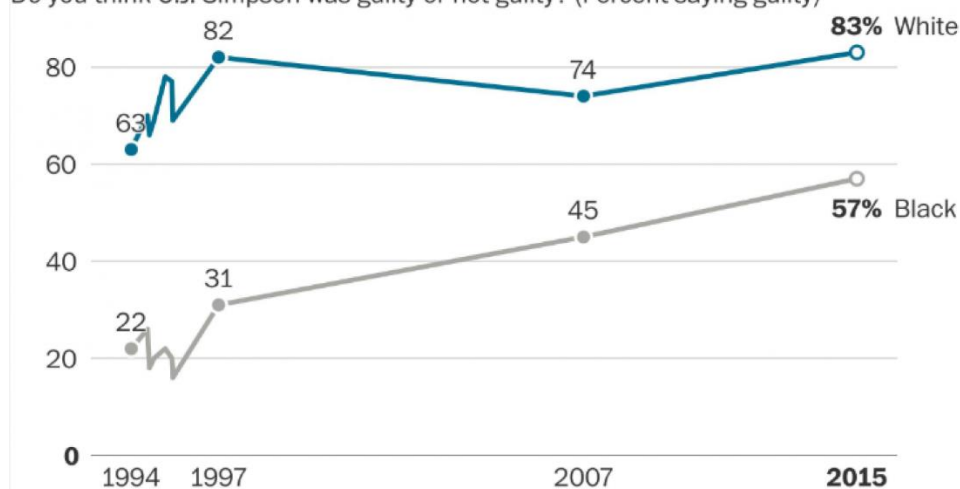
⁴ „...during his trial, whenever I walked the streets of D.C., I saw black people broadcasting their support as though he were one of them. Vendors hawked run o.j. and free o. j. simpson T-shirts. (...) When the verdict was announced, national-news cameras came to Howard Law School to record what turned out to be a jubilant response to Simpson’s acquittal.“

některých současných vyhodnocení této situace se afroamerická komunita „chytila“ osvobození Simpsona jako důvodu k oslavě, že „*system, který upřednostňuje bohaté a bílé, v tomto případě propustil velmi bohatého černochoha na svobodu.*“⁵ (*Two decades later, black and white Americans finally agree on O.J. Simpson's guilt*, online, cit. 2017-01-25a)

Obrázek 1 - 20 let po případu O. J. se názory bílých a černých Američanů scházejí

20 years after O.J. case, white and black opinions converge

Q: A criminal court jury found Simpson not guilty of charges that he killed his wife and a friend of hers. A civil court jury later said Simpson was responsible for these killings. Do you think O.J. Simpson was guilty or not guilty? (Percent saying guilty)

In 2007 and prior the question did not mention the civil verdict.

Source: Washington Post-ABC News poll

THE WASHINGTON POST

Zdroj: *Two decades later, black and white Americans finally agree on O.J. Simpson's guilt*, online, cit. 2017-01-25b

V retrospektivním článku ve Washington Post autorka Janell Ross uvedla, a jak je viditelné na obrázku číslo 1, že v roce 1994 v Simpsonovu nevinu věřilo 22% Afroameričanů, s blížícím se verdiktem se číslo dokonce snižovalo. Oproti tomu v jeho vinu věřilo 63% bílých Američanů a číslo se s probíhajícím soudním procesem zvyšovalo. Jak zmíněný obrázek nasvědčuje, s přibývajícimi lety v afroamerické

⁵ „...the system that advantages the wealthy and the white had, in this instance, set a very rich black man free.“

komunitě stále více lidí věřilo, že je O. J. Simpson určitě vinen nebo alespoň spíš vinen. Číslo se pořád zvyšovalo. Názory bílých Američanů se dokonce mezi léty 1997 až 2007 začaly přiklánět na stranu Simpsonovy nevinoty, ovšem obrat nastal v roce 2007, kdy byl O. J. podruhé zatčen. (*Two decades later, black and white Americans finally agree on O.J. Simpson's guilt*, online, 2017-01-25b)

Dodnes se vedou debaty, zda měla média v tomto případě vliv na vyšetřování a na soud. Podle Petera Aranella, který poskytl rozhovor pro americkou televizní stanici PBS, nejde jednoduše oddělit mediální pokrytí příběhu a samotný proces, kvůli neustálé výměně informací. Podle něj soudce Lance Ito nechal například mluvit obhajobu déle, než by tak bylo za normálních okolností, z důvodu, že nechtěl vypadat, jako by jim nedával dostatečný prostor. Dále podle něj tento proces i jeho výsledek poukázal na to, jak špatně systém ve Spojených státech funguje a jak otázka rasy infikuje tento systém a bere obžalovaným právo na spravedlivý soud. V odpovědi na další otázku Aranella říká, že z právníků i žalobců se v průběhu času stali spíše baviči. (*Interview Peter Aranella*, online, 2017-01-25)

V rozhovoru pro stejnou televizní stanici řekl Alan Dershowitz svou myšlenku o vlivu médií na kriminální případy obecně a jaký odkaz zanechal případ O. J. Simpsona. Podle něj si média v případě O. J. Simpsona uvědomila, jaký je velký zájem o soudní procesy s celebritami. Pokud někdo není známý, média z něj známou osobnost udělají. A to je podle něj problém, stále více jsou totiž procesy „poháněny“ médii, obžalování jsou souzeni nejen porotou, ale i „mluvícími hlavami“ v televizi a i publikem. Nebezpečí prý spočívá v tom, že porotci mohou být ovlivněni mediálním pokrytím případu a poslední slovo by nakonec mohli mít právníci či žalobci. Na druhou stranu ale podle něj je na vyšetřování přitahována mnohem větší pozornost, takže detektivové a všichni další musí být věrohodní. Proto považuje odkaz zmíněného případu za smíšený. (*Interview Alan Dershowitz*, online, 2017-01-25)

9 ZÁVĚRY VÝZKUMU

Provedeným výzkumem lze potvrdit či vyvrátit stanovené hypotézy, uvedené výše v praktické části bakalářské práce.

Hypotéza č. 1: V článcích LA Times i NY Daily News se objevily prvky bulvarizace.

Pravdivost výše uvedené hypotézy byla potvrzena v kapitolách číslo 5.2 a 6.2, kdy byly na příkladech demonstrovány prvky bulvarizace článků obou deníků. Oba deníky se dopouštěly všech zmiňovaných chyb, které byly uvedeny v kapitole 2.2.3, jak lze dohledat v rozboru článků. Objevily se tedy prvky personalizace článků, nejvíce v článku o nalezení těl obětí, který byl otištěn deníkem Los Angeles Times. Dále se objevily prvky zdůraznění emocionální a osobní stránky příběhu, dále také snahy vyvolat ve čtenáři silné emoce či sklon informovat o soukromém životě.

Hypotéza č. 2: V článcích LA Times i NY Daily News se objevily prvky předpojatosti a stranění.

I tato hypotéza se potvrdila na základě rozboru článků daných deníků v kapitolách 5.3 a 6.3. Znovu byly zkoumané prvky demonstrovány na částech publikovaných textů a byly označeny příslušným druhem personalizace a stranění. Autorka v článcích hledala znaky stranění obětem či obviněnému, snahy o vyvolání záporných emocí proti viníkovi a zveřejňování nepodložených informací. Objevily se také znaky simulace objektivnosti a neutrality a objektivizace reality, kdy si autoři článků vyjadřovali svůj postoj a uvedli i poněkud irelevantní informace.

Hypotéza č. 3: Média měla vliv na vyšetřování případu O. J. Simpsona i soudní řízení.

Tato hypotéza byla potvrzena za podpory uvedených rozhovorů televizní stanice PBS s Alanem Dershowitzem, což byl jeden z právníků v týmu O. J. Simpsona a Peterem Aranellou, konzultantem pro televizní stanici ABC během procesu a také profesorem na jedné z amerických právnických univerzit. Mnoho dalších odborníků a zainteresovaných osob zastává názor, že média značně ovlivnila soudní proces, názory

se pouze liší v tom, zda byl tento vliv kladný či záporný pro budoucnost. Rozhovory byly z roku 2005, což znamená, že respondenti na otázky odpovídali s odstupem, to vypovídá o ustáleném názoru na věc.

Hypotéza č. 4: Mediální pokrytí případu mělo vliv na publikum.

I tato hypotéza byla potvrzena, konkrétně v kapitole číslo 7, mimo jiné také ve zmínkách zejména v článcích o osvobození O. J. Simpsona. Jak je řečeno v předchozích kapitolách, veřejnost po celou dobu proces bedlivě sledovala a hodnotila. Odborníci byli zváni do televize, aby poskytovali rozhovory a i řadoví občané se neustále vyjadřovali k onomu tématu, jakýmkoliv způsobem. Jak bylo řečeno, zejména komunita Afroameričanů pořádala různé akce na podporu O. J. Simpsona.

ZÁVĚR

Autorka této bakalářské práce se věnovala mediální prezentaci kriminálních kauz v českém a zahraničním tisku. Cílem práce bylo popsat a analyzovat mediální vliv na vyšetřování kriminálních činů a na veřejnost, dále zjištění demonstrovat na konkrétním případě O. J. Simpsona. Cíl byl splněn uvedením teoretických východisek, které poté v praktické části bakalářské práce pomohly autorce v identifikování a ve stanovení atributů hledaných ve člancích o případu.

Na základě stanovených hypotéz autorka zjišťovala, zda se v člancích vydaných v denících Los Angeles Times a New York Daily News objevily prvky bulvarizace, předpojatosti a stranění (tyto atributy byly popsány v teoretické části) a zda mělo mediální pokrytí příběhu vliv na společnost či na policejní vyšetřování a soudní řízení.

Jak je uvedeno v kapitole 9 *Závěry výzkumu*, všechny stanovené hypotézy se na základě zjištění autorky potvrdily. V kapitolách 8.1.2, 8.1.3, 8.2.2 a 8.2.3 byly uvedeny konkrétní příklady prvků bulvarizace, předpojatosti i stranění, na základě kterých mohly být první dvě hypotézy potvrzeny. Hypotézy číslo 3 a 4 byly taktéž potvrzeny, a to na základě výzkumu novinových článků a rozhovorů pro televizní stanici PBS na toto téma.

Autorka si téma vybrala z důvodu aktuálnosti daného problému a zkoumala případ O. J. Simpsona, který je označován jako příklad rozsáhlé prezentace kriminálního případu (označení *Případ století* pochází právě z tohoto tvrzení). V letech 1994 a 1995 se na titulních stránkách drtivé většiny amerických zpravodajských i sportovních tiskovin objevovaly stále nové informace, svědectví a výpovědi zainteresovaných osob, nakonec dokonce i těch, kteří pouze vyjadřovali svůj názor. Postupem času se informace o případu objevovaly i v zahraničním tisku. Dodnes se v amerických odborných kruzích debatuje o dopadu tohoto případu a jeho mediální reprezentace na publikum, společnost jako takovou, dokonce i na právní a soudní systém. To dokazuje i natočení dvou dříve v práci zmíněných seriálů, které jsou vysoce ceněny jak kritiky, tak diváky.

Podle mnoha odborníků, jedním z nich je i Peter Aranella, z jehož rozhovoru pro televizní stanici PBS autorka čerpala v praktické části, mediální pokrytí případu a jeho sledovanost a čtenost jasně poukázala na touhu publika po zprávách o celebritách, zvláště když jsou ve spojení s jakoukoliv kriminální činností.

Autorka by na základě informací, které zjistila, navrhovala, aby média nepoužívala ve svých zprávách o těchto případech takové značné množství bulvárních prvků a rozhodně by se autoři zpráv měli vyvarovat jakýchkoliv znaků předpojatosti a stranění. Dále by ve zprávách a člancích nemělo být tolik zobrazováno či popisováno násilí, které má nesporný vliv na publikum, i když si ho to stejné publikum žádá.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Seznam použitých českých zdrojů

DRBOHLAV, A., 2015. *Psychologie masových vrahů*. 1. vyd. Praha: Grada. ISBN 978-80-247-5599-1

ILOWIECKI, M. a P. ŽANTOVSKÝ, 2008. *Manipulace v médiích*. 1. vyd. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského. ISBN 978-80-86723-50-1

JIRÁK, J. a B. KÖPPLOVÁ, 2015. *Masová média*. 2. vyd. Praha: Portál. ISBN 978-80-262-0743-6

MCCOMBS, M., 2009. *Agenda setting*. 1. vyd. Praha: Portál. ISBN 978-80-7367-591-2.

MCQUAIL, D., 1999. *Úvod do teorie masové komunikace*. 1. vyd. Praha: Portál. ISBN 978-80-7117-8200-1

MCQUAIL, D., 2016. *Žurnalistika a společnost*. 1. vyd. Praha: Karolinum. ISBN 978-80-246-3093-9

TRAMPOTA, T., 2006. *Zpravodajství*. 1. vyd. Praha: Portál. ISBN 978-80-262-0448-0

Seznam použitých zahraničních zdrojů

ANDERSON, D., P. BENJAMINSON, 1976. *Investigative reporting*. 1. vyd. Londýn: Indiana University Press. ISBN 0-253-33164-1.

DANIELS, J., S. STEWARD, 2016. *O. J. Simpson: A Biography*. 1. vyd. Los Angeles: CreateSpace Independent Publishing Platform. ISBN 1-533-10874-9.

JEWKES, Y., 2004. *Media and Crime*. 1. vyd. London: Sage. ISBN 1-848-60702-4.

KOVACH-ROSENTIEL, B., 2007. *The Elements of Journalism: What Newspeople Should Know and the Public Should Expect*. 1. vyd. New York: Three Rivers Press. ISBN 978-0-307-34670-4.

MAGUIRE, M., R. MORGAN, R. REINER, 2002. *The Oxford Handbook of Criminology*. 3. vyd. Oxford: Oxford University Press. ISBN 0-199-24937-7.

REESE, S., 2001. *Framing public life*. 1. vyd. Londýn: Routledge. ISBN 0-805-84926-2.

Seznam použitých internetových zdrojů

5 odstavec zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání. In: *Sbírka zákonů České republiky*, 1991, částka 91. [online]. © [cit. 2017-01-10]. Dostupné z: <http://zakony-online.cz/?s136&q136=all>.

American Crime Story [online]. © [cit. 2017-01-25]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/399347-american-crime-story/komentare/>.

Černá Dahlia [online]. © [cit. 2017-01-10]. Dostupné z: <http://kriminalistika.eu/muzeumzla/shorty/shorty.html>.

How to: report on death responsibly in a digital age [online]. © [cit. 2017-01-10]. Dostupné z: <https://www.journalism.co.uk/skills/how-to-report-on-death-and-suicide-responsibly-as-a-journalist/s7/a547931/>

Interview Alan Dershowitz [online]. © [cit. 2017-01-25]. Dostupné z: <http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/oj/interviews/dershowitz.html>.

Interview Peter Arenella [online]. © [cit. 2017-01-25]. Dostupné z: <http://www.pbs.org/wgbh/pages/frontline/oj/interviews/arenella.html#2>.

Jury Rapt as Simpson Tries Bloody Gloves [online]. © [cit. 2017-01-12]. Dostupné z: http://articles.latimes.com/print/1995-06-16/news/mn-13750_1_bloody-gloves.

O. J.: Made in America [online]. © [cit. 2017-01-25]. Dostupné z: <http://www.csfd.cz/film/422816-o-j-made-in-america/komentare/>.

O.J. Simpson's DNA is linked to the murder of Nicole Simpson and Ron Goldman in 1994 [online]. © [cit. 2017-01-12]. Dostupné z:

<http://www.nydailynews.com/news/crime/dna-linked-o-simpson-nicole-ron-goldman-murders-article-1.2760781>.

O.J. Simpson's Ex-Wife, Man Found Slain [online]. © [cit. 2017-01-12]. Dostupné z: http://articles.latimes.com/print/1994-06-14/news/mn-3955_1_nicole-simpson.

O.J. Simpson's ex-wife, Nicole Brown Simpson and Ron Goldman murdered in 1994 [online]. © [cit. 2017-01-12]. Dostupné z: <http://www.nydailynews.com/news/crime/nicole-brown-simpson-ron-goldman-murdered-1994-article-1.2666075>.

O.J. Simpson grilled by police after the slaying of Nicole Brown Simpson and Ronald Goldman [online]. © [cit. 2017-01-12]. Dostupné z: <http://www.nydailynews.com/news/crime/o-grilled-police-slaying-nicole-brown-article-1.2667005>.

O.J. Simpson is found not guilty in the slaying of Nicole Brown Simpson and Ronald Goldman in 1995 [online]. © [cit. 2017-01-12]. Dostupné z: <http://www.nydailynews.com/news/crime/o-simpson-ruled-not-guilty-1995-article-1.2378191>.

O.J. Simpson surrenders to LAPD after chase in white Ford Bronco in 1994 [online]. © [cit. 2017-01-12]. Dostupné z: <http://www.nydailynews.com/news/crime/o-simpson-apprehended-police-chase-1994-article-1.2253270>.

Prosecutors Tell Tale of 'Other' Simpson [online]. © [cit. 2017-01-12]. Dostupné z: http://articles.latimes.com/print/1995-01-25/news/mn-24206_1_nicole-simpson.

Simpson Flees Murder Charges [online]. © [cit. 2017-01-12]. Dostupné z: http://articles.latimes.com/print/1994-06-18/news/mn-11636_1_nicole-simpson.

Simpson Not Guilty [online]. © [cit. 2017-01-12]. Dostupné z: http://articles.latimes.com/print/1995-10-04/news/mn-53178_1_brentwood-estate-ronald-lyle-goldman-nicole-brown-simpson.

Two decades later, black and white Americans finally agree on O.J. Simpson's guilt [online]. © [cit. 2017-01-25]. Dostupné z: https://www.washingtonpost.com/news/the-fix/wp/2015/09/25/black-and-white-americans-can-now-agree-o-j-was-guilty/?utm_term=.6a172e45573c .

The Media Needs to Stop Inspiring Copycat Murders. Here's How [online]. © [cit. 2017-01-10]. Dostupné z: <https://www.theatlantic.com/national/archive/2012/12/the-media-needs-to-stop-inspiring-copycat-murders-heres-how/266439/>.

The photos that sent O.J. Simpson spiraling [online]. © [cit. 2017-01-10]. Dostupné z: <http://www.usatoday.com/story/sports/2016/06/02/photos-sent-oj-simpson-spiraling/84911596/>.

What O. J. Simpson means to me [online]. © [cit. 2017-01-25]. Dostupné z: <https://www.theatlantic.com/magazine/archive/2016/10/what-o-j-simpson-means-to-me/497570/>.

SEZNAM ZKRATEK

EU – Evropská unie

LA – Los Angeles

NY – New York

SEZNAM OBRÁZKŮ

Seznam obrázků

Obrázek 1 - 20 let po O. J. případu se názory bílých a černých Američanů scházejí

55

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha A – Článek LA Times č. 1.....	I
Příloha B – Článek LA Times č. 2.....	X
Příloha C – Článek LA Times č. 3.....	XXV
Příloha D – Článek LA Times č. 4.....	XXXVII
Příloha E – Článek LA Times č. 5.....	XLVIII
Příloha F – Článek NY Daily News č. 1.....	LXIV
Příloha G – Článek NY Daily News č. 2.....	LXVII
Příloha H – Článek NY Daily News č. 3.....	LXXIII
Příloha I – Článek NY Daily News č. 4.....	LXXXI
Příloha J – Článek NY Daily News č. 5.....	LXXXV

Příloha A – Článek LA Times č. 1

O.J. Simpson's Ex-Wife, Man Found Slain

June 14, 1994 | JOSH MEYER and ERIC MALNIC | TIMES STAFF WRITERS

Football great O. J. Simpson's former wife and a 25-year-old man were found apparently stabbed to death outside her Brentwood townhouse early Monday morning.

Los Angeles police said they were not ruling out anyone's possible involvement in the Sunday night slayings of Nicole Brown Simpson, 35, and Ronald Lyle Goldman, a waiter at a trendy Brentwood restaurant. Sources close to the case, who asked not to be named, said the football star was considered a suspect.

However, Simpson's attorney, Howard Weitzman, insisted that his client is innocent.

"He had nothing to do with this tragedy," Weitzman told reporters. "He is in shock."

Although police refused to identify any suspect, a knowledgeable source said a blood-soaked glove believed used during the killings was found at O. J. Simpson's house in Brentwood.

Weitzman confirmed that search warrants had been served at two residences belonging to Simpson--the house in Brentwood and an unspecified condominium. To obtain such warrants, police must provide a judge with probable cause to justify the action.

Police took the former football star into custody at his house Monday afternoon--handcuffing him briefly--before transporting him Downtown to the Police Department's Parker Center headquarters for questioning. Two hours later he was released, and Weitzman said Simpson would spend the night at the home of a friend.

"No one has said to me that he is a suspect," Weitzman said. "No one has said to me that he could be or would be charged with a crime... I don't believe that O. J. would even contemplate doing something like this, to Nicole or any other person."

One source close to the case said Simpson's release was "a temporary thing." The source said an arrest was being delayed until forensic tests are completed.

Police said little about the crime, declining to offer a possible motive or to say exactly when the attack is believed to have occurred. Officers said only that there were signs of a struggle and that there was no evidence that the attack occurred during a robbery or a burglary.

"Obviously, we're not going to rule anyone out (as a suspect)," Police Cmdr. David Gascon said during a news conference Monday night. "We will pursue whoever we need to pursue until we bring the party to justice."

Shortly after a passerby found the bodies of Nicole Simpson and Goldman, police began looking for O. J. Simpson, learning a few hours later that he was in Chicago.

When Simpson had gone to Chicago was not clear, although Weitzman said his client took a "red-eye" flight sometime in the "late evening" on Sunday.

Pete Phillips, general manager of the O'Hare Plaza Hotel near Chicago's O'Hare Airport, said Simpson checked into the hotel at 6:15 a.m. CDT, which meant he could have taken any of at least three flights that left Los Angeles after 11:30 p.m. Sunday.

Phillips said Simpson had made a reservation three to five days earlier, and he showed up "just about the time" his reservation had indicated.

The hotel manager said Simpson told him that Hertz, the auto-rental company for which the former football player has long been a spokesman, was holding "a function" in Chicago. "He was in here to talk to the people and play a little golf," Phillips said.

Los Angeles police said they telephoned Simpson Monday morning and asked him to return home. "He was in Chicago when we contacted him," Lt. John Dunkin said. "Where he was last night is something we don't know."

Simpson checked out of the hotel about 8:30 a.m. CDT.

"He asked the desk clerk to get him a taxi," Phillips said. "He was in a hurry to get to the airport."

The manager said Simpson was so upset that he cut into a line of other guests waiting to check out and demanded service.

"He wanted to go right now," Phillips said.

Chicago police arrived about an hour later and searched Simpson's room, taking unspecified hotel property with them when they left.

Meanwhile, Simpson took a late-morning flight back to Los Angeles. Shortly after he reached his luxury home in Brentwood, police went to the house.

Yellow police tape was spread across the driveway gate of Simpson's estate, about two miles from the townhouse where the killings took place. Police placed pieces of cardboard on Simpson's driveway, marking small reddish-brown stains leading up the driveway to a point about 50 feet from the garage. Simpson's black Rolls-Royce was parked in the driveway.

Sources said the bloodstained glove was found inside the elegant home. Weitzman said that at his request, Simpson's handcuffs were removed. The football hero--grim-faced, wearing slacks and a polo shirt--was driven to police headquarters.

"We have brought him in to conduct a follow-up investigation and to question him as a potential witness," Officer Rigo Romero said.

After about two hours, Simpson left police headquarters and was driven away.

Police said they had been called to the townhouse in the 800 block of South Bundy Drive several times in the recent past to deal with domestic dispute between Simpson and his former wife. "It's an ongoing problem," one officer said.

Simpson, 46, and his former wife--who has worked as a waitress, sales clerk and interior decorator--divorced in 1992, three years after he pleaded no contest to a spousal battery charge filed after he allegedly hit her, kicked her and told her, "I'll kill you."

Friends said the couple had been attempting to get back together in recent months, but the reconciliation attempt came to an end several weeks ago.

Goldman's co-workers at Mezzaluna, the trattoria in Brentwood, said the waiter--a trim and handsome man who had once modeled in a print advertisement for Giorgio Armani--was acquainted with Nicole Simpson.

They said the two worked out at the same gym and saw each other often at the restaurant, but it was unclear whether they had a close relationship.

Karim Souki, one of the owners of the restaurant, said Nicole Simpson--whose townhouse is about four blocks from the restaurant--had been a regular for years.

Stewart Tanner, a bartender at the restaurant, said that although authorities listed Goldman's home as in the Agoura area, the waiter had been living somewhere in Brentwood and walked to work each day.

Souki said Simpson had been to the restaurant Sunday night with her children as part of a party of 10. Later, Souki said, she telephoned to inquire about her prescription glasses.

"She said she had misplaced them, and then we found them," Souki said.

Goldman's relatives in Ventura County said he apparently was just dropping the glasses off after his shift ended.

"He obviously got caught up in something that he wasn't involved in," said his stepbrother, Mike Glass, 16.

Detectives said the Simpsons' two children--Sidney Brooke, 9, and Justin, 6--were asleep in the Mediterranean-style townhouse on Bundy when the slayings occurred Sunday night.

Police said a passerby found Nicole Simpson's body sprawled on the steps of a walkway in front of the townhouse shortly after midnight. Goldman's body was found a few feet away, in shrubbery.

"Sharp-force injuries," such as stab wounds, appear to have played a part in the deaths, but other causes have not been ruled out, said Scott Carrier, a spokesman for the county coroner's office.

The bodies were discovered by a man walking along the sidewalk who glanced up the walkway in front of the townhouse. Police were called and the area was cordoned off.

As dawn broke, neighbors and passersby gathered outside the crime scene.

Denise Pilnak, a jogger who lives nearby, remembered hearing dogs barking shortly before midnight.

"It was nonstop barking," she said. "It made me think something was going on with the neighbors."

Pauli Orchon, 35, a marketing director who lives in the neighborhood, said she was there Monday morning when officials removed the sheet they had been using to cover Nicole Simpson's body.

"She was lying on her side, just crumpled down," Orchon said. "I could see some abrasion to the side of her face... There was a lot of blood on both bodies."

Orchon said she had often seen Nicole Simpson walking her dog in the neighborhood in recent weeks, and she theorized that the woman might have been doing that when the attack occurred. Orchon said passersby found a dog with a leash wandering through the neighborhood Monday morning, "and everyone says it's her dog."

Amy Goodfriend, 25, a music publisher who stopped by to see what was going on Monday, said she had been a friend of Nicole Simpson's for several years. "She's blonde, she's tanned, she's absolutely beautiful," Goodfriend said. "I'm in shock. I can't believe this."

O. J. Simpson--best known in recent years for his Hertz commercials, his work as a football analyst on NBC and his roles in "The Naked Gun" series and other movies--was one of the game's most popular stars.

During his two years at USC, Orenthal James Simpson equaled or bettered dozens of records, culminating his collegiate career with the Heisman Trophy--awarded to the nation's best college football player--in 1968. After he was drafted in the first round by Buffalo in 1969, he went on to establish a National Football League single-season rushing record of 2,003 yards in 1973. He finished his 11-year pro career with the San Francisco 49ers as the second-leading rusher in NFL history, and in 1985, he was inducted into the Pro Football Hall of Fame. Simpson has two adult children by his first marriage, which also ended in divorce.

Český překlad:

Bývalá manželka O. J. Simpsona a další muž byli nalezeni mrtví

14. června 1994 | JOSH MEYER a ERIC MALNIC | REPORTÉŘI TIMESU

V pondělí brzy ráno byli bývalá manželka hvězdy amerického fotbalu O. J. Simpsona a pětadvacetiletý muž nalezeni zřejmě ubodaní před jejím domem v Brentwoodu.

Losangeleská policie uvedla, že jako podezřelého v případě nedělních vražd Nicole Brown Simpson, 35, a Ronalda Lyla Goldmana, číšníka brentwoodské trendy restaurace, nevyklučuje nikoho. Zdroj blízký případu, který nechce být jmenován, uvedl, že hvězda amerického fotbalu je také podezřelá. Nicméně Simpsonův právník Howard Weitzman trval na tom, že jeho klient je nevinný. „Nemá nic společného s touto tragédií,“ prozradil Weitzman novinářům. „Je v šoku.“

I když policie odmítá prozradit jakéhokoliv podezřelého, informovaný zdroj uvádí, že na Simpsonově pozemku v Brentwoodu byla nalezena zakrvácená rukavice, které je pravděpodobně pojátkem s vraždami.

Weitzman potvrdil, že se povolení na prohlídku vztahuje na dvě residence patřící Simpsonovi – dům v Brentwoodu a nespécifikovanému pozemku. Splnění podmínek pro prohlídku musí policie potvrdit podezřením. Policie vzala bývalou hvězdu amerického fotbalu v pondělí odpoledne do vazby – v poutech – před převezněním na policejní stanici kvůli výslechu. Po dvou hodinách byl propuštěn, Weitzman uvedl, že stráví noc u kamaráda. „Nikdo mi neřekl, že je podezřelý,“ prozradil Weitzman. „Nikdo mi neřekl, že může být nebo bude obviněn... Nevěřím, že by O. J. byl vůbec schopen něco takového udělat, ať už Nicole, nebo někomu jinému.“

Jeden ze zdrojů uvedl, že Simpsonovo propuštění je jen „dočasná záležitost“. Zadržení prý bude odloženo, dokud budou forenzní testy kompletní.

Policie prozradila jen velmi málo o vraždách, odmítla prozradit možný motiv, nebo kdy přesně se vraždy udály. Údajně tam ale byly zřejmé znaky zápasu a není tam žádný důkaz o krádeži. „Rozhodně nebudeme jako podezřelého nikoho vylučovat,“ řekl policejní kapitán David Gascon během tiskové konference v pondělí večer. „Předvedeme každého, koho je potřeba, dokud nepřivedeme viníka ke spravedlnosti.“

Krátce po tom, co kolemjdoucí našel těla Nicole Simpson a Goldmana, policie začala pátrat po O. J. Simpsonovi, o něco později se dozvěděli, že je v Chicagu. Kdy Simpson odjel do Chicaga, je nejasné, avšak Weitzman uvedl, že jeho klient chytil „na poslední chvíli“ let „někdy pozdě večer“ v neděli. Pete Phillips, ředitel hotelu O'Hare Plaza poblíž chicagského

letišť O'Hare, prozradil, že Simpson dorazil do hotelu v 6:15 ráno, což znamená, že mohl chytit jedno ze tří letadel, které opustilo Los Angeles po půl dvanácté v neděli. Phillips uvedl, že Simpson si zarezervoval pokoj tři až pět dní dopředu a že dorazil „právě na čas“. Ředitel hotelu řekl, že mu Simpson prozradil účel návštěvy, autopůjčovna Hertz, pro kterou je Simpson tváří, pořádala „konferenci“ v Chicagu. „Byl si tu popovídat s lidmi a zahrát si golf,“ uvedl Phillips.

Losangeleská policie údajně Simpsonovi telefonovala v pondělí ráno a požádala ho, aby se vrátil domů. „Byl v Chicagu, když jsme ho kontaktovali,“ řekl poručík John Dunkin. „Kde byl noc předtím, to nevíme.“ Simpson se odhlásil z hotelu okolo 8:30. „Na recepci požádal o taxi,“ prozradil Phillips. „Spěchal na letiště.“ Ředitel uvedl, že prý tak spěchal, až předběhl frontu. „Chtěl odejít hned,“ uvedl Phillips.

Chicagská policie přijela asi hodinu poté, prohledat Simpsonův pokoj, vzali odtamtud blíže nespecifikované předměty. Mezitím Simpson chytil dopolední let zpět do Los Angeles. Jak dorazil do svého luxusního domu v Brentwoodu, přijela policie.

Žlutá páska se táhla přes celou bránu na Simpsonův pozemek, který je asi dvě míle od místa činu. Policie umístila čísla z kartonu na příjezdovou cestu, označili tak malého rudohnědé kapky do vedoucí z cesty do okolí garáže. Simpsonův černý Rolls-Royce byl zde zaparkován.

Zdroje uvedly, že rukavice se našla uvnitř elegantního domu. Weitzman, že na jeho žádost byla Simpsonovi sundána pouta. Hrdina amerického fotbalu – zamračený, mající tepláky a triko polo – byl odvezen na policejní stanici. „Přivedli jsme ho z důvodu vyšetřování a zacházeli jsme s ním jako se svědkem,“ prozradil policista Rigo Romero. Po zhruba dvou hodinách Simpson stanici opustil a byl odvezen pryč.

Policie prozradila, že do domu na osmistém bloku South Bundy Drive několikrát v minulosti volali kvůli vyšetřování domácího násilí. „Je to stále problém,“ uvedl jeden z policistů.

Simpson, 46, a jeho bývalá žena – která pracovala jako servírka, prodejní asistentka a designérka interiérů – se rozvedli v roce 1992, tři roky po jeho osvobození z obvinění, podle kterých údajně Nicole uhodil, kopl a řekl jí, že „ji zabije“. Přátelé tvrdí, že se v posledních měsících par snažil dát zase dohromady, ale prý tyto snahy skončily před několika týdny.

Goldmanovi kolegové z Mezzaluny, restaurace v Brentwoodu, uvedli, že číšník – upravený a hezký mladík, který se objevil v reklamě pro Giorgio Armani – se dobře znal s Nicole Simpson. Prozradili, že chodili do stejné posilovny a vídali se v restauraci, ale není jasné, zda měli nějaký blízký vztah.

Karim Souki, jeden z majitelů restaurace, uvedl, že Nicole Simpson – jejíž dům je asi čtyři bloky od restaurace – byla několik let stálým zákazníkem. Stewart Tanner, barman v restauraci, řekl, že i když policie uvedla jako Goldmanovo bydliště adresu v Agouře, číšník bydlel někde v Brentwoodu, do práce docházel pěšky.

Souki uvedl, že Nicole Simpson byla v restauraci ten večer s dětmi jakou součást skupiny deseti lidí. Později prý telefonovala, že ztratila její brýle na předpis. „Řekla, že je někde ztratila, my jsme je našli,“ řekl Souki. Podle jeho příbuzných ve Ventura County jen Goldman po práci vracel brýle. „Očividně byl zapleten do něčeho, co neměl vidět,“ prozradil jeho nevlastní bratr, Mike Glass, 16.

Podle policie Simpsonovy dvě děti – Sidney Brooke, 9, a Justin, 6 – spaly v domě ve středomořském stylu na Bundy, když se vraždy udály. Policie prozradila, že kolemjdoucí našel tělo Nicole Simpson na schodech před domem něco po půlnoci. Goldmanovo tělo bylo o několik kroků dál, v křoví.

„Zranění ostrým předmětem“ zřejmě hrála ve smrtích roli, ale další důvody zatím nebyly vyloučeny, jak uvedl Scott Carrier, mluvčí koronera. Těla byla nalezena mužem, který šel kolem a podíval se na cestu k domu. Zavolał policii, která místo zajistila.

S rozbřeskem se u místa činu začali scházet sousedé a kolemjdoucí. Denise Pilnak, sousedka, si pamatuje na štěkot psa, okolo půlnoci. „Bylo to nekonečné štěkání,“ řekla. „Donutilo mě to přemýšlet o tom, co se u sousedů děje.“ Pauli Orchon, 35, ředitelka marketingu, která bydlí poblíž, byla prý u toho, když policisté odkryli tělo Nicole Simpson. „Ležela na boku, tak nějak zmačkaně,“ řekla Orchon. „Viděla jsem několik odřenin na její tváři... Na obou tělech byla spousta krve.“ Prý také vídala Nicole Simpson venčit psa v posledních týdnech a spekulovala, že přesně to mohla dělat, když byla napadena. Orchon prý zaslechla, že byl nalezen pes s vodítkem, který běhal kolem, a že „to je její pes“.

Amy Goodfriend, 25, hudební vydavatelka, která se zastavila, aby viděla, o co jde, řekla, že už několik let je přítelkyní Nicole Simpson. „Je blond‘atá, je opálená, je prostě krásná,“ řekla Goodfriend. „Jsem v šoku. Nemůžu tomu uvěřit.“

O. J. Simpson – v posledních letech známý hlavně z reklam pro Hertz, jeho práci jako fotbalový analytik pro televizní stanici NBC a jeho role v seriálu „The Naked Gun“ a v několika filmech – byl jedním z nejoblíbenějších hráčů amerického fotbalu.

Během dvou let v USC, Orenthal James Simpson dosáhl několika rekordů, završil tak svou univerzitní kariéru s trofejí Heisman – kterou se odměňuje nejlepší univerzitní hráč amerického fotbalu – roku 1968. Poté co byl přijat k Buffalo Bills v roce 1969, dosáhl na další rekord a to v roce 1973. Po jedenácti letech zakončil svou kariéru u sanfranciských 49ers jako druhý nejlepší útočník v historii NFL, v roce 1985 byl představen v Síni slávy amerického fotbalu. Simpson má dvě dospělé děti z prvního manželství, které také skončilo rozvodem.

Příloha B – Článek LA Times č. 2

Simpson Flees Murder Charges : He Disappears After Agreeing to Surrender : Crime: Authorities charge the former football star in the slayings of his ex-wife and her friend. In a letter to the public, he maintains his innocence.

June 18, 1994/JIM NEWTON and SHAWN HUBLER / TIMES STAFF WRITERS

O.J. Simpson, the football great who rose from the mean streets of San Francisco to international celebrity, became the subject of a massive police manhunt Friday, after a warrant was issued for his arrest in connection with the murders of his ex-wife and a male friend.

His lawyer, Robert Shapiro, said Simpson disappeared around noon after agreeing to turn himself in to authorities. Shapiro said Simpson, 46, had been last seen with his friend, former USC teammate Al Cowlings.

The two apparently fled together as police were en route to the large, San Fernando Valley house where Simpson's arrest was to have taken place. Shapiro said he was upstairs in the house when Simpson and Cowlings apparently left.

Shapiro, who publicly begged Simpson to turn himself in "for the sake of your family, for the sake of your children," said that in the hours before his disappearance, Simpson had updated his will, called his mother and children, and gave a friend at the house three sealed letters.

One, addressed "To whom it may concern," reiterated Simpson's denial that he had any part in the murders of his ex-wife, Nicole Brown Simpson, 35, and Ronald Lyle Goldman, a 25-year-old Brentwood waiter.

"I think of my life and feel I have done most of the right things," the letter said. "So why do I end up like this? I can't go on. No matter what the outcome, people will look and point. I can't take that. I can't subject my children to that."

The letter concluded:

"Don't feel sorry for me. I have had a great life, great friends. Please think of the real O.J., and not this lost person."

Authorities, enraged at Simpson's disappearance, warned the public against hiding the 1968 Heisman Trophy winner, who had promised to surrender to authorities on Friday morning but failed to show up. Scores of law enforcement officers fanned out across Southern California in an intensive search for one of the world's most recognizable public figures when Simpson did not appear as scheduled.

"Many of us perhaps had empathy, to some extent," said a visibly agitated Gil Garcetti, the Los Angeles County district attorney. "We saw the fall of an American hero. . . . But let's remember, we have two innocent people who have been brutally killed."

Nicole Simpson and Goldman were found stabbed to death early Monday morning outside her \$700,000 townhome. Police sources said the two had been slain sometime after 10 p.m. Sunday night as her two small children slept inside.

Although police had refused to officially label Simpson a suspect, and Simpson's lawyers said he was innocent, sources inside the LAPD made it clear from the outset that he was the focus of their investigation.

The former college and professional football star was briefly handcuffed and taken into custody at his mansion Monday afternoon. He was released, however, after questioning, and returned to the graceful Tudor-style home, where he remained as evidence against him mounted day by day.

By Friday, detectives had concluded their case, recommending that Simpson be charged with two counts of first-degree murder. The charges, which include a "special circumstance" of multiple killings, could bring him the death penalty if he is found, tried and convicted.

Los Angeles Police Commander David J. Gascon said Simpson had been scheduled to turn himself in to police at 11 a.m., with arraignment set for later that afternoon in Los Angeles County Municipal Court.

But time ticked by and Simpson was nowhere to be seen. Finally, just before 2 p.m., police held a news conference to announce that Simpson had officially become a fugitive from justice.

"He is a wanted murder suspect," Gascon said tersely, "and we will go find him."

It was unclear how the 6-foot-1, 205-pound Simpson--who had been dogged by crowds of reporters and camera crews for most of the week--had managed to elude the authorities, who had felt confident that someone so famous would never attempt to flee.

Throughout the week, Simpson had appeared to be sequestered in his Brentwood home, emerging only to visit his children and to attend Nicole Simpson's funeral in Brentwood and burial in Orange County. And after the services Thursday, a man resembling Simpson was photographed ducking past hordes of news reporters into the home--escorted by an off-duty LAPD sergeant.

Police sources say that authorities now believe that that man was a decoy, and intend to interview Sgt. Dennis L. Sebenik, a 25-year veteran who works in the LAPD's Harbor Division and who was a member of Simpson's security detail.

Sebenik said, however, that the Simpson decoy had been intended only to help the grieving Simpson avoid the media.

"To get rid of you guys, maybe," he told The Times, "but not to help him get away."

Sebenik said he manages a "legitimate security company" and had been hired to provide security for Simpson. He would not comment on why an off-duty Los Angeles police officer was providing security for a man widely reported to be a suspect in a double homicide.

Gascon, meanwhile, said department officials were investigating Sebenik's conduct.

"I'm not going to rush in here and defend anything that might have occurred, but I'm not going to rush to judgment either," Gascon said. "We have no interest in excusing what is obviously going to be a difficult situation to explain."

Shapiro said Simpson had been told Friday morning that he would have to surrender that day. Because of Simpson's "fragile" emotional state Shapiro said he had asked several doctors to join him at the San Fernando Valley home where a heavily sedated Simpson had spent Thursday night.

Shapiro said he was in constant contact with authorities as doctors were examining Simpson, a process that delayed the planned surrender for nearly an hour.

Police, impatient about the delays, called the house to say that they were coming to arrest Simpson. But, Shapiro said, he did not pass that news on to Simpson, who was with Cowlings in another part of the house.

It was apparently at that point that Simpson and Cowlings slipped away, Shapiro said.

As authorities announced to an audibly shocked press corps that Simpson was a fugitive, Nicole Simpson's father rushed from her Brentwood condominium, begging a teen-ager to dial 911. LAPD Sgt. Bob Brounstein said a man claiming to be Simpson called the house at least twice, saying he was coming over to the scene of the murders to kill himself.

"I'm going to go join Nicole," the caller allegedly said. But Simpson never turned up at the residence.

"We have a big mess," said Sgt. Doug Abney. "This is a false alarm."

As it became increasingly clear that Simpson was not likely to turn up, other law enforcement agencies throughout the region were notified of Simpson's disappearance. Sheriff's officials and the California Highway Patrol joined the manhunt for Simpson, focusing their search on the Los Angeles area.

Police said they were looking in particular for a white Ford Bronco apparently belonging to Simpson's lifelong friend, Cowling. They also warned that Simpson might be armed and was considered possibly suicidal. That created yet another problem: If Simpson raises a weapon at an officer, there is the possibility that he could end up dead.

"If we can avoid a shooting, we obviously will," Abney of LAPD said. "But we have to consider that if he's suicidal, he may be homicidal."

The disappearance of Simpson was a public relations nightmare for the LAPD and the district attorney's office, whose decision not to arrest Simpson earlier had been second-guessed in some quarters. Police sources had been saying all week that the evidence against Simpson was strong enough to warrant his arrest, and yet the department held off, hoping to build an air-tight case before taking him into custody.

Gascon said the department was "very unhappy" with Simpson's disappearance, and stressed that police had not given Simpson special treatment in their handling of the investigation.

Garcetti, who described himself as "upset and angry" about Simpson's disappearance, also defended the Police Department's performance, saying investigators had done a commendable job at building the case against the former football star.

In the four days since the killings, police sources say, evidence has continued to mount linking Simpson to the crimes.

Bloodstains on the walkway where the bodies were found matched Simpson's blood type, they said, and two blood-stained gloves were recovered, one at the scene, its match outside his Brentwood home.

Police sources also said that a trail of blood drops stretched across Simpson's cobblestone driveway. And Friday, they said that blood stains inside his home matched Nicole Simpson's blood type. The blood evidence appeared to figure against Simpson but is not necessarily conclusive, sources said. Even the rarest blood types are shared by many people.

DNA tests can more definitively identify blood samples, but they take weeks or even months to complete.

Garcetti said that a murder weapon, which he described as a "substantial knife," had yet to be found.

Police also have interviewed witnesses about Simpson's relationship with his ex-wife, and on Thursday questioned a jogger who said she saw a light-colored car resembling one of Simpson's outside the townhouse at around the time the murders are believed to have occurred.

Witnesses and authorities said O.J. and Nicole Simpson--who had apparently seen each other off and on after their troubled and sometimes violent marriage ended in 1992--had been together on the evening of the killings, attending a dance recital for their 9-year-old daughter in West Los Angeles.

But he was not with the family when Nicole Simpson, her children, and seven others arrived for dinner at the Brentwood restaurant where Goldman had been a waiter for the past three months.

Goldman's co-workers at the restaurant, Mezzaluna, later said that when Nicole Simpson went home, someone in her party left behind a pair of glasses. Goldman, a sometime model who during the past several weeks had struck up a friendship with Nicole Simpson, volunteered to drop them off at her house on his way home, they said.

Their blood-soaked bodies were found sprawled on a Spanish-tile walkway shortly after midnight Monday morning. Coroner's investigators said both their throats had been slit, and their corpses bore multiple stab wounds. Investigators added that there were signs that Goldman had put up a fierce struggle before he died. Police sources placed the time of death at sometime between 10 p.m. and 11 p.m.

Within hours, police began looking for Simpson, who, they later learned, had taken an 11:45 p.m. flight to Chicago. Lawyers for the athlete-turned-TV-pitchman said he had been scheduled to attend a meeting hosted by Hertz, the auto rental firm for which he has long been a spokesman.

Workers at the Chicago hotel where Simpson checked in hours afterward said that upon his arrival, he displayed the same affable, avuncular attitude that had been the hallmark of his public persona. When he checked out at 8:30 a.m. CDT, however, he was visibly agitated, they said, breaking into a line of other guests at the desk and demanding to be attended to immediately.

Simpson immediately returned to Los Angeles, arriving shortly before noon. Meanwhile, Chicago police scoured his hotel room, discovering a broken glass, bloody pillowcases and a bloody towel; a lawyer for Simpson later explained that he had slammed his hand down and cut his finger upon learning of his ex-wife's death.

Later, as police struggled to conduct a deliberate investigation in the face of intense press scrutiny, Simpson's lawyers protested the celebrity's innocence--even as authorities stressed that he was not officially a suspect.

Howard Weitzman, the lawyer who initially represented Simpson, said at first that Simpson had been on his way to Los Angeles International Airport when the slayings

occurred. Several days later, after Simpson replaced Weitzman with Shapiro, the second lawyer said that Simpson had been at home awaiting the arrival of his limousine at the time.

Shapiro, however, also signaled that Simpson was aware that he had become the focus of the case, and indicated that he was planning an aggressive defense with an announcement that he had hired a private forensics team on Simpson's behalf.

Shapiro also said that Simpson had been distraught since the killings, and had been undergoing treatment for depression.

Simpson's condition appeared to be particularly acute over the past three days, Shapiro said Friday. He and Simpson's doctors feared that the football Hall of Famer might attempt suicide, and one of Simpson's last acts before disappearing had been to write three letters--one to his children, one to his mother and one to the public.

Although the letters to his children and mother were not released, close friend Robert Kardashian read the public letter at a Friday afternoon press conference.

"Everyone understand," the letter said, "I have nothing to do with Nicole's murder. I love her and always will."

The Day He Disappeared

THE CHARGES

Here is a partial transcript of the felony complaint filed against O.J. Simpson in the slayings of his ex-wife and Ronald Lyle Goldman.

Count 1: "On or about June 12, 1994, in the county of Los Angeles, the crime of murder... was committed by Orenthal James Simpson, who did willfully, unlawfully, and with malice aforethought murder Nicole Brown Simpson, a human being. It is further alleged that in the commission and attempted commission of the above offense, the said defendant(s), Orenthal James Simpson, personally used a deadly and dangerous weapon(s)... a knife.

Count 2: "On or about June 12, 1994, in the county of Los Angeles, the crime of murder... was committed by Orenthal James Simpson, who did willfully, unlawfully, and with malice aforethought murder Ronald Lyle Goldman. It is further alleged that in the commission and

attempted commission of the above offense, the said defendant(s), Orenthal James Simpson, personally used a deadly and dangerous weapon(s),... a knife."

FRIDAY'S SEQUENCE OF EVENTS

MORNING

8:30 a.m.: Robert Shapiro, lawyer for O.J. Simpson, receives call from LAPD officials telling him to surrender his client.

9:30 a.m.: Shapiro goes to an undisclosed home in the San Fernando Valley, and informs Simpson he will have to surrender by 11 a.m.

Murder charges are filed against Simpson in the slayings of Nicole Simpson and Ronald Goldman; arraignment is scheduled for the afternoon.

11 a.m.: Simpson is scheduled to surrender.

AFTERNOON

Shortly afternoon, according to Shapiro, the lawyer receives call from LAPD officials telling him that police must announce that Simpson is a fugitive. he gives police directions to the house.

Police arrive at the San Fernando Valley house. Shapiro, who is with Simpson's doctors and others in a room at the house, says Simpson and Al Cowlings, a former college and pro football teammate of Simpson who had been with him, had left the house.

LAPD Cmdr. David Gascon announces that Simpson has not surrendered for arraignment as scheduled and is a fugitive.

The California Highway Patrol issues statewide all-points bulletin.

2 pm.: Police respond to 911 call at the scene of the slayings, after a man identified as Nicole Simpson's father comes out of the house asking people to call 911.

3 p.m.: LAPD officer at Nicole Simpson's condominium tells reporters, "O.J. Simpson is not here."

Garcetti, at news conference, says anyone helping Simpson to flee will be prosecuted as a felon. "We will find Mr. Simpson and bring him to justice." Police are searching for his former teammate, Cowlings. Garcetti says prosecutors have not decided whether to seek the death penalty in the case.

5 p.m.: Shapiro holds press conference, during which a longtime Simpson friend, Robert Kardashian, reads a letter from Simpson: "Don't feel sorry for me," ends the note. "I've had a great life, great friends. Please think of the real O.J. and not this lost person. Thanks for making my life special. I hope I helped yours. Peace and love. O.J."

Český překlad:

Simpson utíká obviněním z vražd: Zmizel po odsouhlasení, že se vzdá: Krimi: Úřady obviňují bývalou hvězdu amerického fotbalu z vražd jeho exmanželky a jejího známého. V dopisu veřejnosti trvá na nevině.

18. června, 1994 / JIM NEWTON a SHAWN HUBLER / REPORTÉŘI TIMESŮ

O. J. Simpson, velikán amerického fotbalu, který vyrostl v nehostinných ulicích San Francisca do mezinárodní hvězdy, se v pátek stal aktérem obrovské policejní honičky, po schválení jeho zatčení ve spojitosti s vraždami jeho exmanželky a jejího kamaráda.

Jeho právník, Robert Shapiro, řekl, že Simpson zmizel okolo poledne krátce po souhlasu o vydání své osoby úřadům. Shapiro dále uvedl, že Simpson, 46, byl naposledy viděn s jeho kamarádem, bývalým spoluhráčem Alem Cowlingsem. Ti dva spolu očividně utekli, zatímco polici byla na cestě do Simpsonova domu v San Fernando Valley, kde se mělo jeho zatčení uskutečnit. Shapiro prozradil, že byl nahoře v domě, když Simpson a Cowlings zřejmě utekli.

Shapiro, který veřejně Simpsona prosil, aby se vydal „pro dobro jeho rodiny, pro dobro jeho dětí“, dále uvedl, že pár hodin před útekem Simpson upravil svou závěť, zavolal matce a dětem a dal kamarádovi tři zapečetěné obálky. Jeden, adresovaný „všem, kteří by mohli mít zájem“, Simpson odmítl jakoukoliv jeho spojitost s vraždami jeho bývalé ženy Nicole Brown Simpson, 35, a Ronalda Lyle Goldmana, pětadvacetiletého číšníka z Brentwoodu.

„Přemýšlím o životě a cítím, že jsem většinu věcí udělal správně,“ říká dopis. „Tak proč jsem skončil takto? Nemůžu pokračovat. Nehledě na vše, lidé se budou vždy dívat a ukazovat si. To nezvládnou. Nevystavím tomu své děti.“ Dále pokračuje: „Nelitujte mne. Měl jsem skvělý život, skvělé přátele. Prosím vzpomínejte na O. J., ne na tohoto ztraceného člověka.“

Úřady, rozzlobené Simpsonovým zmizením, varovaly veřejnost proti ukrývání držitele trofeje Heisman z roku 1968, který slíbil vydání své osoby, ale nedorazil na zatčení. Několik hlídek pátralo po celé jižní Kalifornii, aby našli nejlépe rozeznatelnou tvář, když Simpson nedorazil na čas.

„Mnoho z nás cítilo určité sympatie, do jisté míry,“ uvedl zjevně rozezlený Gil Garcetti, zastupitel okresu Los Angeles. „Viděli jsme pád amerického hrdiny... Ale nezapomeňme, že tu máme dvě brutálně zavražděné nevinné osoby.“

Nicole Simpson a Goldman byli nalezeni ubodaní brzy ráno v pondělí před jejím domem za 700 000 dolarů. Zdroje z policie prozradily, že oba byli zabiti něco po desáté hodině večerní v neděli v noci, zatímco její dvě malé děti spaly uvnitř. I když policie odmítla uvést Simpsona jako podezřelého a jeho právník potvrdil nevinu, zdroje z losangeleské policie uvedly věci na pravou míru, že Simpson je předmětem vyšetřování.

Bývalá hvězda amerického fotbalu byla zadržena v pondělí ráno v jejím domě. Byl po několika hodinách propuštěn zpět do jeho elegantního tudorovského domu, tam zůstal, zatímco se den po dni počet důkazů svědčících proti němu zvyšoval.

V pátek policie rozhodla, že Simpson bude obžalován ze dvou vražd prvního stupně. Obvinění, která zahrnují i „speciální okolnosti“ z několika vražd, by mu mohla vynést i trest smrti, pokud by byl usvědčen.

Losangeleský policejní kapitán David J. Gascon uvedl, že Simpson se měl vydat policii v 11 hodin dopoledne, poté se měly dohodnout podmínky u Městského soudu v Los Angeles. Ale čas běžel a Simpson nebyl k nalezení. Konečně, něco málo před druhou odpoledne, policie oznámila, že Simpson je oficiálně na útěku před spravedlností.

„Je hledaný za vraždy,“ řekl Gascon, „a my ho najdeme.“

Je nejasné, jak se povedlo muži vysokému 6 stop a vážícího 205 liber – který je navíc pronásledován houfem novinářů po celý týden – utéci před policií, ti si navíc byli jistí, že někdo tak slavný neuteče.

V průběhu týdne se Simpson objevil mimo jeho dům v Brentwoodu jen dvakrát, na návštěvě svých dětí a na pohřbu jeho bývalé ženy Nicole. Po ceremoniálu ve čtvrtek byl viděn muž popisu Simpsona, jak se prodírá hordou novinářů a v doprovodu policie se vrací domů.

Policie se nyní údajně domnívá, že to byl dvojník a má v plánu vyslýchat člena Simpsonovy ochranky, seržanta Dennise L. Sebenika, pětadvacetiletého veterána. Sebenik ale řekl, že náhradník byl použit jen na odvedení pozornosti médií. „Zbavit se vás možná,“ prozradil Timesům, „ale ne pomoci mu na útěku.“ Sebenik všchny ujistil, že pracuje v legální firmě a byl najat na ochranu Simpsona. Nekomentoval fakt, proč bývalý policista chrání podezřelého z dvojité vraždy. Gascon mezitím uvedl, že policie prověřuje Sebenikovu výpověď. „Nepoběžím tam a nebudu obhajovat vše, co jsme zjistili, ale určitě nebudu dělat ani ukvapené závěry,“ řekl. „Nemáme zájem prozrazovat něco, co bude těžké vysvětlit.“

Shapiro řekl, že Simpsonovi bylo řečeno, aby se v pátek ráno vydal úřadům. Kvůli Simpsonovu „křehkému“ emocionálnímu stavu Shapiro povolal několik lékařů, aby ve čtvrtek večer pomohli Simpsonovi. Byl údajně v kontaktu s úřady, zatímco lékaři vyšetřovali Simpsona, prosil je, aby počkali se zatčením.

Policie, zjevně unavená z dalších odkladů, zavolala do domu a upozornila je o blížícím se zatčení. Údajně ale Shapiro Simpsonovi tuto zprávu nevyřídil, O. J. byl totiž v jiné části domu s Cowlingsem. Zjevně v tuto chvíli proklouzli ven.

Jakmile policie oznámila šokovaným médiím o útěku Simpsona, otec Nicole Simpson spěchal do domu v Brentwoodu a volal na tísňovou linku. Seržant Bob Brounstein řekl, že alespoň dvakrát volal muž, který tvrdil, že je Simpson, a vyhrožoval spácháním sebevraždy.

„Půjdu za Nicole,“ údajně volal. Ale Simpson se nikdy v domě neobjevil. „Máme tu zmatek,“ řekl seržant Doug Abney. „Byl to planý poplach.“ Jakmile bylo jasné, že se Simpson neobjeví, policejní složky prohledaly místo jeho zmizení. Kancelář šerifa a kalifornské hlídky se přidaly do honu na Simpsona, zaměřily se na přilehlé části Los Angeles.

Policie potvrdila, že hledá konkrétně bílý Ford Bronco, očividně patřící Cowlingsovi. Také varovali o možnosti, že je Simpson ozbrojen a může mít sebevražedné sklony. To

vytvořilo další problém: pokud Simpson pozvedne zbraň proti policistovi, mohl by skončit mrtvý. „Pokud se budeme moci vyhnout střelbě, uděláme to,“ řekl Abney. „Ale musíme předpokládat, že pokud má sebevražedné sklony, mohl by být nebezpečný i okolí.“

Simpsonovo zmizení byla velmi špatná reklama pro losangeleskou kancelář žalobce, jejíž rozhodnutí Simpsona nezatknout už dříve bylo v jistých kruzích zpochybnováno. Policie už celý týden tvrdila, že důkazy proti němu jsou silné na jeho zatčení a i přesto kancelář žalobce čekala na neprůstřelný důkaz.

Gascon řekl, že kancelář je „velmi nešťastná“ ze Simpsonova zmizení, a obává se, že se policie se Simpsonem nezacházela tak, jak měla. Garcetti se popsal jako zklamaného a našťvaného z útěku, ale zároveň obhajoval práci policie, hlavně ve věci budování případu proti bývalé hvězdě.

Čtyři dny od vražd policie pokračuje ve spojování Simpsona s případem. Krvavé stopy na cestě, kde byla těla nalezena, se shodují s typem krve Simpsona, jak říkají, a dvě shodující se rukavice, jedna byla nalezena na místě činu a druhá u jeho domu. DNA testy upřesní identifikaci krvavých skrvn, ale bude to trvat týdny či měsíce. Podle Garcettiho vražedná zbraň, která byla popsána jako neobvyklý nůž, musí být ještě nalezena.

Policie také vyslyšala svědky vztahu Simpsona a jeho exmanželky a ve čtvrtek si předvolala běžkyni, která viděla světlé auto podobné jednomu z jeho aut před domem zhruba v době vražd. Svědkové i úřady potvrzují, že O. J. a Nicole Simpson – kteří se očividně scházeli a rozcházeli po jejich komplikovaném a občas násilném manželství, které skončilo roku 1992 – spolu byli večer v její vraždy, na tanečním recitálu jejich devítileté dcery v západním Los Angeles. Ale O. J. nebyl společně s Nicole, jejich dětmi a sedmi dalšími na večeři v brentwoodské restauraci, kde poslední tři měsíce Goldman pracoval jako číšník.

Goldmanovi kolegové v restauraci, Mezzaluně, později vypověděli, že když Nicole Simpson odcházela, někdo z její skupiny si zapomněl brýle. Goldman, občasný model, který v posledních týdnech navázal s Nicole přátelství, se nabídl, že je zanese do jejího domu, až skončí v práci.

Jejich zakrvácená těla byla nalezena na cestě k domu ve španělském stylu něco po půlnoci v pondělí. Koroner uvedl, že měli oba podřezaný krk a navíc měli několik bodných ran.

Vyšetřovatelé dodávají, že se Goldman pravděpodobně zuřivě bránil, než zemřel. Policie stanovila čas smrti na 10 až 11 hodinu večerní.

Během několika hodin začala policie pátrat po Simpsonovi, který, jak později zjistili, v 23:45 chytil letadlo do Chicaga. Jeho právníci prozradili, že se má objevit na konferenci půjčovny aut Hertz, jejíž tváří je už nějakou dobu. Pracovníci hotelu v Chicagu, kde se Simpson ubytoval, prozradili, že přišel se stejným přístupem jako každá celebrita. Když se ale v 8:30 ráno odhlašoval, byl viditelně rozrušený a předběhl frontu, aby mohl hned odejít.

Simpson se okamžitě vrátil do Los Angeles, přiletěl něco po poledni. Mezitím chicagská policie prohledala jeho pokoj v hotelu, objevila rozbité sklo, zakrvácené polštáře a ručník, jeho právník to později vysvětlil, že si prý pořezal ruku o sklenici, když se dozvěděl o vraždách.

Později, když policie měla problémy utajit jejich práci před médii, Simpsonovi právníci trvali na jeho nevině, i přes to, že nebyl označen jako podezřelý. Howard Weitzman, který původně Simpsona zastupoval, nejdříve řekl, že Simpson byl na cestě na letiště, když k vraždám došlo. O několik dní později Simpson nahradil Weitzmana Shapirem, ten pak vypověděl, že Simpson čekal doma na svou limuzínu. Shapiro ale podotkl, že Simpson počítal s podezřením a údajně chce začít zuřivou obranu jeho osoby, takže najal skupinu forenzních expertů. Prý byl také Simpson od vražd pod velkým tlakem a léčí se z depresí.

Simpsonův stav je očividně vážný, hlavně v posledních třech dnech, prozradil v pátek Shapiro. On i jeho doktoři se obávají, že bych Simpson mohl mít sebevražedné sklony a jeho poslední čin před útekem bylo předání tří dopisů – jeden jeho dětem, jeden matce a poslední celé veřejnosti. Samozřejmě dopisy matce a dětem nebyly zveřejněny, ale dopis veřejnosti přečetl médiím blízký přítel Robert Kardashian. „Každý ví,“ stálo v dopise, „že nemám nic společného s Nicolinou vraždou. Miluji jí a vždy budu.“

Den, kdy zmizel

OBVINĚNÍ

Zde je částečný přepis obžaloby proti O. J. Simpsonovi v záležitosti vraž jeho exmanželky a Ronalda Lyla Goldmana.

Číslo 1: „V den 12. června 1994, v okese Los Angeles, byl spáchána vražda... Orenthalem Jamesem Simpsonem, který záměrně, ilegálně a s nečistým úmyslem zavraždil Nicole Brown Simpson, lidskou bytost. Dále je uvedeno, že úmyslně ve věci výše uvedeného zločinu, aktér Orenthal James Simpson osobně použil smrtící zbraň(e)... nůž.“

Číslo 2: „V den 12. června 1994, v okese Los Angeles, byl spáchána vražda... Orenthalem Jamesem Simpsonem, který záměrně, ilegálně a s nečistým úmyslem zavraždil RONALDA Lyla Goldmana. Dále je uvedeno, že úmyslně ve věci výše uvedeného zločinu, aktér Orenthal James Simpson osobně použil smrtící zbraň(e)... nůž.“

Páteční sled událostí

RÁNO

8:30: Robert Shapiro, právník O. J. Simpsona, obdržel zprávu o plánovaném zadržení jeho klienta.

9:30: Shapiro vchází do domu v San Fernando Valley a informuje Simpsona, že se bude muset v 11 hodin vzdát. Obvinění proti Simpsonovi jsou vyplněna, dohoda o podmínkách je naplánována na odpoledne.

11:00: Naplánovaná doba pro zatčení Simpsona.

ODPOLEDNE

Podle Shapira odpoledne dostali právníci zprávu z policie, že budou muset označit Simpsona jako utečence. Shapiro naviguje policii do jeho domu. Po příjezdu policii přítomní doktoři a právníci informují, že Simpson zmizel se svým kamarádem z dětství Alem Cowlingssem.

Losangeleský policejní velitel David Gascon informuje média, že Simpson se nevydal úřadům, jak se plánovalo a je označen jako utečenec.

Californská dálniční hlídka vydává celostátní pokyn na hledání Simpsona.

14:00: Polici obdržela hovor z místa činu, poté, co muž identifikovaný jako otec Nicole Simpson vyběhl z domu a předsvědčoval kolemjdoucí, aby zavolali tísňovou linku.

15:00: Strážník policie Los Angeles v domě Nicole Simpson říká reportérům: „O. J. Simpson tady není.“

Garcetti na tiskové konferenci říká, že každý, kdo bude pomáhat Simpsonovi na útěku, bude obviněn jako spolupachatel. „Najdeme pana Simspona a přivedeme ho ke spravedlnosti.“ Policie pátrá po jeho kamarádovi Cowlingsovi. Garcetti dodává, že vyšetřovatelé uvažují, jestli vyžadovat trest smrti.

17:00: Shapiro pořádá tiskovou konferenci, kde dlouholetý přítel Simpsona, Robert Kardashian, čte dopis od O. J.: „Nelitujte mne,“ začíná, „měl jsem skvělý život, skvělé přátele. Prosím, vzpomínejte na pravého O. J. a ne na tohoto ztraceného člověka. Děkuji, že jste můj život udělali speciální. Doufám, že i já jsem ho udělal vám. Mír a lásku, O. J.“

Prosecutors Tell Tale of 'Other' Simpson: Trial: Revealing a bloody trail of evidence, they say he killed out of a desire to control his ex-wife. Judge Ito threatens to cut off TV coverage after a juror is shown.

January 25, 1995 / JIM NEWTON and ANDREA FORD / TIMES STAFF WRITERS

Ending months of anticipation, prosecutors in the O.J. Simpson murder trial finally revealed their case in public Tuesday, telling 12 jurors and millions of television viewers that the affable public face of the star athlete hid a controlling spouse who tried to dominate his wife and who killed her when he failed.

Prosecutors also for the first time described the panoply of physical evidence that they say links Simpson to the June 12 murders. DNA tests and other scientific analysis of blood, hair and fibers, the lawyers said, show a literal trail of blood running from the crime scene to Simpson's car and back to his home two miles away.

Simpson is charged with the murders of Nicole Brown Simpson and Ronald Lyle Goldman. He has pleaded not guilty, and his lawyers had asked Superior Court Judge Lance A. Ito to let Simpson proclaim his innocence to the jury as part of their opening statement. As legal experts had predicted, Ito denied that unusual request Tuesday, though he did rule that Simpson can show the jury scars that his lawyers maintain prove he would not have been able to carry out the killings.

The prosecution's opening statements had been long awaited and were televised across the country. But no sooner had the government lawyers delivered their remarks than Ito threatened to end the television coverage of the trial.

Court TV, which is responsible for the pool coverage of the trial, allowed a brief shot of an alternate juror to be broadcast, in violation of a court order restricting dissemination of images of jurors. Although the network apologized for the mistake, Ito was outraged.

The television media "have demonstrated an inability to comply with the court's order," Ito said. "My inclination is to terminate all television coverage at this point."

Speaking directly to the press, Ito added, his voice heavy with anger and sarcasm: "Our friends in the news media, I thank you again... This is unbelievable."

Ito has previously threatened to discontinue the television coverage of the trial, and with the issue suddenly thrust again to the forefront, he asked a lawyer representing The Times and other news organizations to meet with him this morning. He then recessed the proceedings for the day.

That forced lead Simpson trial lawyer Johnnie L. Cochran Jr. to delay the delivery of his opening statement until today, a development that defense lawyers said was unfair to Simpson because it allowed jurors to hear from only one side Tuesday.

"We have seen today his right to a fair trial has been interrupted," said Robert L. Shapiro, one of Simpson's attorneys, who described the early halt of the proceedings as a result of the television mix-up as a violation of his client's right to due process. "Now the jury is left under a cloud and sent home at 3:30 with concerns about what happened... We're anxious to get this matter moving, and we're prohibited from that."

Without any defense statement to balance it, what the attentive group of jurors and alternates got from the government team was a double-barreled attack, combining allegations of domestic abuse with a host of blood, hair and fiber samples. Relatives of Simpson and the victims also watched with rapt attention Tuesday, occasionally breaking down in tears when grisly photographs from the crime scene were displayed for the first time in open court.

DNA tests point to the blood of both victims in Simpson's car and indicate a mixture of their blood and his on a glove found at his home, prosecutors said. In addition, DNA tests identify Simpson as the source of five drops at the crime scene, they said. They also said a drop of blood found on a sock recovered from Simpson's bedroom belonged to Nicole Simpson.

A Story of Jealousy and Control

"That trail of blood . . . is devastating proof of his guilt," Deputy Dist. Atty. Marcia Clark said as she neared the end of her remarks. "The results of the analysis of that blood confirms what the rest of the evidence will show, that on June the 12th, 1994, after a violent relationship in which the defendant beat her, humiliated her and controlled her, after he took her youth, her freedom and her self-respect, just as she tried to break free, Orenthal James Simpson took her very life in what amounted to his final and his ultimate act of control."

In contrast to her emotional conclusion--which Ito interrupted after defense attorneys complained that Clark was arguing her case rather than merely previewing the evidence--the veteran prosecutor spoke in flat tones as she listed the blood and hair samples connecting Simpson to the crime. When photographs of five blood drops from the scene were displayed one after another on a screen for the jury, Clark simply repeated over and over: "Matches the defendant."

Hair samples from a watch cap recovered at the crime scene also appear to match Simpson's, and fibers from the cap resemble fibers from his car's carpet, Clark added. A hair found on Goldman's shirt also resembles Simpson's hair, she told the jury.

Many of the test results discussed in court had been previously reported in *The Times* and elsewhere, but the jurors selected for the case were picked partly because they had little exposure to the case, so many of them may have been hearing the results for the first time. Moreover, some of the test results have never been reported, and others emerged after the jury was sequestered. As a result, that evidence surely took the panel by surprise.

Although Cochran did not get the chance to address the jury Tuesday, he said outside court that the prosecution statement was "full of half-truths and not the total facts."

Simpson's lawyers have signaled that they will attack the DNA results by accusing authorities of mishandling samples or even of planting evidence in order to implicate Simpson in the crimes. Bracing for that argument, Clark urged jurors not to abandon their common sense as they consider the evidence.

"Beware of the efforts to get you to accept the unreasonable, to be distracted by the irrelevant and to base your decision on speculation," she said. "You have to examine all the evidence very carefully and ask yourselves: 'Is this reasonable? Is this logical? Does this make sense?'"

In her presentation, Clark also hammered on Simpson's lack of a verifiable alibi. Prosecutors believe the double homicide was committed about 10:15 p.m. on June 12, when a neighbor of Nicole Simpson recalled hearing a dog plaintively howling in the distance. According to Clark, no one has emerged to say they saw Simpson between about 9:35 p.m. and shortly before 11 p.m.

Defense attorneys have spoken with a woman named Rosa Lopez, however, who apparently told them that she saw Simpson's car outside his Brentwood home about 10:15 p.m. Her name first surfaced in a defense motion filed this week, and already Lopez has been so besieged by news organizations that Cochran joined with prosecutors Tuesday in urging the news media not to harass her. Carl Jones, the lawyer representing Lopez, made the same request in a letter to the district attorney's office.

Prosecutors have yet to interview Lopez, whose account could poke a hole in their case. In court, Deputy Dist. Atty. Christopher A. Darden said authorities will make arrangements to interview Lopez through Jones.

Presenting the Motive

While Clark had the job of laying out the prosecution's physical evidence and describing its theory of the events that took place on the day of the murders, Darden told jurors why prosecutors believe O.J. Simpson, a man known to all of them as a star athlete and pleasant television and movie personality, brutally murdered his wife and her friend outside her Brentwood condominium.

The key to understanding the crime, Darden said, is that Simpson's public persona hid a controlling spouse who tried to dominate his wife and who killed her when he failed. "She left him," Darden said. "She was no longer in his control. He was obsessed with her. He could not stand to lose her. And so he killed her."

Speaking in uncharacteristically understated tones, Darden spent just over an hour laying out the prosecution's domestic abuse allegations. And he wove those allegations into the prosecution's central theory of the case--that the murders were the final act in an abusive, 17-year relationship.

Nicole Simpson was killed for the simplest and oldest of reasons, Darden said: jealousy and control. As for the other victim, Darden said Simpson "killed Ron Goldman because he got in the way."

Although Simpson did not display any emotion at first, he visibly reacted as Darden reviewed the prosecution's allegations of domestic abuse--allegations that the government team just recently won the right to introduce during the trial.

When Darden said the defendant had repeatedly called his ex-wife's family during the period of their separation in attempts to lure her back, Simpson turned toward the audience and sought eye contact with members of the Brown family who were in court. They stared straight ahead, as they did through most of the session.

Members of the Brown and Goldman families lost their composure briefly, however, when prosecutors later displayed photographs from the crime scene. The photographs did not go out over the television feed, but were projected onto a large monitor above the witness stand.

One depicted a close-up of Nicole Simpson, slumped on her side, still dressed in the black cocktail dress that she wore to dinner the night of the killings. The other photograph was of Goldman, his shirt pulled up and his body bloody.

Simpson stared at the ceiling when those photographs were displayed, refusing to look at them. But members of the victims' families burst into tears, as did Simpson's adult daughter, Arnelle, who was in the audience Tuesday. Arnelle's mother, Marquerite Simpson Thomas, also was present and moved to sit next to her when Arnelle began to cry. In addition to sharing separate moments of grief, the Brown and Simpson families spent a few moments together during one of the breaks in the court proceedings. Juditha Brown, Nicole Brown Simpson's mother, approached O.J. Simpson's mother, Eunice, with a photo album. Standing around Eunice Simpson's wheelchair, members of both families looked over pictures of the two children of O.J. and Nicole Simpson.

Despite some points in common, however, the families also have divided loyalties. Relatives of Nicole Brown Simpson were wearing angel pins to symbolize their loss--the pins are copies of one of the murder victim's favorites--while members of the Simpson family were wearing gold heart-shaped pins that say "Family: OJ 100% NG," a reference to Simpson's statement that he is "absolutely 100% not guilty" of the murders.

During his hourlong presentation, Darden spoke of evidence that had never before been publicly disclosed.

Darden said, for instance, that a 911 operator will take the stand to describe a 1989 emergency call that features the sounds of Simpson actually striking his then-wife during a

beating in the pre-dawn hours of New Year's Day. Jurors will be allowed to hear that dramatic tape, Darden said.

"You will hear the sound of this defendant, this man beating this woman," he said. "You will hear the sound of his hand smacking across her face. You will hear the sound of this defendant beating his wife."

Rather than apologize for his conduct when officers arrived, Simpson proclaimed to them that he had no more use for his wife, Darden said. He quoted Simpson as saying: "I've got two women now. I don't need that one."

And when the officers tried to take Simpson into custody, the suspect instead fled in his Bentley, Darden said, adding contemptuously: "The next day, he went to the Rose Bowl."

Defense Counterattacks

After Ito abruptly recessed the proceedings, Simpson's attorneys gathered outside the courthouse to warn against prematurely judging their client on the basis of the prosecution opening statements.

"We have a wrongfully accused client," Cochran said as he left the building. "You will see the complete picture tomorrow."

Whether the public will see that picture remained unclear at the end of the day, however.

Ito has asked to meet at the beginning of today's session with Kelli Sager, a media lawyer representing a number of news organizations, to discuss the possibility of discontinuing the television coverage. Defense opening statements are scheduled to begin at 10 a.m., and Simpson's lawyers asked that at least those statements be broadcast in fairness to their client, because the prosecution statements were carried on television.

Scrambling to explain the mistake, Court TV officials took full responsibility but said they would ensure that it was not repeated.

"We made a mistake," said Steve Brill, president of Court TV. "Our camera person was following Miss Clark. As she moved away from the podium, he inadvertently shot a juror who appeared at the corner of the screen. He immediately jerked the camera away--we timed

it at about eight-tenths of a second. We knew what had happened, and we immediately asked to speak to the judge about it."

Two alternate jurors are seated in front of the jury box, just a few feet from the prosecution table. Brill said a second person monitoring the feed, a technician manning the tape delay mechanism for audio and video, failed to catch the mistake until it was too late.

"We've covered 288 trials, and this has never happened before," Brill said.

Brill added that the person operating the camera was not the usual Court TV cameraman who has covered the trial. That man was taking time off on doctor's orders because of stress. His replacement was the cameraman's supervisor, who runs the video company that Court TV has used in the coverage of several trials, including the Menendez brothers murder trial.

Brill said the mistakes could be rectified in the future by restricting the movement of the camera from the podium to the witness stand.

"We can assure ourselves it will never happen again," Brill said. "Whether we can assure Judge Ito is another question."

Spokesmen at local television stations said they did not feel the camera should be pulled out of the courtroom, adding that they should not be penalized for Court TV's mistake.

"It would be a mistake to pull the camera," said Craig Hume, acting news director of KTLA Channel 5. "The public has a right to see the trial gavel-to-gavel. The judge has a legitimate concern, but these problems can be addressed and better safeguards can be established to keep it from happening again."

Times staff writer Greg Braxton contributed to this report.

Český překlad:

Žalobci vypráví příběh o „tom druhém“ Simpsonovi: Soud: Odhalení krvavého důkazu, tvrdí, že zabíjel z touhy ovládat svou bývalou ženu, soudce Ito vyhrožuje zákazem kamer v soudní síni, když se v TV objevila tvář porotce.

25. ledna 1995 | JIM NEWTON a ANDREA FORD | REPORTÉŘI TIMESU

Žalobci ukončili měsíce očekávání, když konečně veřejně odhalili svůj případ v soudním procesu O. J. Simpsona, v úterý popsali 12 porotcům a milionům televizních diváků, jak se pod milým známým obličejem hvězdy skrývá manžel, posedlý kontrolou, snažící se ovládat svou ženu, kterou zabil, když se mu to nepodařilo. Žalobci také poprvé popsali svůj arzenál fyzických důkazů, o kterých tvrdí, že spojují Simpsona s vraždami. Testy DNA a další analýzy krve, vlasů a vláken, jak říkají žalobci, ukazují cestu z místa činu až do Simpsonova auta a domu dvě míle daleko.

Simpson je obviněn z vražd Nicole Brown Simpson a Ronalda Lyla Goldmana. Tvrdí, že je nevinen a jeho právníci prosí soudce Lance A. Ita, aby toto mohl Simpson sám říci před porotou v úvodní řeči. Jak právní experti předpověděli, Ito tuhle neobvyklou prosbu v úterý zamítl, i když dovolil, aby Simpson porotě ukázal jizvy, o kterých právníci tvrdí, že by mu bránily ve vraždách.

Úvodní řeč žaloby byla dlouho očekávaná a sledovaná na televizních obrazovkách po celé zemi. Ale zanedlouho státní zástupci tlumočili Itovy hrozby o zákazu kamer v soudní síni. Televize Court, která je odpovědná za televizní přenosy ze síně, dovolila proklouznout na obrazovky záběru na jednoho z porotců, porušila tak pravidlo. I když se televizní stanice omluvila, Ito byl rozčilen. Televizní stanice prý „potvrdila neschopnost vyplnit požadavky soudu, přemýšlím o zákazu kamer,“ řekl Ito. Když mluvil přímo k novinářům, řekl s hlasem plným zloby a sarkasmu: „Znovu děkuji našim přátelům z médií... tohle je neuvěřitelné.“ Ito i v minulosti hrozil tímto zákazem, se znovuobjevením tohoto problému požádal zástupce Timesů i dalších společností, aby se s ním setkali dnes ráno. Poté to o den odložil.

To donutilo vedoucího Simpsonova týmu Johnnieho L. Cochranu Jr. aby svou úvodní řeč posunul na dnešek, teď tvrdí, že to je k Simpsonovi nefér, protože v úterý mohli porotci slyšet pouze jednu stranu. „Dnes jsme viděli, že bylo narušeno jeho právo na spravedlivý soud,“ řekl Robert L. Shapiro, jeden ze Simpsonových právníků. „Teď je porota zanechána pod mrakem pochybností o tom, co se doopravdy stalo... Bojíme se vývoje těchto pochybností a nemáme možnost to zvrátit.“

Bez pohledů obou stran byl dnes porotě představen obraz dvojího brutálního útoku, který byl vyústěním domácího násilí, podpořen výsledky testů krve, vlasů a vláken. Testy DNA potvrzují přítomnost krve obou zavražděných v Simpsonově autě a na rukavici nalezenou u

něj doma. Stejně testy potvrdily přítomnost pěti kapek jeho krve na místě činu. Vyšetřovatelé našli v Simpsonově domě Nicolinu ponožku s kapkou krve.

Příběh žárlivosti a kontroly

„Tyto stopy krve... jsou nezvratným důkazem jeho viny,“ řekla žalobkyně Marcia Clark. „Výsledky analýz dokazují, že 12. června 1994, po násilnickém vztahu, kdy ji obžalovaný bil, ponižoval a kontroloval, po tom, co jí vzal mládí, svobodu a sebeúctu, zatímco se snažila od něj odpoutat, Orenthal James Simpson vzal i její život, což bylo posledním aktem jeho kontroly.“

Kontrastem k jejímu emotivnímu prohlášení – který Ito přerušil po tom, co si obhajoba stěžovala na to, že Clark prezentuje svůj případ spíš než pouhé důkazy – žalobkyně tedy poté vypočítávala důkazy proti Simpsonovi. Když se popořadě objevovaly fotografie kapek, Clark jednoduše opakovala: „Shoda s obžalovaným.“

Vzorky vlasů získané z čepice z místa činu ukazují taktéž shodu se Simpsonem, vlákna z čepice se zase shodují s koberečkem v jeho autě, dodala Clark. Vlas nalezený na Goldmanově triku se také shoduje se Simpsonem, uvedla poté. Mnoho ze zmiňovaných výsledků testů už byly zveřejněny v Timesech i jinde, ale porota byla sestavena i právě kvůli tomu, že lidé v ní byli případu vystaveni jen minimálně. Navíc některé výsledky se objevily poprvé, některé se objevily až po sestavení poroty. Výsledkem bylo, že se důkazy setkaly s překvapením.

I když Cochran nedostal příležitost mluvit k porotě, mimo soudní síň řekl, že projev žaloby byl „plný polopravd a neúplných faktů“. Simpsonovi právníci naznačili, že zaútočí na výsledky testů DNA obviněním z manipulace s důkazy či dokonce smíchání důkazu, aby bylo možné Simpsona obvinít. Na základě tohoto argumentu Clark domlouvala porotě, aby je neopouštěl zdravý rozum při hodnocení důkazů. „Dejte si pozor na snahy o to, abyste přijali nerozumy, nenechte se zmást irelevantním a nestavte svá rozhodnutí na spekulacích,“ řekla. „Musíte prozkoumat všechny důkazy velmi opatrně a ptejte se sami sebe: ‚Je tohle rozumné? Je to logické? Dává to smysl?‘“

V její prezentaci Clark také upozornila na absenci ověřitelného alibi. Žalobci věří, že dvojitá vražda byla spáchána okolo čtvrt na 11 v noci 12. června, když sousedé slyšeli výt psa

Nicole Simpson. Podle Clark, nikdo není schopen říci, kde byl Simpson mezi 21:35 a krátce před jedenáctou hodinou večerní.

Obhajoba hovořila se ženou jménem Rosa Lopez, která jim zřejmě řekla, že viděla Simpsonovo auto před jeho domem ve 22:15. Její jméno se objevilo na seznamu svědků teprve tento týden, a přesto byla hned tak obtěžována médii, až Cochran všechny požádal, aby už přestali. Právník Lopez, Carl Jones, žádal o to samé prostřednictvím dopisu.

Obžaloba ještě musí vyslechnout paní Lopez, která by mohla zničit jejich případ. U soudu žalobce Christopher A. Darden uvedl, že její výslech povede přes právníka Jonese.

Prezentování motivu

Zatímco Clark měla předvést důkazy, Darden předvedl porotě, proč věří, že známý atlet a oblíbená televizní a filmová postava, brutálně zavraždil svou ženu a jejího kamaráda. Klíč k porozumění toho zločinu je podle Dardena to, že maska hvězdy zakryla tvář dominantního muže, který se snažil ovládat svou ženu a zabil jí, když se mu to nepodařilo. „Opustila ho,“ řekl Darden. „Už nebyla pod jeho kontrolou. Byl jí posedlý. Neodkázal snést její ztrátu. A tak ji zabil.“

Darden mluvil klidným tichým hlasem, zatímco mluvil o domácím násilí v jejich manželství. Dostal se tak k jádru jejich případu – že vražda byla posledním aktem tohoto násilnického sedmnáct let dlouhého manželství. Nicole Simpson byla zabita z nejjednoduššího a nejstaršího důvodu, řekl Darden: žárlivost a kontrola. Co se týče druhé oběti, Darden tvrdí, že Simpson „zabil Rona Goldmana, protože se mu postavil do cesty“. I když za celou dobu na Simpsonovi nebyly zjevné žádné emoce, zareagoval na obvinění z domácího násilí – obvinění, na které žalobci dostali právo teprve nedávno, aby ho mohli prezentovat.

Když Darden prozradil, že obžalovaný několikrát kontaktoval svou exmanželku, když byla se svou rodinou, aby ji nalákal zpět, Simpson se otočil a snažil se navázat oční kontakt se členy Nicoliny rodiny. Ti se ale jako vždy dívali pouze dopředu.

Členové rodin Goldmana i Brownové ale ztratili sebeovládání, když žalobci odkryly fotografie z místa činu. Fotky se neobjevily v televizním vysílání, byly prezentovány za židlí pro svědky. Jedna fotografie zobrazovala blízký záběr na Nicole Simpson, ležící na boku,

stále oblečená do černých koktejlových šatů, které měla na sobě na večeři v den její smrti. Na té druhé byl Goldman, jehož triko bylo stále vytažené nahoru na jeho zakrváceném těle.

Simpson celou dobu sledoval strop, když se prezentovaly fotografie, odmítal se na ně podívat. Ale rodiny obětí se rozplakaly, i Simpsonova dcera Arnelle, která se přišla podívat na proces. Arnellina matka, Marquerite Simpson Thomas, byla také přítomna, seděla vedle dcery. V momentu sdílení jejich smutku, Brownovi i Simpsonovi, konkrétně Juditha Brown, Nicolina matka a Simpsonova matka Eunice prohlížely fotografie dětí O. J. a Nicole.

I přes společné chvílky, obě rodiny mají rozdílné názory na vinu. Příbuzní nicole Brown Simpson nosili brož s andělem, která symbolizovala jejich ztrátu – brože byly kopií jedné z oblíbených broží oběti – zatímco Simpsonova rodina měla zlatá srdíčka s vyrytým: „Rodina: OJ 100% N“, což je reference na jeho vyjádření, že je „absolutně 100% nevinen“.

Během jeho hodinové prezentace, Darden mluvil o důkazech, o kterých ještě veřejnost neslyšela. Darden například uvedl, že operátor tísňové linky popsal telefonát z roku 1989, který je důkazem, že Simpson doopravdy na Nový rok napadl svou tehdejší ženu. Porotci si budou moci telefonát poslechnout. „Uslyšíte zvuky tohoto muže bijící tuto ženu,“ řekl Darden. „Uslyšíte zvuk jeho ruky dopadající na jeho tvář. Uslyšíte důkaz, že ji bil.“ Radši než by se omluvil za své jednání, když přijela policie, Simpson tvrdil, že už tuto ženu nepotřebuje, uvedl Darden. Citoval Simpsona: „Mám teď dvě ženy. Tuhle nepotřebuju.“ A když se ho strážníci pokusili odvézt na stanici, utekl ve svém Bentley, jak vypověděl Darden, uzavírajíc tuto řeč: „Další den šel na Rose Bowl.“

Protiútok obhajoby

Po rozpuštění soudního procesu, se Simpsonovi právníci seskupili před budovou soudu a varovali před zbrklým obviňováním jejich klienta jen na základě úvodní řeči žaloby. „Máme neprávem obviněného klienta,“ řekla Cochran při odchodu. „Zítřka uvidíte úplný obraz.“ Na konci toho dne ale zůstalo otázkou, jestli vážně uvidíme úplný obraz. Ito požádal o setkání s Kelli Sager, právníčkou zastupující mnoho mediálních společností, aby diskutovali o možnosti odstranění kamer ze soudní síně. Úvodní řeč obhajoby je naplánovaná na 10 hodin a Simpsonovi právníci žádali alespoň o přenos této řeči, když žaloba tuto možnost měla.

Televize Court přejala plnou odpovědnost za chybu ve vysílání, ale dodali, že už se to nestane. „Udělali jsme chybu,“ řekl prezident stanice Brill. „Naše kamera sledovala slečnu

Clark. Jak se pohnula z podia, kameraman neúmyslně zabral i porotce sedícího nejbliže. Hned kameru zamířil jinam – byla to asi osmina sekundy. Věděli jsme, co se stalo, okamžitě jsme o tom chtěli mluvit se soudcem.“ Dva náhradní porotci sedí poblíž stolu žalobců. Brill řekl, že technikovi se podařilo chybu vymazat i z filmu. „Točili jsme 288 procesů, nikdy se nám to nestalo,“ tvrdí Brill.

Brill dodává, že muž za kamerou není jejich běžný kameraman, který jindy točí v síni. Ten byl prý doma na nařízení doktora. Jeho náhradou byl kameraman, který byl přítomen i při procesu s bratry Menendezovými. „Věříme, že už se to nikdy nestane,“ řekl Brill. „Jestli ale dokážeme přesvědčit soudce Ita, to je jiná otázka.“

Mluvčí místní televize si nemyslí, že by měly být kamery odstraněny ze soudní síně. Prý by neměli být i ostatní trestání za chybu televize Court. „Byla by chyba odstranit kamery ze síně,“ řekl Craig Hume, ředitel KTLA kanál 5. „Veřejnost má právo vidět průběh tohoto procesu. Soudce má legitimní obavy, ale teď už alespoň víme, jak zabránit dalším chybám.“

Jury Rapt as Simpson Tries Bloody Gloves

June 16, 1995 / STEPHANIE SIMON and BILL BOYARSKY / TIMES STAFF WRITERS

In a gripping scene that transfixed jurors Thursday afternoon, O.J. Simpson worked his hands into the pair of frayed, bloodied leather gloves that prosecutors say he wore to murder Nicole Brown Simpson and Ronald Lyle Goldman--and pronounced them "Too tight."

The surprise demonstration, in which Simpson sought to show the jury how tough it was to squeeze into the gloves, was widely perceived as a blow to the government's case against the former football star.

Although prosecutors asked Simpson to try on the gloves, it was the defense team that emerged smiling after the dramatic display--a moment of live human drama that followed more than a week of gory autopsy photos and numbing charts presented by the Los Angeles County coroner.

"Obviously the prosecution was hoping for the perfect Cinderella ending," Southwestern University law professor Karen Smith said. But jurors could interpret the tight fit, she said, as a suggestion that "those weren't his gloves." On the other hand, Smith added, "certainly the gloves fit to some degree; it wasn't as if they didn't fit at all."

The theatrical episode began when, after a brief sidebar conference with defense lawyers, prosecutors handed Simpson the worn brown gloves--one of them with a bloodstain circled in silver ink.

Looking relaxed and confident, Simpson pulled two latex gloves out of a box in front of him and yanked them over his hands. Then he carefully picked up the cashmere-lined leather gloves and tried to tug them on--raising his eyebrows, pursing his lips and using other body language to convey difficulty.

The Aris Isotoner gloves are designed to be snug. In fact, a prosecution witness had testified earlier in the day that customers favored the gloves because they fit almost like a second skin. But Simpson, shaking his head and grinning with an expression of incredulity, showed the jurors that he could not fully extend his fingers into the tips of the gloves.

Raising his hands in front of him and flexing his fingers, he revealed that the extra-large gloves did not stretch all the way to his wrists.

Darden meanwhile provided a running commentary about Simpson's glove-donning technique, and even asked Judge Lance A. Ito to instruct Simpson to put the gloves on in a normal manner. Later, in a question to a witness, he implied that Simpson had been bending his thumb so the glove would not slip on easily.

Simpson jumped in himself, commenting, "Too tight," as he faced the jury.

Fascinated, the jurors leaned forward and craned their necks. Their faces betrayed neither surprise nor excitement, but they were clearly spellbound by the show.

At the prosecution's direction, Simpson then grasped a large blue marking pen in his right fist. Darden asked him to move his arm, apparently to simulate a knife thrust, but Ito halted the demonstration when the defense objected.

The jurors scribbled notes frantically. At least three continued jotting their impressions for several minutes after Simpson handed the bloody gloves to Darden and returned to his seat. Leaning back with an air of satisfaction, Simpson whipped off the latex liners and tossed them jauntily onto the table.

Darden quickly tried to recoup.

Seeking to dull the impact of the display, Darden asked witness Richard Rubin, the former general manager of the glove manufacturer Aris, whether an extra-large glove should fit Simpson's hand.

Simpson congenially held out both hands for inspection. Rubin studied them, even holding Simpson's clenched fist for a moment. "At one point in time, those gloves would actually be large, I think, on Mr. Simpson's hand," he testified.

Darden did not ask Rubin whether moisture--such as blood or dew--could shrink the gloves. And Rubin said he did not feel qualified to testify about whether the latex gloves Simpson was wearing could have contributed to the tightness of the fit.

Legal observers noted several reasons why the bloody gloves might not have fit Simpson: They could have shrunk because of moisture, or become misshapen after months of storage,

or simply not be designed to glide on over latex. But they added that the sheer drama of the scene, in which Simpson once again had a chance to interact directly with the jury, might have dealt a serious blow to the prosecution's case.

"It was a gamble for them to do it," Smith said. "It was not the ending they would have wanted."

The bloody gloves, from the beginning a compelling symbol of the crime, have taken on huge significance over the past six months.

Prosecutors contend that Simpson dropped the right glove at the murder scene in his haste, then let its mate fall on his property as he was dashing home. The gloves form a critical part of the "trail of blood" that they contend Simpson left at both the Bundy Drive crime scene and his Rockingham Avenue estate.

But to the defense team, the gloves have become a stand-in for police incompetence or corruption. Defense lawyers have argued that a Los Angeles police detective could have planted a glove at Simpson's estate in a frenzy to convict the former star athlete.

A Lively Day of Testimony

Coming just moments before adjournment, Simpson's glove demonstration capped a fast-paced day that started with clinical forensic testimony, featuring a graphic display of stabbing techniques by defense attorney Robert Shapiro.

With no eyewitnesses to the crime, prosecutors have relied on Los Angeles County Coroner Lakshmanan Sathyavagiswaran's forensic testimony to bolster their hypothesis that Simpson surprised both victims, rapidly overpowered them and knifed them to death within minutes.

On cross-examination, however, Sathyavagiswaran acknowledged that he could not with "medical certainty" determine how many assailants attacked Nicole Simpson and Goldman.

To press the point, Shapiro then grabbed a knife for a startling courtroom demonstration of the many ways to lunge at and stab a victim. As Shapiro, an amateur boxer, slashed the air with his glinting, single-edged blade, he rattled off a list of the various grips and motions he was using. Demonstrating that an agile assailant could kill a victim any number of ways,

Shapiro elicited Sathyavagiswaran's admission that it was difficult to figure out even such basic information as whether a murderer was right- or left-handed.

Under Shapiro's intense questioning, Sathyavagiswaran acknowledged that he based all his conclusions on autopsy photographs and notes, not on detailed firsthand examination of the bodies. The record he relied on was compiled by Dr. Irwin Golden--the same pathologist who made more than two dozen mistakes when he performed the autopsies.

Sathyavagiswaran insisted that he had confidence in Golden's photographs and notes, despite the many errors.

"So you're saying a photograph is a substitute for an in-person autopsy?" Shapiro asked.

"That's not my opinion," the coroner answered.

"But that's what you're going on?" Shapiro pressed.

"Under the circumstances, yes."

Shapiro also questioned Sathyavagiswaran's opinion that Goldman flailed at his assailant with open hands, but did not land a firm punch.

The jury has already seen a photograph of Simpson, taken shortly after the murders, which showed no obvious injuries, except for a cut on one hand. In an incredulous tone, Shapiro asked whether it was plausible that a healthy, athletic young man such as Goldman could have succumbed without inflicting more wounds on his attacker.

If Goldman were incapacitated quickly, "you may not see injuries on the attacker," Sathyavagiswaran answered.

Backing up slowly with his arms open wide, exposing his chest and face, Shapiro asked whether Sathyavagiswaran really believed Goldman would have faced an assailant in such a vulnerable position, instead of crouching or protecting his head.

The question gave Sathyavagiswaran a chance to recap, with one powerful sentence, just how brutal the attack on Goldman was. In his terror, the coroner testified, Goldman might have tried to squirm away, rather than lash out at a knife-wielding aggressor.

"He backed, he ducked, he turned, he twisted and he didn't have a chance," Sathyavagiswaran said.

Striking back, Shapiro reminded both the witness and the jury that such descriptions are speculative.

"Neither you nor any other medical examiner can accurately reconstruct what took place?" Shapiro asked the soft-spoken coroner.

"Accurately reconstruct?" Sathyavagiswaran repeated. "No."

Later, Deputy Dist. Atty. Brian Kelberg sought to re-establish the prosecution theory as the most credible of myriad possible crime-scene reconstructions.

"Would you stake your reputation that the evidence is consistent with these murders having been performed by a single perpetrator 6 foot, 2 inches tall, 210 pounds, athletically built, with an element of surprise and a six-inch knife?" Kelberg asked, his voice rising dramatically.

After a brief exchange, Sathyavagiswaran answered quietly, "Yes."

New Witnesses Emerge

Outside court, prosecutors announced that they hope to call two new witnesses to testify about Simpson's alleged abuse of his ex-wife.

Meanwhile, defense attorneys filed a motion to put all jury investigations on hold until after closing arguments. And one woman who had been in the jury pool but was not impaneled filed a declaration claiming that two sheriff's deputies told her the Los Angeles Police Department was investigating Simpson jurors.

Prosecutors said Gioconda Redfern, who used to baby-sit for Nicole Simpson, will testify that her boss "was in constant fear" of O.J. Simpson, who often complained about her behavior and attire. Simpson repeatedly tried to check up on his ex-wife's whereabouts--once calling 50 times in two hours, Redfern said.

Such behavior, prosecutors argue, shows that O.J. Simpson may have obsessively stalked his ex-wife in a violent relationship that ultimately ended in murder.

The second witness will testify that she saw O.J. Simpson shove Nicole Simpson against a Bentley parked in the driveway of his Rockingham Avenue estate. Elizabeth Holmes, a personal trainer who worked for Simpson's neighbors, "heard a loud thud when Nicole Brown Simpson struck the car," according to the prosecution's motion.

Ito has not announced when he will consider the prosecution's motion to call Redfern and Holmes.

"In any issue like this, the judge has to do a balancing act in terms of how relevant the testimony is against any unfair prejudicial impact it might have," Loyola law professor Laurie Levenson said.

Gloves Take Center Stage

Before the glove demonstration, the afternoon seemed to be going reasonably well for the prosecution.

Bloomington's buyer Brenda Vemich identified a charge-card receipt, signed by Nicole Brown, for the \$77 purchase of two pairs of Aris Isotoner gloves.

She testified that the gloves Nicole Simpson bought on December 18, 1990, were called Aris Isotoner leather lights--the same expensive style, she said, as the gloves found at the crime scene and at Simpson's estate.

But on cross-examination, Vemich acknowledged that she could not tell from the receipt what size or color gloves Nicole Simpson had purchased.

In a relaxed, jovial manner, Cochran himself tried on the glove found at Simpson's estate to ask Vemich about its size. Stretching out his hand, he tried to tug the torn leather down over his wrist--in a gesture Simpson would later mimic. He then asked her whether the glove was really an extra large.

"Yes, it is, but it doesn't fit you," Vemich said.

"Right, it's small," Cochran said.

"It's too big," Vemich instantly contradicted him.

"Since I'm wearing it, it seems too small, but we won't argue about that," Cochran responded. That exchange, little more than a lighthearted aside at the time, illustrated the difficulty inherent in determining a glove's fit.

After Cochran had finished his gentle cross-examination, the prosecution called Rubin.

A chatty, relaxed witness, Rubin acknowledged that he could not determine the year in which the crime-scene glove was purchased. Aris manufactured thousands of pairs of similar gloves between 1982 and 1992 and Bloomingdale's had an exclusive contract to sell them.

Of the 10,000 pairs of gloves the company manufactured in 1990, he said, about 300 were extra-large brown gloves of the type linked to the murder scene. Fewer than 240 pairs were sold, he said.

With court scheduled to end an hour early so a juror could see a doctor, it looked as if the testimony might end there. But moments later, Darden asked Simpson to don the glove.

"They couldn't ask Simpson to do a dress rehearsal," law professor Smith noted. "It was a one-time shot."

Český překlad:

Porota zaujatě přihlíží, zatímco Simpson zkouší zakrvácené rukavice

16. června 1995 | STEPHANIE SIMON a BILL BOYARSKY | REPORTÉŘI TIMESŮ

V napínavé scéně, která v úterý odpoledne ohromila porotce, O. J. Simpson nasadil na své ruce pár obnošených a zakrvácených rukavic, o kterých žalobci tvrdí, že je měl při vraždě Nicole Brown Simpson a Ronalda Lyla Goldmana – a prohlásil je za „moc upnuté“. Překvapivá demonstrace, ve které Simpson předvedl, jaké problémy by měl nasadit si rukavice, je považována za díru v případě žalobců proti bývalé hvězdě amerického fotbalu.

I když to byla obžaloba, kdo chtěl, aby si je zkusil, nakonec se smál tým právníků – moment lidského dramatu, který přišel po týdnu rozebírání příšerných fotografií z místa činu a tabulek prezentovaných koronerem. „Očividně žalobci čekali perfektní pohádkový konec,“ řekla profesorka práv z Jihozápadní Univerzity Karen Smith. Ale porota mohla vidět, jak byly upnuté, říká dále, jako důkaz toho, že „ty rukavice nebyly jeho“. Ale na druhou stranu, jak Smith dodává, „určitě do jisté míry seděly, nebylo to tak, že by byly úplně jiné velikosti.“

Teatrální scéna začala, když žalobci předali Simpsonovi obnošené hnědé rukavice – jedna z nich měla ve stříbrném kruhu krvavou skvrnu. Vypadal v klidu a sebejistě, jak vytahoval dvě latexové rukavice z krabice před ním a přiložil si je k rukám. Pak opatrně zvedl kožené rukavice s kašmírovým lemováním a zkusil si je – zvedajíc jeho obočí, křivíc rty a další neverbální řečí naznačujíc problémy. Rukavice značky Aris Isotoner jsou navrženy tak, aby byly upnuté. Ve skutečnosti to řekl jeden ze svědků dříve toho dne, že mají být jako druhá kůže. Ale Simpson, kroutíc hlavou, ukázal porotě, že nemůže úplně natáhnout prsty. Zvedl ruce před sebou a předvedl, jak se mu extra-velké rukavice nenatáhly až k zápěstí.

Darden mezitím poskytl komentář o Simpsonově technice natahování si rukavic a dokonce žádal soudce Lance Ita, aby požádal Simpsona o natažení si rukavic normálním způsobem. Při pozdějším výslechu dalšího svědka naznačil, že Simpson zkroutil palec, aby mu rukavice nešly natáhnout tak snadno. Simpson se sám zastal, když prohlásil, že jsou „moc upnuté“.

Fascinovaní porotci natahovali krky, aby lépe viděli. Jejich obličeje nevykazovaly žádné emoce, nebyli překvapení nebo nadšení, ale byli rozhodně zaujatí touto show. Na pokyn žalobců potom Simpson vzal do jeho pravé ruky velké modré pero. Darden ho poprosil, aby mával paží a simuloval útok nožem, ale to Ito zamítl na základě námitky od obhajoby.

Porota si pečlivě dělala poznámky. Ještě potom si alespoň tři z nich dále dělali poznámky, poté co Simpson předal rukavice zpět Dardenovi. Opírajíc se o židli se závanem uspokojení, Simpson hodil latexové rukavice na stůl.

Darden se to sanžil rychle obrátit. Aby našel důvod k pochybnostem, zeptal se bývalého manažera obchodu Aris Richarda Rubina, jestli by Simpsonovi rukavice měly sedět. Simpson tedy prošel důkladnou prohlídkou. Rubin je studoval, chvíli dokonce držel Simpsonovu sevřenou pěst. „V tuto chvíli bych dokonce tvrdil, že by mu měly být rukavice velké,“ poté pronesl. Darden se nezeptal, jestli by se vlivem tekutiny mohly rukavice srazit. A Rubin řekl, že není kvalifikovaný, aby soudil, jestli latexové rukavice Simpsonovi mají sedět.

Pozorovatelé poukázali na několik důvodů, proč rukavice neseděly: mohly se srazit kvůli krvi, nebo mohly být zmačkány po měsících uskladnění, nebo prostě jen nebyly designovány, aby se daly přetáhnout přes latexové rukavice. Ale dodávají, že toto drama, ve kterém Simpson měl přímý kontakt s porotou, může být velkou trhlinou v případě žalobců. „Byl to

pro ně velký risk,“ řekla Smith. „Nebyl to konec, ve který doufali.“ Od začátku procesu byly rukavice symbolem zločinu, za těch šest měsíců nabyly ještě větší význam.

Obžaloba prosazovala, že Simpson omylem upustil rukavici na místě činu, druhou potom na svém pozemku, jak spěchal domů. Rukavice byly základem „cesty krve“, která spojovala jeho dům a místo činu. Ale pro tým obhájců byly symbolem policejní neschopnosti a korupce. Naznačili, že mohl někdo z policistů nastražit rukavice na obě místa, aby celebritu usvědčili.

Živý den plný svědectví

Simpsonova demonstrace zakončila den s velkým počtem svědectví, kde se probíraly graficky znázorněné techniky bodání nožem, vše vedl právník Robert Shapiro.

Bez očitého svědka zločinu, obhajoba závisí na svědectví koronera Lakshmanana Sathyavagiswarana, které by mělo vyvrátit hypotézu, že Simpson překvapil obě oběti, rychle je přemohl a ubodal je během několika minut. Během křížového výslechu ale Sathyavagiswaran uvedl, že nemá pravomoc rozhodnout, kolik útočnicků napadlo Nicole Simpson a Goldmana. Aby toto podpořil, Shapiro vzal nůž a předvedl, kolik způsobů bodání a řezání existuje. Demonstrujíc, jak mohly být oběti zabity, Shapiro potvrdil i to, že Sathyavagiswaran nemůže určit ani, jestli byl útočník pravák nebo levák.

Při Shapirových otázkách Sathyavagiswaran ujasnil, že své závěry zakládá na fotografiích a zápiscích z pitvy. Pitvy provedl Dr. Irwin Golden – ten patolog, který je znám několika chybami během pitev. Sathyavagiswaran trval na tom, že má důvěru v Goldenovy důkazy, i přes zmíněné chyby.

„Takže říkáte, že fotografie jsou náhražkou pitvy?“ zeptal se Shapiro. „To není můj názor,“ odpověděl koroner. „Ale je to to, co zrovna děláte?“ vyptával se Shapiro. Sathyavagiswaran byl nucen odpovědět: „Při jistých podmínkách ano.“

Shapiro se také zeptal na Sathyavagiswaranův názor, proč Goldman uhodil útočnicka otevřenou dlaní spíš než pěstí. Porota už viděla fotografie Simpsona krátce po vraždách, které neukazují žádné viditelné zranění, kromě jedné rány na ruce. Shapiro se tedy ptal, jestli by nebyly vidět na útočnickovi nějaké zjevné známky Goldmanovy sebeobrany. „Pokud byl pan Goldman zpacifikován rychle, nemuseli bychom žádné vidět,“ Sathyavagiswaran odpověděl. Shapiro začal ustupovat s roztaženými rukama a ptal se, jestli si koroner vážně myslí, že by se Goldman alespoň nechránil. Tím dal Sathyavagiswaranovi šanci, aby zrekapituloval, jak

moc byl útok na Goldmana brutální. Během toho, jak tvrdí, se mohl pokusit utéci před agresorem s nožem. „Ustoupil, otočil se a neměl šanci,“ řekl Sathyavagiswaran. Shapiro toto označil za spekulaci. „Ani vy ani žádný jiný doktor nemůže určit, jak přesně se to událo?“ zeptal se Shapiro. „Přesně?“ zopakoval Sathyavagiswaran. „To ne.“

Poté svědka převzal žalobce Brian Kelberg a snažil se zrekonstruovat zločin. „Potvrdil byste, na základě důkazů, že na oběti zaútočil agresor vysoký alespoň 6 stop, měl 210 liber, atletické postavy, s výhodou překvapení a velkým nožem? Zeptal se Kelberg. Po krátké chvilce Sathyavagiswaran tiše odpověděl: „Ano.“

Objevují se noví svědkové

Před budovou soudu žalobci prohlásili, že vkládají naděje do nového svědka, který potvrdí jejich tvrzení o domácím násilí. Mezitím obhájci vyplnili žádost o odsunutí všech těchto výslechů až po jejich posledním prohlášení. A jedna žena z poroty tvrdí, že dva šerifové jí prozradili, že LAPD vyšetřuje všechny porotce.

Žalobci uvedli, že Gioconda Redfern, která dříve u Simpsonových hlídala jejich děti, potvrdí, že její bývalá zaměstnavatelka měl „neustálý strach“ z O. J. Simpsona, který si často stěžoval na její chování. Simpson se často snažil dozvědět vše, co manželka dělá – jednou volal dokonce padesátkrát během jednoho dne, jak uvedla Redfern. Takové chová je podle žalobců důkazem, že Simpson byl posedlý kontrolou své manželky a jejich násilnický vztah skončil vraždou.

Druhá svědkyně potvrdí, že viděla O. J. strčit do Nicole tak silně, až spadla na Bentley zaparkované u jeho domu. Elizabeth Holmes, která pracovala jako osobní trenérka jejich sousedů, slyšela „hlasitou ránu, jak se Nicole Simpson udeřila o auto“.

Ito prohlásil, že si promyslí záběr žalobců předvolat Redfern a Holmes. „ V takovém případě musí soudce zhodnotit vyváženost a relevanci těchto svědectví, aby to nebylo nefér vůči obžalovanému,“ uvedla profesorka Laurie Levenson.

Rukavice obrací případ

Ještě před demonstrací s rukavicemi, průběh soudu se nakláněl spíše na stranu žaloby. Prodavačka z Bloomingdale's Brenda Vemich identifikovala účtenku podepsanou Nicole Simpson, kde byl uveden pár rukavic Aris Isotoner za 77 dolarů. Vypověděla, že Nicole

rukavice koupila 18. prosince 1990, a že jsou to ty stejné rukavice nalezené na místě činu. Ale při křížovém výslechu Vemich uvedla, že z účtenky nedokáže určit, jakou velikost a barvu rukavice měly. V uvolněné atmosféře si Cochran zkusil rukavici nalezenou na Simpsonově pozemku a zeptal se Vemich na jejich velikost. Natahujíc ruku, snažil se rukavici přetáhnout přes zápěstí, tento pohyb později udělal i Simpson. Poté se zeptal, zda je tato rukavice opravdu extra-velká. „Ano, ale neseďí vám,“ řekla Vemich. „Ano, je malá,“ odpověděl Cochran. „Naopak, je příliš velká,“ opanovala Vemich. „Nebudeme se o tom hádat, když je mám na ruce já a vím, že je malá,“ odpověděl Cochran. Tato výměna názorů podnítila pozdější debaty o velikosti rukavic.

Po tomto klidném výslechu, žalobci předvolali Rubina. Upovídaný a klidný svědek Rubin uvedl, že nemůže odhadnout rok, kdy byly zmiňované rukavice zakoupeny. Aris vyrobili tisíce takových mezi léty 1982 a 1992 a Bloomingdale's měli exkluzivní smlouvu na jejich prodej. Z deseti tisíců rukavic, které firma v roce 1990 vyrobila, 300 z nich byla extra-velké a hnědé, tedy stejné jako ty v případě. Asi 240 párů bylo někým zakoupeno. Se soudem naplánovaným skončit o hodinu dříve, aby mohl jeden ze členů poroty navštívit doktora, to vypadalo, jako že by měla svědectví skončit zde. Ale o chvíli později pronesl Darden požadavek na zkoušku rukavic. „Nemohli se Simpsonem provést před tím test,“ řekla profesorka Smith. „Byla to jedinečná šance.“

Simpson Not Guilty : Drama Ends 474 Days After Arrest : Verdicts: The ex-football star expresses gratitude and returns to his Brentwood estate where friends and family celebrate. Relatives of the victims react with pain and grim silence to the jurors' decision.

October 04, 1995/JIM NEWTON / TIMES STAFF WRITER

Bringing one of history's most riveting courtroom dramas to a stunning climax, O.J. Simpson was acquitted of two counts of murder Tuesday, verdicts that set the football Hall of Famer free 474 days after he was arrested and charged with a brutal double homicide.

At 11:16 a.m., Simpson returned home to his Brentwood estate, embracing his longtime friend Al Cowlings in the same driveway where the two were arrested on June 17, 1994. As night fell, crowds of well-wishers and detractors gathered beyond police barricades while the Simpson entourage partied inside the famous home.

Within hours of the verdicts--broadcast live and bringing businesses across the country to a temporary standstill--family members of the victims retreated in grief, and the first of the anonymous jurors emerged to give The Times an interview in which he dismissed the prosecution's physical evidence as "garbage in, garbage out."

While jurors scattered to their homes, prosecutors, defense lawyers and family members of the victims and defendant gathered in an extraordinary series of news conferences.

In a statement read by his eldest son during one of the media sessions, Simpson expressed relief, gratitude and a commitment to finding whoever murdered his ex-wife Nicole Brown Simpson and her friend Ronald Lyle Goldman.

"I am relieved that this part of the incredible nightmare that occurred on June 12, 1994, is over with," Simpson said. "My first obligation is to my young children, who will be raised in the way that Nicole and I had always planned."

Simpson vowed to pursue "as my primary goal in life" the killer or killers responsible for the murders, concluding: "I only hope someday that--despite every prejudicial thing that has been said about me publicly, both in and out of the courtroom--people will come to understand and believe that I would not, could not and did not kill anyone."

After 266 days of sequestration at the Inter-Continental Hotel in Downtown Los Angeles, jurors deliberated a mere three hours before accepting Simpson's contention that the charges against him were unproven.

Their verdicts, which were delivered in a courtroom so tense that some spectators trembled visibly in anticipation, united jurors and Simpson in a strangely triumphant moment.

Simpson smiled thinly and mouthed the words "thank you" as the not guilty verdicts were read. Two jurors smiled back. Another, Lionel (Lon) Cryer, raised his left fist in a salute toward Simpson as the panel left the courtroom.

But the same finale was greeted with shock by the family of Nicole Simpson, and it wrenchingly broke the spirits of Goldman's relatives.

Nicole Simpson and Goldman were knifed to death outside her Brentwood condominium on June 12, 1994, a foggy summer evening in an otherwise quiet neighborhood. O.J. Simpson pleaded not guilty to the crimes, but he was the only suspect, and members of both victims' families came to believe that he was responsible for the murders.

In court, Fred Goldman, the victim's father, stared in pain at the ceiling, his wife in one arm and his daughter in the other, both sobbing openly as the verdicts were read. In the quiet courtroom, Kim Goldman's gulping sobs were the only sound that accompanied the reading.

"Oh my God," Patti Goldman said, turning to her shaken husband.

"Murderer," he said under his breath, repeating that later as he left the courtroom.

Kim Goldman, Ronald's sister, fought to keep herself from speaking out while court was in session--Superior Court Judge Lance A. Ito had warned that any outbursts would be grounds for ejection. But after the verdicts were delivered, she could not contain herself. She quietly burst out a short string of expletives, then turned to the people sitting near her on the courtroom bench and apologized.

"I'm sorry," she said, repeating that twice more as her long red hair cascaded over her tear-stained cheeks.

Later, Fred Goldman said the night of the murders "was the worst nightmare of my life."

"This," he added, "is the second."

Prosecutors Solemn, Defense Celebrates

For the police who investigated the case and the prosecution team that brought it to trial and spent six months presenting what Los Angeles County Dist. Atty. Gil Garcetti labeled a "mountain of evidence," the quick verdicts were a devastating repudiation.

Deputy Dist. Atty. Christopher A. Darden turned toward the panel as it was being polled and glared at its members, his mouth half open in disbelief and dismay. None of the jurors would meet his gaze.

Next to him, Deputy Dist. Atty. Marcia Clark refused even to turn toward the jurors. She looked over her right shoulder and pursed her lips, expressionless but for the exhaustion in her eyes.

The two lead police investigators, Tom Lange and Philip L. Vannatter, sat a few feet away. They showed no emotion and declined to comment at length afterward. Asked whether he could believe the verdicts, Vannatter responded only: "No, not at all."

Afterward, at a news conference featuring the district attorney team and the Goldman family, downcast prosecutors publicly thanked each other for their efforts but were obviously shaken by the swift dismissal of a case in which they summoned 72 witnesses during 99 days of testimony.

Clark, her voice thick and her eyelids heavy, expressed her sympathy and love for the victims' families and thanked the members of her team for doing a "beautiful job."

Darden stepped to the lectern next. The young prosecutor, who distinguished himself in the trial's closing arguments, said he was not bitter about the verdicts, but when he began to thank his colleagues, he faltered: "I'm honored to have. . . ." he said. Then he paused, his voice tightening up.

With a small wave of resignation, he stepped away from the microphone and crumpled in the arms of the Goldman family.

Although Darden said he accepted the jury's verdicts, his boss, Garcetti, conceded that he was angry.

"We are, all of us, profoundly disappointed," he said.

"This case was fought as a battle for victims of domestic violence," Garcetti said. "We hope this verdict does not discourage the victims, who are out there throughout our communities, throughout this country, from seeking help."

For the defense team, the trial's end represented an enormous legal triumph: Johnnie L. Cochran Jr., the defense's lead trial lawyer, hugged colleagues and denounced pundits who viewed the verdicts as an indication of the predominantly black jury's distaste for the LAPD rather than a reflection of its evaluation of the evidence.

"I just want to say how grateful we all are for this verdict," Cochran said at the defense's news conference. "We think the verdict bespeaks justice. We were always optimistic. That optimism proved right."

He and the defense team were joined at the news conference by Simpson's family--his mother, sisters and grown children--who effusively expressed their gratitude and relief. His mother, Eunice, said her belief in her son had never wavered, and her grandson, Jason, read his father's statement.

Cochran said his client did not attend the news conference for security reasons--Nation of Islam guards were present at the courthouse and have provided security for the Simpson family and defense team in recent days.

But one of Simpson's sisters, Shirley Baker, said family members were ecstatic: "I just feel like standing on top of this table and dancing a jig."

A Case of Twists and Turns

The Simpson case tragically and violently began with a double murder in the normally placid Westside community of Brentwood. No credible eyewitnesses ever surfaced to the murders, but the culprit or culprits left behind a number of clues.

Bloody shoe prints from Size 12 shoes led away from the bodies, and drops of blood were found to the left of those shoe prints. A bloody glove and a knit cap were found next to the corpses.

Four detectives went to Simpson's house before dawn that morning--they said they were there to notify Simpson of the killings and to help him care for his children, who were inside their mother's home when she was killed. Once there, they jumped the fence and one of them, now retired Detective Mark Fuhrman, told his colleagues that he had found the mate to the bloody glove at the crime scene.

It was at that moment, Vannatter testified, that Simpson became a serious suspect.

Over the next few days, more pieces of evidence would fall into place that seemingly implicated Simpson: When he was interviewed by police on the day after the killings, for instance, police noticed several cuts on his left hand, one of which they believed was large enough to have left the blood drops at the scene.

Bloodstains also were found in Simpson's car, and analysis of the drops leading away from the bodies revealed that they matched his blood type. A pair of his shoes revealed that he wore Size 12.

Still more evidence would surface later: A limousine driver interviewed by police said he saw a shadowy figure darting inside Simpson's house just before 11 p.m. and Simpson then quickly answering the intercom. Simpson said he had overslept, but investigators believed that was a lie, that he actually had just returned from committing the crimes and was trying to hide his tracks.

Armed with sophisticated DNA tests, a history of domestic violence between Simpson and his ex-wife, and powerful circumstantial evidence suggesting that Simpson had the opportunity to commit the crimes, prosecutors boasted early on that convictions seemed likely, even inevitable.

Simpson and his high-priced but often divided legal team argued strenuously from the outset that he was innocent, and his lawyers launched an extraordinary assault on the police investigation.

Cochran accused police of a "rush to judgment" and attacked every aspect of the inquiry. According to Cochran and the rest of the legal contingent assembled by Robert L. Shapiro, coroners were not summoned promptly, criminalists were ill-trained and poorly supervised, and evidence in the case was hopelessly contaminated and corrupted.

A highly touted pair of DNA legal experts, Barry Scheck and Peter Neufeld, were brought in from New York to take on the prosecution's physical evidence, a task they tackled with vigor. With aggressive cross-examinations of prosecution witnesses, they challenged the evidence collection techniques, and they called Dr. Henry Lee, one of the nation's foremost criminalists, who testified that "something's wrong" with the physical evidence.

Although prosecutors responded to each point, jurors dismissed early in the case said they had doubts about the integrity of some evidence after hearing the defense challenge.

Then, just as the trial was winding down, the defense team dropped a bombshell whose impact will reverberate through Los Angeles long after the spotlight has moved from Simpson. One of the detectives in the case, Fuhrman, had given a series of interviews to an aspiring screenwriter; in them, he boasted of beating suspects, singling out minorities for brutal treatment and manufacturing evidence.

Gamely fighting back, prosecutors responded that Fuhrman's evident racism and lying discredited him but should not taint the case as a whole.

Although Shapiro had once promised that race would not be an issue in the Simpson case, Cochran made no such pledge. In his closing argument, Cochran called Fuhrman a "lying, perjuring, genocidal racist," compared him to Adolf Hitler and blasted the investigation as nothing short of a sham.

Joined by Scheck, he encouraged jurors to "do the right thing" and called on them to reject the Police Department and its Simpson investigation with not guilty verdicts.

That message carried the day.

One juror, returning home Tuesday, declined to comment in detail about the case, but her brief statement echoed Cochran's argument.

"I think we did the right thing," she said. "Matter of fact, I know we did."

From the beginning of their deliberations, Cryer said, 10 panelists believed Simpson was not guilty; the other two, he said, came around after testimony of the limousine driver was read back to them. Cryer also dismissed the government's central theory of the case: that Simpson had killed his ex-wife as the final act of a violent, controlling relationship.

"The prosecution tried to build a picture of him raging that day on June 12 to a point where he was wanting to be controlling of Nicole," Cryer said. "And apparently he didn't have that control anymore, and that's why he went over there and killed her.

"To be honest with you," Cryer said, "I never bought into it. I didn't see it."

Reaction Quick and Emotional

Throughout Southern California and the nation, reaction to the verdicts was heartfelt, and opinions often broke along racial lines--as they often have throughout the case.

Outside the courthouse, where crowds grew larger and more unruly in the trial's closing days, demonstrators got word over radios and television sets. Dozens immediately burst into joyful shouts. Some pumped fists in the air. Some cried.

Bus riders traveling along Alvarado Avenue on the No. 18 line broke into cheers when the driver announced the verdicts over the loudspeaker system.

But in the Orange County neighborhood where Simpson's children are being cared for by their grandparents, someone posted a sign reading: "O.J., you're not welcome here."

Tuesday night, the intense emotions that swept through the region all day coalesced at Simpson's Brentwood estate, where supporters and detractors gathered outside the gates. Preachers shouted messages of love and forgiveness, and a saxophonist played "Amazing Grace" to a backdrop of helicopter noise.

The crowd's chants of "O.J.! O.J.! O.J.!" drew his sister, Shirley Baker, to the estate gate, where she briefly addressed news crews. "We just want to thank all you guys," she said. "O.J. is home, and at a later time, he's going to speak with you."

But not all were there in support.

"What about Ron Goldman?" asked Shane Novak, who criticized Simpson and his lawyers for holding a party to celebrate the verdicts. "There's no one playing a saxophone at Ron Goldman's party now."

In political circles, from Washington to Sacramento, there also was no shortage of comment on the case that has preoccupied the country for nearly 16 months.

President Clinton, who watched the verdicts from the Oval Office, wrote out a short statement in longhand.

"The jury heard the evidence and rendered its verdict," he wrote. "Our system of justice requires respect for their decision. At this moment, our thoughts and prayers should be with the families of the victims of this terrible crime."

Gov. Pete Wilson echoed Clinton's sympathy for the families, but also argued that the long, contentious trial demonstrated the need for legal reforms. Wilson, who is a lawyer, said television cameras should be removed from criminal trial courtrooms, and recommended that attorneys be prohibited from asking juries for a "political message" such as the one sought by Cochran in denouncing the LAPD.

"I would urge the removal of cameras from our courtrooms," Wilson said. "To contribute to turning a serious legal proceeding into a circus-like atmosphere is not in the interest of justice or public confidence in the justice system."

Wilson also was fiercely critical of Cochran. "I find it particularly distressing, in fact it is more than that, when lawyers do not argue the issue at hand," the governor said, "and instead ask jurors to use a verdict as a means of sending a political message to law enforcement."

In Los Angeles, Mayor Richard Riordan, who broke off a trip to Asia to be at his post when the verdicts were announced, praised jurors for their "extreme sacrifices to meet the challenges of this trial." The mayor urged residents to accept the panel's decision.

"Whether we agree or disagree," Riordan said, "we must accept the decision."

Police Chief Willie L. Williams, whose department has been subjected to yearlong criticism and whose officers went on tactical alert Tuesday, said he hoped the jurors' decision was not based on "the defense team's decision to put my department on trial."

"The vast majority of the men and women of the Los Angeles Police Department day in and day out put their lives on the line serving the people of our community," Williams said. The chief urged residents to "move on . . . make sure all the races in this city work together."

Nevertheless, many legal experts said the verdicts demonstrated how badly the LAPD's credibility has eroded, particularly in the minds of many black residents.

"This just shows that you can't get black jurors to trust LAPD," said Harland W. Braun, an experienced defense attorney who represented Officer Theodore J. Briseno in the Rodney G. King civil rights case. "If you can convince jurors to eliminate any evidence that LAPD might have tainted, this is what happens."

Steven D. Clymer, who prosecuted that case and won convictions against two of the officers, said the verdicts also demonstrated the power that charges of racism can bring to a criminal trial.

"I think it's a tragic irony that O.J. Simpson, a person who probably never suffered the kind of racism that Mark Fuhrman dished out, is a beneficiary of the claims of racism," said Clymer, now a professor at Cornell Law School. "I doubt that O.J. Simpson in his adult life experienced those things. I feel it's a terrible result. I feel so bad for those families."

But John Burris, an Oakland civil rights lawyer, said he considered the verdicts well-supported by the defense case and justified by the questions raised about the LAPD's performance.

"The verdict is a perfectly sensible verdict in light of the evidence presented," he said. "It reaffirms my faith in the good sense of African Americans that police misconduct won't be tolerated."

Although Tuesday's verdicts mean that Simpson can never be tried again for the murders, they do not end the legal action spawned by the brutal murders nor Simpson's legal troubles.

The district attorney's office has indicated that it will consider perjury charges against Fuhrman, though most legal analysts say a conviction would be difficult to win. The Justice Department and the LAPD, meanwhile, are investigating possible criminal charges growing out of Fuhrman's comments in the taped interviews.

And Simpson faces an immediate future still dotted by legal challenges. Three separate wrongful-death lawsuits have been filed against him, one by each of Goldman's parents and the third by Nicole Simpson's estate.

Those cases do not require a finding of guilt beyond a reasonable doubt, only that jurors conclude that a preponderance of the evidence favors one side or the other. And they are unaffected by Tuesday's acquittals.

Robert Tourtelot, the attorney who once represented Fuhrman and continues to represent Fred Goldman and his family in their lawsuit against Simpson, pledged Tuesday to pursue that lawsuit aggressively in the coming months.

"Today, the judicial system took a very big hit," he said. "A lot of people will be looking to us for justice."

Having successfully dispatched the criminal charges, Cochran and his staff will represent Simpson in those cases as well.

Český překlad:

Simpson je nevinný: Drama končí po 474 dnech od zatčení: Verdikty: Bývalá hvězda amerického fotbalu vyjadřuje vděk a vrací se do jeho domu v Brentwoodu, kde slaví rodina a přátelé. Příbuzní obětí na rozhodnutí poroty reagují bolestným tichem.

4. říjen 1995 | JIM NEWTON | REPORTÉR TIMESŮ

Zakončujíc největší drama v historii soudních procesů, porota v úterý prohlásila O. J. Simpsona za nevinného, verdikt ho osvobodil po 474 dnech od zatčení a obvinění ze dvou brutálních vražd. V 11:16 se Simpson vrátil do svého domu v Brentwoodu, vítajíc se se svým kamarádem Alem Cowlingsem na stejné příjezdové cestě, na jaké byl 17. června 1994 zatčen. S blížící se nocí se kolem policejních barikád shromáždili podporovatelé, zatímco v domě slavili Simpsonova rodina a přátelé. Během hodin soudního řízení – živý televizní přenos zastavil život v celé zemi – členové rodin vše snášeli se smutkem, první anonymní porotce poskytl Timesům rozhovor, v němž řekl o fyzických důkazech obžaloby: „dostali jsme odpad a odpad jsme také odhodili.“

Zatímco porotci odjeli domů, žalobci, obhájci a rodiny obětí i obžalovaného se shromáždili na zajímavé tiskové konferenci. V prohlášení, které přečetl jeho syn, Simpson vyjádřil svou úlevu, vděčnost a slíbil, že najde kohokoliv, kdo zabil jeho bývalou ženu Nicole Brown Simpson a jejího kamaráda Ronalda Lyla Goldmana. „Ulevilo se mi, že skončila tahle neskutečná noční můra, která se táhla už od 12. června 1994,“ řekl Simpson. „Mým hlavním závazkem je postarat se o mé dvě malé děti, tak jak jsme já a Nicole vždy plánovali.“ Simpson slíbil, že jeho „hlavním cílem“ je dovést vraha či vrahy ke spravedlnosti: „Jen doufám, že – i přesto, co se o mně říkalo a psalo - lidé dojdou k závěru, že bych nikdy nemohl nikoho zabít.“

Po 266 dnech v Intercontinental Hotelu v Los Angeles, porotci po třech hodinách u soudu došli k závěru, že důkazy proti Simpsonovi zůstaly nepotvrzeny. Verdikt, který byl přednesen napjaté soudní síni, k níž se někteří až třásli nedočkavostí, spojil porotce a Simpsona ve zvláštním triumfálním momentu. Simpson se usmál a tiše poděkoval, když byl přečten verdikt. Dva porotci se na něj také usmáli. Další, Lionel Cryer, zvedl levou ruku sevřenou v pěst v gestu solidarity. Ale toto překvapivé finále se setkalo se šokovanými reakcemi od rodiny Nicole Simpson a zlomilo veškeré naděje v Goldmanově rodině.

Nicole Simpson a Goldman byli ubodáni před jejím domem 12. června 1994, v mlžný letní večer v jinak klidné ulici. O. J. se prohlásil za nevinného, ale byl jediný podezřelý, a členové obou rodin dospěli k názoru, že vraždy spáchal. V soudní síni Fred Goldman, otec Ronalda, v bolesti sledoval strop, jeho ruku omotanou kolem jeho ženy, drouhou kolem své dcery, obě plakající, když byl verdikt čten. V tiché soudní síni doprovázely čtení rozsudku pouze vzlyky Ronaldovy sestry Kim. „Můj bože,“ řekla Patti Goldman, otáčejíc se na svého manžela. „Vrah,“ pronesl, opakoval toto slovo, i když odcházel ze síně. Kim Goldman, Ronova sestra, bojovala sama se sebou, aby nepromluvila během soudního přelíčení – soudce Lance Ito prohásil, že jakékoliv projevy budou zamítnuty. Ale po vyhlášení už se nedržela zpět. Tiše vybuchla vzteky, řekla několik sprostých slov, následně se omluvila lidem sedících poblíž ní. „Omlouvám se,“ řekla, pak to zopakovala ještě dvakrát, zatímco jí její rudé vlasy padaly do tváře. Později Fred Goldman popsals den vražd jako „nejhorší noční můru v jeho životě“. „Tato,“ dodal, „je hned druhá.“

Žalobci jsou zarmouceni, obhajoba slaví

Pro žalobce a kriminalisty vyšetřující tento případ a kteří získali, jak to popsals státní zástupce Gil Garcetti, „horu důkazů“, byl tento verdikt zdrcující. Žalobce Christopher Darden se otočil na porotce s ohromným a nevěřicným výrazem, nikdo z nich mu ale jeho pohled nevrátil. Vedle něj se žalobkyně Marcia Clark odmítala být jen otočit na porotu. Podívala se na přes své rameno a nakrčila rty, v jejích očích byly zjevné známky vyčerpání. Dva vedoucí detektivové, Tom Lange a Phillip Vannatter, se posadili několik stop od nich. Nejevili žádné známky emocí a odmítali věc komentovat. Na otázku, zda Vannatter chtěl věřit verdiktu, odpověděl: „Ne, vůbec ne.“ Na tiskové konferenci tým žalobců společně s Goldmanovou rodinou si děkovali navzájem za snahy a podporu, ale byli zjevně otřeseni rychlým zamítnutím jejich případu, po vyslyšení 72 svědků během 99 dnů. Clark, zatímco se jí třásl hlas a padala jí víčka únavou, vyjádřila soustrast a náklonost rodinám obětí a děkovala svému

týma za „skvělou práci“. Darden předstoupil hned po ní. Mladý žalobce, který vystoupil se závěrečnou řečí, řekl, že nemá vztek na rozhodnutí poroty, když ale začal děkovat svým kolegům, třásl se mu hlas: „Jsem poctěn, že...“ řekl. Potom se odmlčel. S odmávnutím na znamení rezignace, odstoupil od mikrofonu a objal se s Goldmanovou rodinou.

I když Darden akceptoval rozhodnutí poroty, jeho nadřízený Garcetti prohlásil, že je naštvaný. „Všichni jsme velice zklamaní,“ řekl. „Tento případ byl bitvou za práva obětí domácího násilí,“ dále uvedl. „Doufáme, že výsledek neodradí tyto oběti od vyhledání pomoci.“

Pro obhajobu tento případ znamenal výhru: Johnnie Cochran, hlavní obhájce, objal své kolegy a odmítl spekulace o tom, jestli tento verdikt nebyl spíše výsledkem obsazení poroty, které bylo převážně černošské, než pravdivostí jejich důkazů. „Jen chci vyjádřit, jak jsem spokojený s verdiktem,“ řekl Cochran na tiskové konferenci. „Myslíme, že promluvila spravedlnost. Byli jsme vždy optimističtí. A vyplatilo se nám to.“ On i jeho tým se připojili k Simpsonově rodině – matce, sestrám a jeho dospělým dětem – kteří vyjádřili vděk a úlevu. Matka Eunice uvedla, že nikdy nepřestala věřit v synovu nevinu, a její vnuk Jason přečetl otcovo vyjádření. Cochran prozradil, že se jeho klient nezúčastní konference z důvodu bezpečnosti – Islámští bodyguardi byli přítomni i v síni a v posledních dnech poskytovali ochranu Simpsonově rodině a obhájcům. Simpsonova sestra Shirley Baker řekla, že celá její rodina je nadšena: „Mám chuť vykočít na stůl a zatancovat.“

Zvraty v případě

Simpsonův případ započal brutálními vraždami před domem v Brentwoodu. Neobjevil se žádný očitý svědek, ale bylo zde několik důkazů. Krvavá stopa od boty velikosti 12 mířila pryč od těl, nalevo od stopy byly kapky krve. Vedle těl byla také zakrvácená rukavice a pletená čepice. K Simpsonovu domu se vydali čtyři detektivové – jak uvedli, chtěli Simpsona informovat o vraždách a předat děti do jeho péče, byly v domě, když byla zabita jejich matka. Jakmile tam policisté byli, přelezli plot a jeden z nich, teď už bývalý detektiv Mark Fuhrman, řekl svým kolegům, že našel druhou rukavici shodující se s tou z místa činu. V tento moment se Simpson stal vážným podezřelým.

Během několika následujících dnů byly nalezeny další střípky důkazů, které mohly usvědčit Simpsona: například když byl vyslýchán policií, všimli si na jeho ruce několika ran, které by mohly zanechat na místě činu kapky krve. Krvavé stopy byly nalezeny i v Simpsonově autě a

jejich analýza, i těch z místa činu, prokázala shodu s jeho krevní skupinou. Pár jeho bot odhalil, že nosí velikost 12.

Později se objevilo několik dalších důkazů: řidič limuzíny vyslýchán policií uvedl, že viděl postavu vcházející do Simpsonova domu okolo 23 hodiny a hned na to se Simpson ozval přes intercom. Řekl, že zaspal, ale vyšetřovatelé věří, že to byla lež a že se jen snažil zakrýt to, že spáchal vraždu.

Ozbrojeni testy DNA, důkazy o domácím násilí a důkazy o tom, že měl Simpson příležitost zločiny spáchat, žalobci věřili, že je to pravděpodobné, dokonce až nevyhnutelné. Simpson a jeho velmi drazí právníci argumentovali tím, že je nevinný a obhajoba dokonce napadala důkazy a policejní vyšetřování. Cochran vyšetřovatele obvinil z „brzkého obvinění“ a zaútočili na všechny aspekty vyšetřování. Podle Cochrana a zbytku jeho týmu byl koroner nedůvěryhodný, kriminalisté nevzdělaní a málo kontrolovaní a důkazy byly kontaminovány a poškozeny. Vysoce cenění experti na DNA, Berry Scheck a Peter Neufeld, byli předvedeni až z New Yorku aby podpořili důkazy obžaloby. Během agresivního výslechu obhájců uvedli několik technik výzkumu, o kterých poté Dr. Henry Lee, jeden z předních amerických kriminalistů, řekl, že je s nimi „něco špatné“.

Poté tým obhájců přednesl důkaz, který se bude probírat ještě dlouho po skončení procesu. Jeden z detektivů, Fuhrman, poskytl několik rozhovorů nadějnému scénáristovi, ve kterých se vyzpovídal z bití podezřelých, diskriminace minorit a z manipulace s důkazy. V obraně žalobci pronesli, že tato záležitost by měla zdiskreditovat Fuhrmana, a ne případ. I když Shapiro slíbil, že rasa nebude v Simpsonově případě hrát žádnou roli, Cochran nic takého neslíbil. V závěrečné řeči Fuhrmana označil za „prolhaného, genocidního rasistu,“ přirovnal ho k Adolfu Hitlerovi a celé vyšetřování odsoudil jako šarádu. Přesvědčoval porotu aby „udělali správnou věc“ a řekl jim, aby zamítli vyšetřování a Simpsona prohlásili za nevinného.

Jedna z porotkyň v úterý odmítla komentovat případ, ale její krátké vyjádření korespondovalo s tím Cochranovým. „Myslím, že jsme udělali správnou věc,“ řekla. „Vlastně vím, že jsme udělali.“ Od začátku, jak uvedl Cryer, 10 porotců věřilo v Simpsonovu nevinu, dva ostatní váhali po výpovědi řidiče limuzíny. Cryer také odmítal teorii žalobců, že Simpson zabil svou bývalou ženu v posledním aktu násilí a kontroly v jejich vztahu. „Žalobci stavěli případ na tom, že 12. června se Simpson neovládal a moc chtěl kontrolovat Nicole,“ řekl

Cryer. „A tu kontrolu už neměl, proto tam šel a zabil ji. Abych byl upřímný, nikdy jsem tomu nevěřil. Neviděl jsem to.“

Reakce byly rychlé a emocionální

Jak se zprávy šířily celou zemí, reakce na verdikt byly velmi silné, často se lišily podle barvy pleti lidí – jak tomu bylo po celý proces. Před budovou soudu, kde se dhromáždil dav, byli lidé dokonce v převaze oproti televizním štábům. Několik lidí se začalo hned radovat. Někteří mávali pěstmi do vzduchu. Jiní plakali. Cestující autobusu číslo 18 se hlasitě radovali, když řidič oznámil verdikt.

Ale v Orange County, kde Simpsonovy děti bydlí u svých prarodičů, někdo vyvěsil transparent s nápisem: „O. J., nejsi tu vítán.“

V úterý večer se u Simpsonova domu v Brentwoodu shromáždili podporovatelé. Křičeli hesla odpuštění a lásky, saxofonista hrál „Amazing Grace“ do zvuků helikoptéry. Dav skandoval: „O. J.! O. J.! O. J.!“, to vylákalo ven Simpsonovu sestru Shirley Baker, kde krátce promluvila k médiím. „Chceme vám jen poděkovat, lidi,“ řekla. „O. J. je doma a později k vám sám promluví.“

Ale ne všichni ho podporovali. „Co Ron Goldman?“ ptal se Shane Novak, který kritizoval Simpsona za uspořádání party na oslavu verdiktu. „Nikdo nehraje na saxofon na oslavě Rona Goldmana.“

V politických kruzích od Washingtonu po Sacramento bylo také několik komentářů k případu, který okupoval novinové titulky po 16 měsíců. Prezident Clinton, který verdikt poslouchal v Oválné pracovně, napsal krátké vyjádření. „Porota vyslyšela důkazy a rozhodla se,“ napsal. „Náš systém vyžaduje respekt nad jejich rozhodnutím. V tuto chvíli by měly být naše myšlenky a motlitby s rodinami obětí tohoto hrozného zločinu.“

Guvernér Pete Wilson opakoval Clintonovy sympatie s rodinami, ale také poukázal na potřebu reformovat právní systém. Wilson, bývalý právník, řekl, že by měly být odstaněny kamery ze soudních síní a že by se mělo zakázat právníkům, aby nutili porotu rozhodovat se na základě „politického odkazu“, o což se pokoušel Cochran, když chtěl očernit LAPD. „Apeluji na to, aby se odstranily kamery ze soudních síní,“ řekl Wilson. „Přispívají leda k obratu od vážného soudního procesu k cirkusové atmosféře, to není v zájmu spravedlnosti nebo v zájmu důvěry v soudní systém.“ Wilson také kritizoval Cochran. „Považuji za

alarmující, možná více než to, že právníci přesvědčují porotu, aby verdikt použili jako politický odkaz policejím složkám.“

Starosta Los Angeles Richard Riordan, který zrušil svůj let do Asie, aby mohl být přítomen v tento den, ocenil porotu za jejich „extrémní odvahu postavit se výzvě jakou byl tento proces“. Starosta apeloval na obyvatele, aby akceptovali verdikt. „Ať už souhlasíme či ne,“ řekl, „musíme akceptovat rozhodnutí.“

Policejní velitel Willie L. Williams, jehož oddělení bylo celý rok kritizováno, řekl, vyjádřil své naděje, že porota nepostavila své rozhodnutí na tom, že „obhájci se rozhodli postavit moje oddělení před soud“. „Drtivá většina mužů i žen z losangeleské policie každý den vsázejí své životy za lidi této komunity,“ řekl Williams. Velitel apeloval na obyvatele, aby „se pohnuli dál... všechny rasy tohoto města by měly spolupracovat“.

Nicméně mnoho odborníků říká, že tento verdikt demonstroval, jak špatně vnímají obyvatelé černé pleti LAPD. „Toto ukázalo, že nepřesvědčíte černé porotce, aby věřili LAPD,“ řekl Harland W. Braun, zkušený právník, který reprezentoval strážníka Theodora Brisena v procesu s Rodneyem Kingem. „Jestli dokážete přesvědčit porotce o eliminaci důkazů, se kterými mohla LAPD manipulovat, stane se tohle.“

Steven Clymer, který byl žalobcem ve zmíněném případě a vyhrál, řekl, že verdikt také demonstroval, jak se otázka rasismu může dostat do procesu. „Vnímám to jako ironii, že se O. J. Simpson ohrazuje proti rasismu, který tady naznačil Mark Fuhrman, když se pravděpodobně s pořádným rasismem nikdy nesetkal,“ řekl Clymer, momentálně profesor na Cornelli. „Pochybuji, že se O. J. Simpson s něčím takovým v jeho dospělém životě setkal. Cítím, že je to příšerný výsledek. Soucítím s rodinami.“

Ale John Burris, oaklandský právník, řekl, že považuje verdikt za výsledek dobře odvedené práce ze strany obhajoby a obhajuje otázky ohledně LAPD. „Ten verdikt je rozumný s ohledem na důkazy,“ řekl. „Mám naději v rozum afroameričanů, že policejní provinění nebude tolerováno.“

I když úterní verdikt znamená, že Simpson už nebude moci být souzen za tyto zločiny, jeho právní tahanice tím nekončí. Kancelář státního zástupce naznačila, že bude hodnotit obvinění Fuhrmana, ale mnoho odborníků se domnívá, že toto obvinění bude těžké vyhrát. LAPD mezitím vyšetřuje další obvinění na základě Fuhrmanových nahrávek.

Simpson také bude čelit následkům tří různých žalob, vyplněných Goldmanovými rodiči a rodinou Nicole Brown Simpson. Tyto žaloby zůstaly neovlivněny úterním verdiktem a nevyžadují odsouzení. Robert Tourtelot, právník, který zastupoval Fuhrmana a dál zastupuje Freda Goldmana a jeho rodinu, v úterý prohlásil, že budou pokračovat v těchto žalobách. „Dnes dostala spravedlnost velkou ránu,“ řekl. „Hodně lidí na nás bude spoléhat při výkonu spravedlnosti.“ Když úspěšně znegovali obvinění od státu, Cochran a jeho tým nadále budou zastupovat Simpsona v dalších obviněních.

O.J. Simpson's ex-wife, Nicole Brown Simpson and Ron Goldman murdered in 1994

(Originally published by the Daily News on June 14, 1994. This story was written by Jonathan T. Lovitt and Laurie C. Merrill.)

The bloody corpses of Nicole Brown Simpson and her younger male companion, Ronald Goldman, were found sprawled on a tiled walkway just outside her posh townhouse — shattering the polite silence of her well-heeled street.

“It’s shocking to hear this happening right outside my house,” said nervous neighbor Kathie Martiniano. “This is usually a very quiet neighborhood.”

The bodies of the 35-year-old ex-wife of O.J. Simpson and the 25-year-old Goldman were found just after midnight yesterday in a trail of blood outside Nicole Simpson’s Spanish-style split level townhouse on Bundy Ave. in Brentwood.

The pricey, taupe-colored home is shaded by palm trees and exotic, brilliantly colored flowers and nestled among other lucrative residences on the quiet street.

Police had cordoned off the townhouses. In the back of Nicole Simpson’s home, forensic experts wearing shower caps were at work, dusting her white Ferrari convertible with the top still down and the Jeep Grand Cherokee.

Authorities carefully removed the two children — 5 and 7 — of O.J. and Nicole Simpson from the home. The couple divorced in 1992 after seven rocky years.

Neighbors were jolted by the twin murders. Some neighbors reported hearing gunshots. Another heard a dog barking.

“I’m sick for the whole thing,” said Lita Friedman, 31, a florist. Nicole Simpson bought flowers from her just yesterday.

“She was coming to pick up flowers for her daughter’s dance recital,” said Friedman. “We chitchatted for a while. She seemed happy and excited for her daughter. She’s been a customer for years. Really bubbly, really beautiful.”

“I’m not thinking it was a burglary. I think it was a love triangle or something,” speculated neighbor Joanne Hoky, 38, a court reporter. “I mean, how did they get into a gated area? I’ve seen her around and I’ve seen O.J., too, but not together. I didn’t know she was his wife.”

Český překlad:

Ex-manželka O.J. Simpsona, Nicole Brown Simpson a Ron Goldman zavražděni v roce 1994

(Původně vydáno v Daily News 14. června 1994. Tento článek byl napsán Jonathanem T. Lovittem a Laurie C. Merrill.)

Zakrvácené mrtvoly Nicole Brown Simpson a jejího mladšího známého Ronalda Goldmana byly nalezeny na dlážděné cestě přímo před jejím domem – to rozbíjí zdvořilý klid v její ulici.

„Je šokující, že se tohle stalo zrovna poblíž mého domu,“ řekla nervózní sousedka Kathie Matiniano. „Tohle je běžně velmi klidná oblast.“

Těla 35leté ex-manželky O. J. Simpsona a 25letého Goldmana byla nalezena včera něco málo po půlnoci v kaluži krve před dvoupatrovým domem ve španělském stylu Nicole Simpson v ulici Bundy v Brentwoodu. Drahý, tmavošedý dům s okolními palmami a exotickými barevnými květinami je zasazen mezi další bohaté rezidence na klidném předměstí.

Policie domy ohraničila páskami. Za domem Nicole Simpson forenzní experti v oblecích sbírali důkazy z jejího bílého Ferrari kabrioletu, se střechou stále sklopenou, a Jeep Grand Cherokee.

Úřady také opatrně odvedly z domu dvě děti O. J. a Nicole Simpsonových – 5 a 7 let. Pár se rozvedl roku 1992 po sedmi rušných letech.

Sousedé byli velmi otřeseni touto dvojitou vraždou. Někteří z nich nahlásili, že slyšeli výstřely. Další zase slyšeli psí štěkot.

„Je mi z té celé věci špatně,“ uvedla Lita Friedman, 31, floristka. Jen včera od ní Nicole Simpson kupovala květiny. „Byla si vyzvednout buket pro taneční recitál její dcery,“ řekla

Friedman. „Povídaly jsme si chvilku. Vypadala šťastně a těšila se z její dcery. Byla mojí zákaznicí už roky. Opravdu veselá a opravdu krásná žena.“

„Nemyslím si, že by to byla loupež. Myslí si, že to byl nějaký milostný trojúhelník nebo tak,“ spekulovala sousedka Joanne Hokyó, 38, soudní zapisovatelka. „Jak by se dostali za oplocení? Vídala jsem jí, vídala jsem i O. J., ale nikdy společně. Nevěděla jsem, že to byla jeho žena.“

O.J. Simpson grilled by police after the slaying of Nicole Brown Simpson and Ronald Goldman

(Originally published by the Daily News on June 14, 1994. This story was written by Gerard Evans, Jonathan T. Lovitt, Chris Oliver and Corky Siemaszko.)

Pro football legend O.J. Simpson was grilled for 3 ½ hours by Los Angeles police yesterday after his ex-wife and a companion were found dead in a pool of blood outside her posh L.A. condo.

Although Simpson denied knowing anything about the slaying, police last night refused to rule out the former Buffalo Bills superstar as a suspect.

“Obviously we are not going to rule anybody out,” said Police Commander David Gascon.

While Simpson was being questioned by police, authorities cordoned off his \$1.2 million mansion with yellow tape and placed cardboard markers small reddish brown droplets leading up to a point about 50 feet from the garage.

Detective Tom Lang of the LAPD emerged from Simpson’s tudor-style mansion at 7 p.m. carrying two white Reebok gym shoes in a clear plastic bag.

Lang declined to say why he took the gym shoes, but another police source said investigators were going to compare them with footprints found at the scene of the double slaying, located a mile from Simpson’s estate.

The victims were identified as Nicole Brown Simpson, 35, Simpson’s second wife, and Ronald Goldman, 25, of Agura, Calif.

Goldman was a waiter at an Italian restaurant where Nicole Simpson was a regular customer, the owner of the restaurant said last night. She had eaten there the night of the slaying, he said.

“She was here with her sister, her mother, her children, her whole family,” said John De Bello, owner of Mezzaluna, which is just a few blocks from Nicole Simpson’s condo. He said that O.J. Simpson was not with the family at the dinner.

“Apparently she dropped her eyeglasses outside the restaurant and one of my employees found them.”

Simpson called the restaurant from her condo and asked if anyone had found her glasses. Goldman went to return them, De Bello said.

“Ron said he knew her from the gym, that she was a friend of his. As far as I’m concerned, he just went to do a good deed.”

A passerby discovered the two lying on a tile-covered walkway near the steps leading up to Nicole Simpson’s luxury condo shortly after midnight Sunday, police said.

The two had dragged themselves to the walkway, where they died, police said. All that remained of their struggle was the trail of blood that stretched down the stairway from the Spanish-style complex to the walkway.

Although police refused to say specifically how they died, Scott Carrier of the county coroner’s office hinted that they might have been stabbed to death.

“We feel as though sharp-force injuries played a part” in the deaths, said Carrier.

Forensic experts told the Daily News they recovered a pair of black gloves and a beanie from the bushes near the bodies.

Earlier yesterday, an unshaven and grim-faced Simpson was escorted by police from his Brentwood mansion, shortly after he flew back from Chicago, where he was attending a business conference.

“I don’t know anything about this,” Simpson shouted to reporters gathered at his estate as he climbed into a patrol car with his lawyer, Howard Weitzman.

While police have refused to say exactly when Nicole Brown Simpson and Goldman were killed, a neighbor said he heard a ruckus coming from Nicole Simpson’s condo at 10 p.m. Sunday.

“About 10 o’clock or so I heard their dog just going insane,” said writer Fred Lieberman, 40, who lives nearby. “I said to my wife, ‘Somebody must be dead in there. I knew something was up.’”

Another neighbor, Yoichi Sakamoto, 29, said he saw a “Ford Escort or Mazda or something” sitting in front of the complex at 9:45 p.m. with its parking lights on. He said that when he returned after midnight the car was gone.

Weitzman said the football star boarded a flight for Chicago at 11 p.m. Sunday after attending his daughter’s dance recital with his ex-wife.

Weitzman said that Simpson had been in Chicago to attend a Hertz rental car convention and flew back at the request of police.

“Mr. Simpson was advised of this tragedy while in Chicago. He flew back at police request,” Weitzman said.

Simpson checked into the O’Hare Plaza Hotel at 6:15 a.m. yesterday and checked out at 8:30 a.m., a hotel worker said.

Gascon refused to say whether Simpson was in Los Angeles when the two were slain.

Simpson was handcuffed briefly before being brought in for questioning. Afterward, Officer Rigo Romero said “it just was an error on the part of the officers.”

Simpson’s two children by Nicole Simpson were asleep inside the condo when the bodies were discovered. Gascon said they were “not exposed to the crime scene” and sent to stay with relatives. Weitzman said he expects Simpson “to get custody of them very soon.”

“He’s obviously shocked and surprised,” said Weitzman, who also represents tainted pop star Michael Jackson. “They said they wanted to talk to him, and he’s going to be talking to police.”

Yesterday the remaining blood on the steps leading into the condo was being soaked up by white towels.

Shocked residents of the chic neighborhood said Simpson could not have been involved because he was a “perfect gentleman.”

But the Simpsons had a stormy seven-year marriage, and the football star was convicted five years ago of beating her on New Year’s Day, allegedly yelling “I’ll kill you.”

Simpson's friends told a local CBS affiliate that the couple had been recently talking about a reconciliation. Their 5-year-old son and 7-year-old daughter were not harmed.

Český překlad:

O. J. Simpson vyslýchán policií po vraždách Nicole Brown Simpson a Ronalda Goldmana

(Původně vydáno Daily News 14. června 1994. Tento článek byl napsán Gerardem Evansem, Jonathanem T. Lovittem, Chrisem Oliverem a Corkym Siemaszkem.)

Legenda amerického fotbalu O. J. Simpson byl včera vyslýchán tři a půl hodiny losangeleskou policií po nalezení těl jeho bývalé manželky a jejího známého v kaluži krve před jejím domem v L. A. I když Simpson řekl, že o vraždách nic neví, policie včera večer odmítla vyřadit bývalou superhvězdu Buffalo Bills ze seznamu podezřelých.

„Rozhodně nebudeme nikoho ze seznamu vyřazovat,“ uvedl policejní velitel David Gascon.

Zatímco byl Simpson vyslýchán policií, úřady obehnali jeho sídlo za 1.2 milionu dolarů žlutou páskou a umístili papírové značky na místa malých hnědých kapek, které vedly až 50 stop od jeho garáže. Detektiv Tom Lang z LAPD v 7 hodin večer vynesl ze Simpsonova sídla v anglickém stylu dvě bílé tenisky do posilovny značky Reebok v důkazních sáčkách. Lang odmítl uvést, proč vzal tenisky, ale jiný zdroj z policie prozradil, že je vyšetřovatelé hodlají porovnat se stopami na místě dvojité vraždy, míli od Simpsonova pozemku.

Oběti vražd byly identifikovány jako Nicole Brown Simpson, 35, Simpsonova druhá manželka, a Ronald Goldman, 25, z Agury v Californii. Goldman byl číšníkem v italské restauraci, kterou často navštěvovala Nicole Simpson, jak včera večer uvedl majitel restaurace. Dále prozradil, že tam večeřela v den své smrti. „Byla zde se svou sestrou, matkou, svými dětmi, s celou rodinou,“ řekl John De Bello, majitel Mezzaluny, které je jen několik bloků od domu Nicole Simpson. Uvedl, že O. J. Simpson na večeři s rodinou nebyl.

„Zjevně upustila před restaurací své brýle a jeden z mých zaměstnanců je našel.“ Nicole Simpson zavolala do restaurace ze svého domu, jestli ty brýle někdo našel. Goldman je šel vrátit, uvedl dále De Bello. „Ron (Goldman) říkal, že ji zná z posilovny, že byli přátelé. Podle toho co vím, šel jen udělat dobrý skutek.“

Kolemjdoucí objevil dvě ležící těla na cestě k domu poblíž schodů vedoucí k luxusnímu domu Nicole Simpson něco málo po půlnoci v neděli, uvedla policie. Oba se doplazili na cestu, kde zemřeli, říkají. Vše, co zbylo z jejich utrpení, byly kaluže krve, které se táhly po schodech z domu ve španělském stylu. I když policie odmítá prozradit informace o tom, jak zemřeli, Scott Carrier, mluvčí koronera, naznačil, že mohli být ubodáni. „Myslíme, že v jejich smrti hrál roli ostrý předmět,“ uvedl Carrier.

Forenzní experti řekli Daily News, že našli černé rukavice a čepici v keřích nedaleko těl.

Dříve během včerejška byl neoholený a zamračený Simpson eskortován policií z jeho sídla v Brentwoodu, krátce po jeho příletu z Chicaga, kde navštívil konferenci. „Nic o tom nevím,“ křičel Simpson na novináře, kteří se shromáždili na jeho pozemku, zatímco nastupoval do hlídkového vozu s jeho právníkem Howardem Weitzmanem.

Policie sice neuvedla přesný čas smrti Nicole Brown Simpson a Rona Goldmana, ale soused řekl, že slyšel z domu Nicole Simpson hluk okolo desáté hodiny večerní v neděli. „Okolo desáté nebo tak jsem slyšel, jak jejich pes strašně vyvádí,“ prozradil spisovatel Fred Lieberman, 40, který žije vedle. „Řekl jsem své ženě, ‘Tam musí být někdo mrtvý’. Věděl jsem, že se něco děje.“

Další ze sousedů, Yoichi Sakamoto, 29, řekl, že viděl „Ford Escort nebo Mazdu nebo něco podobného“ stát před domem v 21:45 se zapnutými světly. Když se kolem půlnoci vracel, auto bylo podle něj pryč.

Howard Weitzman uvedl, že hvězda amerického fotbalu nastoupila do letadla mířícího do Chicaga ve 23 hodin v neděli, po tanečním recitálu jeho dcery. Dále prý Simpson byl v Chicagu, navštívil konferenci půjčovny aut Hertz a letěl zpět do LA na žádost policie. „Pan Simpson zjistil, co se stalo, když byl v Chicagu. Vrátil se, jakmile ho police požádala,“ uvedl.

Simpson se nahlásil do hotelu O’Hare v 6:15 hodin ráno a odhlásil se v 8:30, jak prozradil pracovník hotelu. Gascon odmítl říci, jestli byl Simpson v Los Angeles v době vražd. Simpsonovi byla dána pouta krátce před tím, než byl předveden k výslechu. Poté úředník Rigo Romero řekl, že to byla „chyba na straně policistů.“

Děti O. J. a Nicole Simpsonových spaly v domě, když byla nalezena těla. Gascon veřejnost ujistil, že „nebyly vystaveny místě činu“ a byly poslány za příbuznými. Weitzman byl přesvědčen, že Simpson je velmi brzy dostane do péče. „Je přirozeně šokován a

překvapen,“ řekl Weitzman, který také zastupuje pop hvězdu Michaela Jacksona. „Policie řekla, že s ním chtějí mluvit, tak s ním taky mluvit budou.“

Včera byla zbylá krev na schodech vedoucích k domu vysušena bílými ručníky.

Šokovaní obyvatelé krásného susedství se shodli, že Simpson by to udělat nemohl, byl totiž „perfektní gentleman“. Ale Nicole a O. J. Simpsonovi měli velmi bouřlivé sedmileté manželství. Hvězda amerického fotbalu byla dokonce před pěti lety obviněna ze zbití své ženy na Nový rok, údajně křičící, že ji zabije. Simpsonův kamarád prozradil místní televizi, že pár v poslední době mluvil o tom, že by to spolu znovu zkusili. Jejich pětiletý syn a sedmiletá dcera nebyli nijak zraněni.

O.J. Simpson surrenders to LAPD after chase in white Ford Bronco in 1994

(Originally published by the Daily News on June 18, 1994. This story was written by Michelle Caruso, Jonathan T. Lovitt, Larry Hackett, and Laurie C. Merrill.)

After holding a gun to his head during a harrowing police chase and threatening to shoot himself, accused killer O.J. Simpson surrendered to authorities last night as millions of stunned television viewers watched the tragic journey of a great American hero unfold.

The dramatic, daylong manhunt came to an end when a distraught Simpson, clutching a blue steel revolver, allowed police to coax him out of the back seat of his friend's white Ford Bronco that was parked in the driveway of his \$3 million mansion.

Police reportedly had instructions to "take him out" had Simpson not cooperated.

After leaving the vehicle, police said Simpson entered the mansion, spoke with his mother and drank some orange juice. Police said he was cooperative.

Later last night, Simpson's mother Eunice, 72, was admitted to the California Pacific Medical Center in San Francisco, after suffering from the stress of her son's arrest.

The former Buffalo Bills legend was taken into police custody last night and was booked and processed at police headquarters.

Simpson, who was charged with the grisly slaying of his former wife, Nicole Brown Simpson, and her companion, Ronald Goldman, was to spend the night in the LA County main central jail.

If convicted of the grisly double slayings, Simpson could face the death penalty. Sources said last night that Simpson killed his former wife, and then killed Goldman when he tried to come to her aid.

Al Cowlings, Simpson's childhood friend and former teammate who fled with Simpson, was booked for aiding and abetting a fugitive. He was taken to jail in lieu of \$250,000 bail, police said.

An extremely agitated Simpson eluded police for some five hours yesterday after fleeing a San Fernando Valley residence with Cowlings, minutes before he was to be arrested.

Simpson's attorney, Robert Shapiro, praised police for resolving the situation in a "very very peaceful manner."

"I can't express the fear I have that this matter would not ended the way it did," said Shapiro, who voiced concerns earlier that Simpson would take his own life.

Earlier in the day, Simpson left behind three suicide notes, one for his mother, one for his children in which he said, "I can't go on" and proclaimed his innocence.

Police located Simpson when he made a cellular phone call just before 6 p.m. PDT near the lake Forrest cemetery where the ex-wife he is accused of murdering is buried.

News helicopters captured the chase that involved more than a dozen squad cars speeding along freeways in Orange County south of Los Angeles and continued into the evening.

Police cruisers followed the Bronco at a distance and at a speed of about 40 mph, while another group of squad cars cleared the path to keep other motorists away.

Friends and sportcasters who knew Simpson took to the airwave to plead with him to give himself up.

Former pro football player Jim Hill, now a sportscaster on KCBS-TV, was on the air live on AM KNX is broadcasting live, hoping OJ had the radio on so that he can hear the message to surrender.

"O.J. and Al, if you can hear me, please, please stop. Put on the emergency blinkers and pull over. O.J., you don't want to be remembered as someone who ran. Please guys, pull over. Stop."

"O.J., please stop. Please stop. We love you man," friend Vince Evans said tearfully on television station KCBS.

At one point police spoke with OJ - but he refused to submit. As Cowlings drove, he kept the gun to his head and demanded to speak to his mother.

Hundreds of police swarmed inside surrounded Simpson's mansion while nearby, thousands gathered in a circus-like atmosphere chanting, "Juice! Juice! Juice!"

All along the highway, people waved signs that said, "Honk if you love the Juice" and "We Love you Juice!"

Simpson - one the most popular sports heroes in America - apparently balk at a deal to surrender at a Los Angeles courthouse yesterday morning in the slaying of his ex-wife Nicole, 35, an Goldman, 25.

"The Los Angeles Police Department is very unhappy with the activities surrounding his failure to surrender, and we will be looking further into those activities, including anyone who may have intervened on his behalf," Los Angeles Police Cmdr. David Gascon said.

Authorities warned that anyone helping Simpson would be treated as a felon.

But there was concern among his legal team that Simpson may take his own life.

"I hope he doesn't hurt himself," said former New York City Medical Examiner Michael Baden, who spent several hours with Simpson before he was supposed to surrender. "I am concerned about him."

Gascon said police had "expressed their displeasure" to Simpson's lawyer, Robert Shapiro, but District Attorney Gil Garcetti said Shapiro expressed "grave surprise" when Simpson disappeared.

Shapiro said Simpson was with him and several doctors yesterday morning when police called to say they were coming to arrest him. Simpson and Cowlings, who were alone on a separate floor, then vanished, Shapiro said.

Garcetti refused to blame police for losing Simpson. He said police were not certain of his whereabouts in hours leading to his disappearance, but that he was not considered a risk for flight.

"LAPD is busting their butt doing a fine job with this investigation," Garcetti said.

He said Shapiro was notified of Simpson's imminent arrest at 8:30 a.m. Los Angeles time yesterday. Simpson was scheduled to surrender at 11 a.m., which then was pushed back to 11:45. By 2 p.m., it became clear he had fled.

"I am very confident we will find O.J. Simpson," Garcetti said. "This is a man who can't hide easily."

He added that "the fact that O.J. fled can be used against him with a jury as an indicator of guilt."

Minutes following the announcement of Simpson's disappearance, authorities rushed to Nicole Simpson's condominium in tony Brentwood - where the killings took place - after a 911 call from her father, who was at the condo collecting her belongings.

News of Simpson's disappearance came hours after the Los Angeles district attorney announced that the former football star had been charged with two counts of murder.

The murder charges were accompanied by a ride incorporating "special circumstances," meaning that Simpson could be sentenced to death. But Garcetti said a decision to seek the death penalty would not be made until after a trial.

At the least, conviction would require a life prison sentence without parole.

The charges came after five days of revelations that pointed relentlessly to Simpson's involvement in the killings. Police said yesterday the charges followed an "exhaustive investigation," including interviews with dozens of people.

Simpson, 46, had denied any part in the killings, insisting he was home waiting for a limousine to take him to Los Angeles International Airport for a flight to Chicago. He was grilled by police for more than three hours Monday, and except for an appearance at the funeral remained holed up in his \$3 million home.

But since the Sunday night killings, police - searching sites in Los Angeles and Chicago - amassed a formidable amount of evidence against Simpson, reported including:

- A glove matching another bloody glove found at the scene.
- A bloody ski mask found in his house.

- A match of his blood type found at the slaying site.
- A possible murder weapon, a sharp-edged, military-style digging tool.
- Blood-soaked laundry found in Simpson's washing machine.

Garcetti, however, said yesterday that the murder weapon - a knife - had not been found.

NBC News reported last night that a DNA match had been made between Simpson and blood found at the slay scene.

Police also impounded Simpson's Ford Bronco, too a pair of sneakers from his home and examined red blotched found on his driveway.

Český překlad:

O. J. Simpson se vzdal losangeleské policii po honičce Fordu Bronco roku 1994

(Původně vydáno v Daily News 18. června 1994. Tento článek byl napsán Michaelem Carusem, Jonathanem T. Lovittem, Larrym Hackettem a Laurie C Merrill.)

Po držení si pistole u hlavy během automobilové honičky vyhrožujíc, že se zastřelí, O. J. Simpson se včera večer vydal úřadům, zatímco miliony ohromených diváků v televizi sledovaly tragický průběh rozkladu velkého amerického hrdiny.

Tato dramatická honička skončila, jakmile rozrušeného Simpsona, držící revolver, vylákala policie ze zadního sedadla bílého Fordu Bronco, který patřil jeho kamarádovi, zaparkovaného u Simpsonova třímilionového sídla.

Policie údajně měla instrukce „dostat ho ven“, Simpson nespolupracoval.

Po opuštění vozidla, policie uvedla, že O. J. vstoupil do svého sídla, povídal si s matkou a pil pomerančový džus. Tehdy už spolupracoval. V pozdějších večerních hodinách byla Simpsonova matka Eunice, 72, přijata do Kalifornské nemocnice v San Francisku po utrpení nervového kolapsu ze synova zatčení.

Bývalá hvězda týmu Buffalo Bills byla včera v noci zadržena a vyslýchána na policejním ředitelství. Simpson, obviněný z brutální vraždy své bývalé ženy Nicole Brown Simpson a jejího známého Ronalda Goldmana, strávil noc v losangeleské věznici. Pokud bude usvědčen,

čelí trestu smrti. Zdroje tvrdí, že Simpson zavraždil svou bývalou manželku a poté i Goldmana, který se jí snažil pomoci.

Al Cowlings, Simpsonův kamarád z dětství a zároveň bývalý spoluhráč, který s ním byl na útěku, byl zadržen za napomáhání a ukrývání uprchlíka. Policie uvedla, že byl vzat do vazby s možností kauce ve výši 250 000 dolarů.

Simpsonův právník Robert Shapiro žádá policii o šetření této situace „velmi velmi jemně“. „Nemohu vyjádřit svůj strach, že tato situace mohla dopadnout jinak,“ řekl Shapiro, který už dříve měl obavy, že by si Simpson mohl sáhnout na život.

Dříve toho dne nechal Simpson tři dopisy, jeden pro svou matku, jeden pro své děti, ve kterých údajně napsal „už nemohu dál“ a věřil ve svou nevinu.

Policie lokalizovala Simpsona, když okolo 6 hodiny večerní zavolal z telefonní budky vedle hřbitova, kde je pochována jeho bývalá žena.

Helikoptéry televizních stanic zachytili na kamery automobilovou honičku, které se účastnilo tucet policejních aut jedoucích Orange County v Los Angeles. Policie pronásledovala Bronco rychlostí zhruba 40 mil za hodinu, zatímco jiná skupina aut udržovala sinici před nimi čistou od civilních aut.

Kamarádi a spoluhráči dokonce šli do éteru rádií a přemlouvali O. J., aby se vydal. Bývalý profesionální hráč amerického fotbalu Jim Hill byl live v AM KNX doufajíc, že Simpson uslyší jeho naléhání. „O. J. a Ale, jestli mě slyšíte, prosím zastavte. Zapněte blinkry a zastavte. O. J., nechceš být pamatován jako muž, co utekl. Prosím, kamarádi, zastavte.“ Na televizní stanici KCBS se objevil také kamarád Simpsona Vince Evans: „O. J., prosím zastav. Máme tě rádi, chlape.“

V jednu chvíli dokonce policie s O. J. mluvila – on se ale odmítl vzdát. Zatímco Cowlings řídil, držel si zbraň u hlavy a dožadoval se hovoru s matkou. Stovky policistů obklíčily Simpsonovo sídlo, kolem se nashromáždil dav asi tisíce lidí a ve skoro až cirkusové atmosféře skandovali „Juice! Juice! Juice!“ Okolo celé dálnice, kde se odehrávala honička, stáli lidé s transparenty „Zatrub, jestli miluješ Juice“ a „Zbožňujeme tě, Juice!“ (*pozn. Juice je Simpsonova přezdívka z dob, kdy hrál americký fotbal za tým Buffalo Bills*)

Simpson – jeden z nejznámějších sportovních hrdinů Ameriky – očividně nepřistoupí na přiznání svojí viny v případě vražd ex-manželky Nicole a Rona Goldmana.

„Losangeleská policie je velmi nešťastná ze záležitostí obklopující jeho ne-vydání se úřadům. Podíváme se tyto záležitosti blíže i na lidi, kteří by mohl zasahovat do případu v jeho prospěch,“ uvedl policejní kapitán David Gascon. Úřady varují, že kdokoliv napomáhající Simpsonovi bude šetřen jako spolupachatel.

Zároveň zde byly obavy v jeho týmu, že by O. J. mohl spáchat sebevraždu. „Doufám, že si neublíží,“ řekl bývalý nemocniční psycholog města New York Michael Baden, který strávil se Simpsonem několik hodin, než se měl vzdát. „Mám o něj strach.“

Gascon řekl, že policie „vyjadřuje nelibost“ vůči Simpsonovu advokátovi Robertu Shapirovi, ale státní zástupce Gil Garcetti uvedl, že Shapiro byl velmi překvapen zmizením Simpsona. Shapiro tvrdí, že Simpson byl s ním a několika lékaři včera ráno, když volaly úřady s oznámením o zatčení. O. J. a Cowlings poté podle něj zmizeli.

Garcetti odmítá vinu policie za zmizení Simpsona. Podle něj tento útěk nikdo nemohl předpokládat, vzhledem k jeho předchozímu chování. „Losangeleská policie se může sedřít zatím výbornou prací vyšetřováním tohoto případu,“ tvrdí. Podle něj byl Shapiro informován o Simpsonově plánovaném zadržení v 8:30 včera ráno. O. J. se měl vydat úřadům v 11 hodin, což se pak změnilo na 11:45. Okolo druhé hodiny odpolední bylo jasné, že utekl. „Jsem si jistý nalezením O. J. Simpsona,“ prohlásil Garcetti. „Tohle není muž, co se tak lehce skryje.“ Tento útěk může být u soudu považován za přitěžující okolnost.

Několik minut po oznámení útěku byli strážníci zavoláni do bývalého domu Nicole Simpson v Brentwoodu – kde se odehrály vraždy – po volání na linku 911 od jejího otce, který zde balil Nicoliny věci.

Novinka o Simpsonově útěku přišla několik hodin poté, co žalobce Los Angeles oznámil obvinění bývalé hvězdy amerického fotbalu ze dvou vražd. Obžaloba spolu se včerejším útekem znamená pro Simpsona trest smrti. Toto by ovšem podle Garcettiho nemělo být vyžadováno před nebo během soudu. Zatím by se tedy jednalo o doživotí bez podmínky.

Obžaloba přišla pět dní od odhalení spojení Simpsona s vraždami. Úřady uvádějí, že případ stojí na včerejším „vyčerpávajícím vyšetřování“ a spoustě výsleších svědků.

Šestačtyřicetiletý Simpson stále odmítá jakoukoliv vinu, prý byl ve svém domě a čekal na limuzínu, která ho měl odvézt na let do Chicaga. V pondělí byl více než tři hodiny vyslýchán policií a kromě pohřbu své ex-manželky byl od té doby zavřený ve svém sídle.

Ovšem od nedělní noci policie v LA i v Chicagu nashledala několik důkazů proti Simpsonovi, ve zprávách se uvádí:

- Rukavice shodující se s druhou, zakrvácenou, nalezenou na místě činu
- Zakrvácená lyžařská kukla z jeho domu
- Krev se shodnou krevní skupinou, jakou má O. J., nalezená na místě činu
- Pravděpodobná vražedná zbraň
- Krví potřísněné prostěradlo ze Simpsonovy pračky

Garcetti tvrdí, že vražedná zbraň bohužel ještě nebyla nalezena. Reportér NBC informoval o DNA shodě na místě činu. Policie zkonfiskovala také Ford Bronco a pár bot z jeho domu a prozkoumala rudou skvrnu na jeho příjezdové cestě.

O.J. Simpson's DNA is linked to the murder of Nicole Simpson and Ron Goldman in 1994

(Originally published by the Daily News on Aug. 23, 1994. This story was written by Michael Caruso and Jere Hester.)

A single blood drop has yielded a one-in-a-million genetic “fingerprint” linking O.J. Simpson to murder, prosecutors charged yesterday as they released the first bombshell DNA results.

That drop and another sample recovered from the place where Simpson’s ex-wife and her pal were slain share the same genetic makeup as the football legend’s blood, prosecutors revealed in legal papers. Another drop found at Simpson’s mansion also proved a match.

“The DNA tests conducted so far implicate the defendant,” wrote lead prosecutor Marcia Clark.

The motion - containing the most definitive and potentially damning physical evidence yet against Simpson - came as both sides again sparred in court over dividing crucial DNA evidence.

It also came as prosecutors ripped the defense team for making public a letter to Judge Lance Ito in which the Simpson camp suggests DNA evidence has been tainted and should be thrown out.

Clark revealed that a blood drop found near the bodies of Nicole Brown Simpson and Ronald Goldman has been linked to O.J. Simpson through RFLP testing - the highest level of DNA examination, commonly known as a genetic “fingerprint.”

Experts say that RFLP - or restriction fragment length polymorphism testing - can indicate at least a 999,999 chance in a million that two samples are from one person.

Polymerase chain reaction tests - a lower level of DNA testing - performed on a second drop in the trail of blood leading from the crime scene, also indicated a match with Simpson’s blood.

RFLP genetic fingerprinting tests done on a blood sample recovered from the foyer of Simpson's Brentwood mansion came up a match as well.

Blood taken from Goldman's shoe matched his own and that Nicole Simpson, tests also show.

After weeks of rumors, the court papers offered the first official results from the Maryland lab where numerous other samples are now being tested.

Prosecutors have argued that Simpson's finger was cut during a struggle with the victims the night of the June 12 slayings, and that he shed a trail of blood as he fled.

Simpson told police the day after the slayings that he couldn't remember how he injured the finger. His lawyers later said he smashed his hand on a glass in a Chicago hotel room on June 13, after learning of the killings.

Defense lawyers did not respond to the DNA revelation, but hinted during questioning of witnesses yesterday that they may argue the blood found at the scene was spilled sometime before the killings.

The courtroom fireworks ignited immediately, as Clark slammed lead defense attorney Robert Shapiro for making public the letter critical of prosecutors.

In a letter delivered to Ito Friday night, Shapiro charged that prosecutors may have compromised blood sample evidence "by mislabeling, cutting, switching and other discrepancies." He said that DNA test results should be inadmissible.

As Clark laid into Shapiro for faxing the letter to the media, Ito told her to save her comments his chambers.

"No, no, no, no, no, Ms. Clark," he yelled as he tried several times to cut her off.

The normally mellow Ito then angrily lashed into the defense for going to the press. "I myself first heard that report on the radio [yesterday morning] when I was in the shower," he said.

The two sides went on to squabble over how to split blood samples, as the defense team grilled state experts in painstaking detail.

Defense attorneys have argued they should get a 50% cut of every piece of genetic evidence recovered so they can do independent testing.

Český překlad:

DNA O.J. Simpsona ve spojitosti s vraždami Nicole Simpson a Rona Goldmana v roce 1994

(Původně vydáno v Daily News 23. srpna 1994. Tento článek byl napsán Michaelem Carusem a Jere Hesterem).

Jediná kapka krve potvrdila jeden z milionu „otisků prstu“ spojení O. J. Simpsona s vraždami, jak včera řekli žalobci, když zveřejnili první překvapivé výsledky testů DNA. Tato kapka a další vzorek získané na místě, kde Simpsonova bývalá manželka a její kamarád byli zavražděni, obsahují stejný genetický marker jako krev legendy amerického fotbalu, odhalili žalobci. Další kapka krve nalezená v domě Simpsona také potvrdila shodu.

„Testy DNA zatím potvrdily zapletení obžalovaného v případě,“ uvedla hlavní žalobkyně Marcia Clark.

Návrh na obžalobu - obsahující zatím definitivní a potencionálně usvědčující fyzické důkazy proti Simpsonovi – přišel, když obě strany bojovaly u soudu o důležité důkazy DNA. Přišel také v čase, kdy žalobci zpochybnili obhajobu za napsání veřejného dopisu soudci Lanci Itovi, kde Simpsonův tým tvrdí, že důkazy DNA byly kompromitovány a měly by být vyřazeny z případu.

Clark odhalila, že kapka krve nalezená poblíž těl Nicole Brown Simpson a Ronalda Goldmana spojuje O. J. Simpsona s případem díky testu RFLP – nejlepší test DNA, běžně známý jako genetický „otisk prstu“. Experti říkají, že RFLP – nebo testování délek restričních fragmentů – zjistí alespoň 999,999 šanci z milionu, že dva vzorky pocházejí z jedné osoby. Testy reakcí polymerázových řetězců – nižší level testování DNA – kterým prošel druhý krevní vzorek z místa činu, také ukázal shodu s krví Simpsona. Genetika „otisku prstu“ RFLP udělaný na vzorcích krve získaných ze vstupní haly Simpsonova sídla v Brentwoodu byl taktéž shodný.

Krev získaná z Goldmanovy boty byla shodná s jeho vlastní, stejně tak s krví Nicole Simpson.

Po týdnech dohadů, soudní spisy obsahují první oficiální výsledky z Marylandské laboratoře, kde je právě testováno několik dalších vzorků. Žalobci tvrdí, že Simpson si pořezal prst během zápasu s oběťmi vraždy v noci 12. července a zanechal po sobě stopy krve, zatímco z místa utíkal. Den po vraždách řekl Simpson policii, že si nepamatuje, jak si prst pořezal. Jeho právníci tvrdí, že si rozbil ruku o sklo v chicagském hotelu 13. července poté, co se dozvěděl o zabitích.

Obhájci nijak nereagovali na odhalení testů DNA, ale během výslechu svědka naznačili, že krev nalezená na místě činu mohla být už z dřívější doby.

Ohňostroj reakcí spustila Clark, když obvinila hlavního obhájce Roberta Shapira z napsání veřejného dopisu kritizujícího obžalobu. V dopisu doručeného Itovi během páteční noci Shapiro tvrdí, že obžaloba mohla kompromitovat krevní vzorky „špatným označením, smícháním s jiným, výměnou a dalšími nepravostmi“. Napsal, že tyto důkazy by měly být vyřazeny. Když Clark začala kritizovat Shapirovo odfaxování dopisu médiím, Ito jí řekl, ať si tyto komentáře nechá pro právníckou komoru.

„Ne, ne, ne, ne, ne, slečno Clark,“ křičel na ni Shapiro, když se ji několikrát snažil přerušit.

Běžně velmi klidný Ito poté zuřivě spílal obhajobě za zaslání dopisu médiím. „Já sám jsem se o něm poprvé dozvěděl z reportáže v rádiu [včera ráno], zatímco jsem byl ve sprše,“ řekl. Obě strany byly i ve při, jak si rozdělit vzorky krve, zatímco obhajoba vyslýchala státní experty do největších detailů. Právníci Simpsona prosazovali, že by měli dostat 50% vzorků fyzických důkazů k nezávislým testům.

O.J. Simpson is found not guilty in the slaying of Nicole Brown Simpson and Ronald Goldman in 1995

(Originally published by the Daily News on October 4, 1995. This story was written by David L. Lewis and Michelle Caruso in Los Angeles and Jim Dwyer and Jere Hester in New York.)

With the two magical words he'd longed to hear for nearly 16 months —"not guilty" — O.J. Simpson, American icon branded heartless killer, left court a free man yesterday.

The nation breathlessly watched the trial's final act as the gridiron great triumphantly returned home —and vowed to spend the rest of his life rearing his kids and tracking down their beloved mom's killer.

Meanwhile, the Daily News learned last night that shortly after Simpson's release, he had telephone discussions with his slain ex-wife's parents over the future of his children, Sydney, 9, and Justin, 7.

The children —the youngest victims of the sordid killings —have lived with their maternal grandparents since the June 12, 1994, slayings of Nicole Brown Simpson and Ronald Goldman.

"My first obligation is to my young children, who will be raised the way Nicole and I had always planned," O.J. said in a statement yesterday.

"When things have settled a bit, I will pursue as my primary goal in life the killer or killers that have slaughtered Nicole and Mr. Goldman. They are out there somewhere."

The dramatic pledge came as a suspense-ridden worldwide audience watched the jury render the stunning and climactic verdict — capping the wildest trial in U.S. history with a final flurry of heart stopping drama.

But the verdict — which ignited a cauldron of emotion in the courtroom and around the country — left the killer's identity a secret that died with the victims' last breaths.

About an hour after the verdict, O.J. returned to his mansion in a prison-owned white Ford Aerostar van, trailed by a police caravan — a scene eerily reminiscent of the June 17, 1994, white Ford Bronco chase that ended with the athlete's arrest.

Yesterday, O.J. bounded out of the prison vehicle and into the arms of his childhood buddy and Bronco getaway driver, Al Cowlings. The two hugged for 30 seconds before heading into the mansion, walking arm over arm, brushing away tears.

O.J. was followed home by family members, who arrived in stretch limos. A white Rolls Royce carried his frail mother, Eunice. Relatives danced and hugged in the front yard, and O.J.'s sister Shirley Simpson Baker cried, "He's home! He's home!"

Family and friends partied into the night. But sources said O.J., in his mansion for the first time in months, was disoriented — and was disturbed by the helicopters that were buzzing overhead.

The verdict from the jury of nine blacks, two whites and one Hispanic ended the Trial of the Century at 1:07 p.m. (EDT) — unleashing pentup emotions from both sides.

Hearing the words "not guilty," the gridiron great smiled and cried in the same instant, his body crumpling as he mouthed "thank you" and waved to the jurors who set him free after nine months of testimony and less than four hours of deliberations.

Lead defense lawyer Johnnie Cochran clutched O.J.'s shoulder as the football star turned to his family and pumped his fist in the air.

The verdict, which ended the most explosive murder case in modern times, ignited emotions in the victims' families. Goldman's sister Kim, who doubled over as her cries pierced the courtroom, muttered, "That piece of s---."

Goldman's father, Fred, muttered angrily as he left the courtroom, "Murderer."

But Nicole's family betrayed little emotion, save for her youngest sister, Tanya, who wept outside the courtroom in the arms of a friend.

Cochran hugged his client, who sported the famous grin not seen since the slayings of his 35-year-old ex-wife and her 25-year-old friend.

O.J.'s adult daughter, Arnelle, shouted "praise Jesus," and smiled through her joyful tears. His son Jason wept so violently that he had to be comforted by a phalanx of lawyers and family members.

A black male juror, who had smiled at O.J., 48, he entered the courtroom, thrust his fist in a "black power" salute as Simpson left the court a free man.

Prosecutors Marcia Clark and Christopher Darden sat stone-faced.

The trial cost Los Angeles taxpayers more than \$8 million and O.J. an estimated \$10 million — but the emotional toll on the main players proved overwhelming.

Their bags already packed, the longest-sequestered jury in U.S. history returned to their homes 266 days after they were first squirreled away in a hotel.

Judge Lance Ito thanked the panelists, who had deliberated for three hours and 40 minutes, for their service.

"The burdens we placed upon you were enormous and I can't begin to express the debt we owe you," he told the panel of 12 and the two remaining alternates.

Outside the courthouse throngs of O.J. fans let out a whoop of cheers at news of the verdict as Los Angeles cops strived to keep order.

In New York, the city that never sleeps stopped in its tracks — from Wall Street to local taverns — to hear the long-awaited answer to one of the most talked about questions of our time.

Also watching was President Clinton, who said, "The jury heard the evidence and rendered its verdict. Our system of justice requires respect for their decision. At this moment our thoughts and prayers should be with the families of the victims of this terrible crime."

"The President didn't seem to be surprised" at the outcome, said White House press secretary Mike McCurry, who described Clinton as somber.

Cochran refused to say what O.J.'s plans were and it wasn't immediately clear when he would be reunited with his children. He also would not comment on reports that O.J. was

planning a move to Mexico, though sources told The News that the NFL Hall of Famer had had plans in the works to build a Mexican mansion even before the slayings.

Cochran said that his famed client would not speak out immediately, but he did not address rumors of defense plans for a lucrative pay-per-view TV victory party.

Jurors rendered their decision after hearing 126 witnesses as Los Angeles' top prosecutors and the so-called Dream Team waged war over everything from DNA tests to the phase of the moon the night of the killings.

Testimony ranged from the dramatic (Fuhrman's taped utterances) to the ridiculous (the comic ramblings of Kato Kaelin) to the excruciating (countless hours of tedious scientific babble).

But save for his tug of war with the "too tight" crime scene gloves, and the baring of his battered knees during opening arguments, jurors heard nothing from O.J., who never took the stand.

Still, the public heard plenty from bounced jurors, some of whom painted a picture of a panel torn by race and petty bickering.

Heard on audio tapes was the sneering voice of Fuhrman, who went from the cop who found the bloody glove to a nationally reviled by word for racism. And the heinous slur he was so fond of spewing became euphemistically known as the N word.

Two lives were lost but many more were changed, as were long-held ideas of celebrity and justice.

And amid tragedy, the hidden shames of domestic violence and racism were brought to the forefront.

Booted jurors became instant celebrities, and even the mumbling freeloader Kaelin got his own radio talk show. The initially publicity-shy Goldman family, who attended the trial almost daily, lashed out at the judge and O.J. when the pain became too much to bear.

The Brown family — who initially defended O.J. — channeled their agony into a foundation for domestic violence victims led by Nicole's sister Denise, who took the crusade to Congress.

O.J.'s adult children, Arnelle and Jason, became adept dodgers of the paparazzi, while his sisters, Carmelita Simpson Durio and Baker, proved his most outspoken defenders.

Shielded from the spotlight by the Browns were Sydney and Justin, who haven't seen their father since their mother's funeral.

The case has sparked calls for legal and jury reform — and intensified the national debate surrounding the use of TV cameras in the courtroom.

And the truism that money buys justice was never more apparent. O.J.'s cadre of high priced lawyers included Cochran, F. Lee Bailey and Alan Dershowitz.

Los Angeles taxpayers doled out millions for prosecution salaries, jury sequestration and jail and court costs. The money trail extended from T-shirt hawkers to tell-all authors to the media — who made the killings of two innocent people a cottage industry.

But, ultimately, it was a trail of blood that linked the beloved Heisman Trophy winner O.J. Simpson to the slayings.

It was shortly after midnight on June 13, 1994, when the victims' butchered bodies were discovered in the front yard of Nicole's Brentwood condo.

When detectives arrived at O.J.'s estate, 2 miles from the crime scene, to notify the football star of the killings, no one answered the door.

Fuhrman testified that he spotted blood on O.J.'s white Ford Bronco, sparking the decision by cops to hop the wall to the superstar's estate.

Inside they found incriminating blood drops — and the bloody glove matching one found at the crime scene.

Cops slapped the cuffs on O.J. after he returned home from his trip to Chicago, but quickly took them off.

As evidence was leaked to the press, O.J. underwent four days of intense media and police scrutiny, culminating in Nicole's emotional funeral June 16, 1994. But apparently no one was looking next day as O.J. took off with his pal Cowlings in a white Ford Bronco. Traffic

helicopters got the beat on the Bronco nearly as quickly as cops, while 95 million Americans viewed the spectacle on TV and hundreds formed a gauntlet of highway cheerers.

Pal Robert Kardashian read O.J.'s suicide letter, while Cowlings insisted to cops that the football star was holding a gun to his head in the back of the vehicle.

O.J. finally returned home, where he was arrested. But in the end, the trial — and its dramatic finale yesterday — would prove to be even more memorable than the Bronco chase.

Český překlad:

O. J. Simpson byl shledán nevinným v případě vražd Nicole Brown Simpson a Ronalda Goldmana

(Původně vydáno Daily News 4. října 1995. Tento článek byl napsán Davidem L. Lewisem a Michelle Caruso v Los Angeles a Jimem Dwyrem a Jerem Hesterem v New Yorku.)

S dvěma slovy, která toužil slyšet skoro 16 měsíců – „je nevinný“ – O. J. Simpson, americká ikona označována jako chladnokrevný vrah, opustil včera soud jako svobodný muž.

Národ bez dechu sledoval poslední akt soudního přelíčení, a jak se nadšený člověk vrací domů – a slibuje, že se do konce života bude starat o své děti a najde vraha jejich milované matky.

Mezitím Daily News zjistil, že včera večer po propuštění Simpson po telefonu debatoval s rodiči jeho zavražděné exmanželky o osudu dětí, Sydney, 9, a Justinovi, 7. Děti – nejmladší vedlejší oběti tohoto případu – žily s rodiči jejich matky od 12. června 1994, dnu vražd. „Můj první závazek je k mým malým dětem, které budou vychovávány přesně, jak jsme si s Nicole vždy plánovali,“ včera prohlásil O. J. „Až se věci trochu uklidní, posunu na první místo úkol najít vraha či vrahy, kteří zavraždili Nicole a pana Goldmana. Jsou někde tam venku.“

Napjaté publikum z celého světa sledovalo porotu vyřknout ohromující verdikt – zakončil se tím nejdivočejší soudní proces v dějinách Spojených států. Ale tento verdikt – který rozohnil přítomné v soudní síni i v celé zemi – zanechal vrahovu identitu jako tajemství, které zemřelo spolu s oběťmi.

Asi hodinu po verdiktu se O. J. vrátil do svého sídla v bílé vězeňské dodávce Ford Aerostar, vedený policejním konvojem – scéna tak trochu připomínala 17. červen 1994,

událost známou jako „Bronco chase“. Po vystoupení z auta O. J. padl do náruče svému kamarádovi z dětství a „únikovému“ řidiči ve Fordu Bronco Alu Cowlingsovi. Ti dva se objímali asi 30 vteřin, než se odebrali do sídla, otírajíc si slzy z tváří.

O. J. následovali do domu také členové jeho rodiny, kteří přijeli v limuzínách. Bílý Rolls Royce vezl jeho matku Eunice. Příbuzní tančili a objímali se na trávníku a jeho sestra Shirley Simpson Baker plakala se slovy „Je doma!“. Rodina a přátelé oslavovali do noci. Ale zdroje uvedly, že O. J. byl po tolika měsících doma dezorientován a rušen helikoptéry přelétajícími nad nimi.

Verdikt poroty sestávající se z devíti Afroameričanů, dvou bělošských a jednoho hispánského obyvatele ukončil Případ století ve 13:07 – zažehl tím nespočet reakcí z obou stran.

Když slyšel O. J. slovo „nevinný“, smál se a zároveň plakal, zároveň děkoval a mával porotě, která ho propustila na svobodu po devíti měsících ve vazbě a přes tři hodiny trvajícím sezení.

Vedoucí týmu obhájců Johnnie Cochran poplácával O. J. po rameni, když se hvězda amerického fotbalu otočila na svou rodinu se zvednutou pěstí.

Verdikt, který ukončil nejzuřivější soudní bitvu o případu vraždy v moderní době, rozpoutal emoce i na straně rodin obětí. Goldmanova sestra Kim plakala a naříkala „ten kus h---.“ Goldmanův otec Fred zuřivě mumlal „vrah“, zatímco odcházel ze soudní síně. Rodina Nicole ukázala jen málo emocí, až na její mladší sestru Tanyu, která v náručí kamaráda plakala.

Cochran objímal svého klienta, který po dlouhé době ukázal svůj známý úsměšek. O. J. dospělá dcera Arnelle vykřikovala „Sláva Bohu!“ a smála se přes slzy. Jeho syn Jason plakal tak nekontrolovatelně, že musel být utěšován svými příbuznými a členy týmu obhájců.

Jeden z afroamerických porotců, který se na O. J. dříve usmál, 48, zvednul pěst v gestu „černá síla“, zatímco Simpson odcházel jako svobodný muž.

Žalobci Marcia Clark a Christopher Darden seděli s kamennou tváří.

Proces stál losangeleské daňové poplatníky více než 8 milionů dolarů a O. J. zhruba 10 milionů – ale ten emoční kolotoč byl k nezaplacení. Se sbalenými taškami se konečně porota vrátila domů, po 266 dnech, což z nich dělá nejdéle sestavenou porotu v historii.

Soudce Lance Ito děkoval všem zaměstnancům za skvělou včerejší službu, trvající tři hodiny a 40 minut. „To břemeno, které jsme na vás dali, bylo obrovské a já ani nedokážu vyjádřit dluh, který u nás máte,“ řekl 12 porotcům a dalším dvěma náhradníkům.

Venku před budovou soudu čekalo na O. J. několik fanoušků, kteří tak slavili, že je musela klidnit LAPD. V New Yorku, městě, které nikdy nespí, si všichni předávali tuto zprávu, od Wall street až po malé hospody. Sledující prezident Clinton řekl „porota vyslyšela důkazy a vyřkla rozsudek. Náš právní systém vyžaduje respekt k jejich rozhodnutí. V tuto chvíli by naše myšlenky a modlitby měly být s rodinami obětí.“

„Prezident se nezdál být překvapen výsledkem,“ uvedl tiskový mluvčí Bílého domu Mike McCurry, který popsal Clintona jako „zadumaného“.

Cochran odmítl říci, jaké má O. J. plány, a že není jasné, kdy se setká se svými dětmi. Také nechtěl komentovat údajné plány O. J. odstěhovat se do Mexika, i když zdroje uvedly Daily News, že hvězda amerického fotbalu už před vraždami plánovala postavit si tam velké sídlo. Cochran také uvedl, že jeho slavný klient nebude veřejně mluvit hned, ale nedodal nic k plánům na lukrativní televizní vysílání oslav, které by si lidé museli zaplatit.

Porota se rozhodla na základě výpovědí 126 svědků, zatímco se losangeleští nejlepší žalobci a takzvaný „tým snů“ hádali o všem, od testů DNA po fázi měsíce ve večer vražd. Svědectví se pohybovala na škále mezi dramatickými (Fuhrmanovy nahrávky) a směšnými (komický výstup Kata Kealina) až k těm vyčerpávajícím (nespočet hodin vědeckých řečí). Až na prohlášení, že rukavice z místa činu jsou „moc upnuté“, porota nikdy od O. J. nic neslyšela.

Veřejnost ale slyšela dost od poroty, někteří naznačili obraz rozdělený na rasový podtext případu a malicherné hašteření. Slyšet Fuhrmanovu nahrávku bylo velmi zvláštní, tento policista přešel od strážníka, který našel zakrvácenou rukavici, ke známému rasistovi.

Dva životy byly ztraceny, ale mnoho dalších bylo změněno s pohledem na celebrity a justici. A další hrozná, avšak skrývaná nebezpečí byla uvedena na světlo – domácí násilí a rasismus.

Porotci se stali celebritami, dokonce i blábolící Kaelin dostal svou vlastní show v rozhlase. Původně stydliví Goldmanovi, kteří soud navštěvovali prakticky denně, se rozčílili na soudce a O. J., když už se nedala unést ta bolest. Brownovi – původně zastávající se O. J. - zamířili svou bolest na projekty bojující proti domácímu násilí, které vedla Nicolina sestra Denise, ta s tím vším zamířila do Kongresu. Dospělé děti O. J., Arnelle a Jason, se staly vděčnými objekty paparazzi, zatímco jeho sestry, Carmelita a Shirley Baker, se osvědčily jako jeho nejlepší mluvčí. Sydney a Justin byli ochráněni Brownovými před tím vším, otce neviděli od pohřbu jejich matky.

Tento případ zažehl i prosby o reformu v justici – a začalo se debatovat i o používání TV kamer v soudních síních. A pravdivost tvrzení, že „peníze si kupují justici“, nikdy nebyla víc očividná. O. J. skvadra se sestávala z vysoce ceněných právníků, Cochran, F. Lee Baileyho a Alana Dershowitze.

Losangeleské daňové poplatníky stály výplaty žalobcům, porota a vazba O. J. miliony dolarů. Cesta peněz se rozšířila i o prodej triček a o příběhy vyprávějící lidi – kteří si z dvojnásobné vraždy udělali dojnou krávu.

Nakonec to byly pozůstatky krve, které vedly k milovanému držiteli Heismanovy trofeje O. J. Simpsonovi. Bylo krátce po půlnoci 13. června 1994, když byly objeveny mrtvá těla na cestě před Nicoliným domem v Brentwoodu. Když strážníci dorazili k domu O. J. Simpsona, 2 míle od místa činu, aby ho informovali o zabitích, nikdo neotevřel. Furhman si tehdy všiml krve na O. J. bílém Fordu Bronco, podpořil tak rozhodnutí vejít na pozemek O. J. Tam našli inkriminující kapky krve – a zakrvácenou rukavici, shodující se s tou z místa činu. Policie O. J. nasadila pouta hned, jak se vrátil domů z Chicaga, ale rychle je zase sundala.

Jakmile se důkazy dostaly k médiím, O. J. začal být pod čtyři dny trvajícím hledáčkem médií i policie, to završil Nicolin pohřeb 16. června 1994. Ale zjevně se nikdo nedíval další den, když se O. J. snažil se svým kamarádem Cowlingsem utéci ve Fordu Bronco. Dopravní helikoptéry dostaly tip na Bronco ve stejný čas jako policie, a tak 95 milionů Američanů sledovalo tuto událost v televizi a stovky dokonce z okolí silnice. Kamarád Robert Kardashian přečetl sebevražedný dopis O. J., zatímco Cowlings trval na tom, že si hvězda amerického fotbalu v autě držela u hlavy zbraň. O. J. se poté konečně vrátil domů, kde byl zatčen.

Ale nakonec, soudní proces – a hlavně jeho včerejší zakončení – bude mnohem pamětihodnější než „Bronco chase“.

BIBLIOGRAFICKÉ ÚDAJE

Jméno autora: Michaela Svobodová

Obor: Sociální a mediální komunikace

Forma studia: prezenční

Název práce: Kriminální kauzy a jejich prezentace v českém a zahraničním tisku

Rok: 2017

Počet stran textu bez příloh: 52

Celkový počet stran příloh: 93

Počet titulů českých použitých zdrojů: 7

Počet titulů zahraničních použitých zdrojů: 6

Počet internetových zdrojů: 21

Vedoucí práce: Mgr. Michal Schuster, MBA